

2-127-2

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

- 21

- 21

2º 12-1-2

2-11-1-2

Num 51. cap 5 num 21.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

BIBLIOTECA GENERAL HISTÓRICA

I
00211

AD ILLVSTRISSIMAM REGI
NAM HISPANIE TRACTATVS
CONTRA HERETICAM PRAVI
TATEM PER GVNDISSALVVM
DE VILLADIEGO SACRI PALA
CII APOSTOLICI AVDITOREM
EDITVS INCIPIT FELICITER.

Aluator noster Re
gina clarissima olim
in euangelio predi
xerat: Circa finem
seculi pseudo xp̄os:
& pseudo prophetas
surgere & multos se
duceſ & fideles suos
multas in mūdo habituros pressuras: sed
tamē portas inferi non preualituras: Pro
inde ut dicit Aplus. Oportet heresēs esse
ut qui probati sunt manifesti fiant: Qua
propter oportet nos cū ppheta ex aduer
so cōsurgere & murum opponere pro do
mo israel:& euangelici meminisse manda
ti quo ab ipsa ueritate precipitur: q̄ si nos
oculus aut pes aut dextra scandalizauerit
manus a cōpage corporis auferatur: cum
melius sit hiis carere membris: Nam sup
fluo extra ecclesiā posic̄o resistimus: si ab
hiis quę intus sunt in eis quos decipiunt
vulneramur. Hii enim nec ut infideles dis
cedunt neq̄ permanent ut fideles: sed my
steriorū percepta noticiam & fidei nostre
secretoribus perscrutatis: Conuersi post
modum impugnant nos & contradictio
nibus suis corda nostra disrūpunt: cōcul
cantes uerbi dñici margarital & ornamen
ta fidei maculantes. Ex quibus nouissime
diebus istis multi in prouinciis & regnis
tue ditioni suppositis in lucem prodierūt
qui ante in antris lacebāt: legem ueterem
fuscitantes que ab olim sepulta iacet: ac in
passione xpi cōsumata est: iuxta ipius uo
ce inter crucifixores emissam q̄n etiā uelū
quod ipsius secreta tegebat scissum est in
duas partes a summo usq̄ deorsum: ut re
uelata facie mysteria Iesu conspiceremus.
quicq̄ emulatores moysi si iactant: cum re
uera ipsius capitales existant inimici utpo
te doctrinam eius ut falsam respuētes. Si
enim ut ueritas inquit Moysi crederent:
utiq̄ & xpo crederēt. De illo enī ipse scri
pit. Vñ & illud Hieronimi: Prochdolor
prouincie tue cōpetere satis uideo: ibi enī
celsipate terra fecūdo: dominici seminis pu
ritatē centeno fructu olim referebat. Nūc
autē fulcis obrupta frumenta in loliū aue

nasq̄ degenerant: ibi quōdam sol iusticie
xp̄us oriebatur. Nunc autē lucifer ille qui
ceciderat: supra sidera posuit thronū suū.
Cum itaq̄ sceptrum regni de manu altis
simi suscepéris & pro tanti honoris fasti
gio talionē ei iuxta uires tua celstudo im
pendere teneat. Assurge obsecro uiriliter
& uestigia redemptoris amplectere & ubi
mulieres ihrlm eum plangebant & lamentabuntur:
cum baiulās sibi crucem exiret
in caluariam. tu qui iam exanimatum in
cruce & postea resurgentem adoras fonte
aperi lacrimarum ubi rursus manibus hu
iustumodi sceleratoꝝ hominum illū expūi
blasphemari crucifigi & lancea perforari die
tim uides. Nam iuxta illud Hester: Quis
nouit utrū iccirco ueneris: ut in tali tem
pore parareris: quod ubi tua maiestas ut
dignum est peregerit vniuersi ditioni tue
subiecti clamabunt: tec̄q̄ benedicent dicen
tes. Tu gloria Hierusalem: tu leticia israel
tu honorificēta populi nostri quia fecisti
uiriliter. & postremo post téporale regnū
quod obtines eterni regni gloriam conse
queris. Et quo magis iuridice ista peragi
queant presentem tractatū agere institui:
& materiā prosequi ordine subsequenti.

Rimo quero quid faciat hereticū:
& quid sit hereticus. Ad hoc respō
det magister quarto sen. di. xiii. inducēdo
uarias sanctorū sententias. Ait enim Illa
rius: Extiterunt plures qui celestū uerbo
rum simplicitatem nō ueritatis ipsius ab
solutionem suscipērent aliter interpretan
tes q̄ dictoꝝ uirtus postularet. De intelli
gentia enim heresis nō de scriptura est: &
sensus nō sermo fit crimen: idem intelligē
tie sensus in criminē. St. Hieronimus dicit
q̄ ex uerbis inordinate platis incurrit
heresis. Augustinus diffiniens quid sit he
reticus ait: Hereticus est qui pro alicuius
temporalis cōmodi & maxime glorie pri
cipiatusq̄ sui gratia falsas ac nouas opinio
nes uel gignit uel sequitur. Gregorius su
per Ezechielem: qui in expositōe sacri elo
quii: ut auditoribus placeat aliquid fingit
sua uerba loquitur nō dei. Qui autē in uer
bis dñicis aliter q̄ is qui protulit senserit:
& si sub alio intellectu tñ ad edificationē
charitatis tendit dñi sunt uerba que dicit
hec ille. Inter istas autem diffinitiōes illa
Augustini uidetur esse prestantior. & hāc
secutus est Gratianus. xxiiii. q. iii. c. hereti
cus. & glo. in clem. vnica de usur. Sanctus
Tho. quarto sentē. di. xiii. arti. iii. dicit q̄
a. ii.

hereticus dicitur qui a fide diuisus est. Et hoc facit ex quadam electione: ad cuius dentia considerandum est secundum eum quod in fide sunt aliqui ad quod explicite cognoscenda omni homo tenet: ut sunt articuli fidei. Vnde si in hiis aliis errat infidelis reputatur & hereticus si pertinaciam adiungat: Si autem circa illa ad quod explicite credenda homo non tenet error: non iudicatur hereticus. ut si aliquis simplex credit Iacob patrem fuisse Abraham quod est contra veritatem scripture quam fides proficitur: quousque sibi innotescat quod fides ecclesie contraria habet: quod non discedit per se loquendo a fide ecclesie: nisi ille qui scit hoc a quo recedit de fide ecclesie esse: Et quia quedam sunt que in fide ecclesie implicite continetur ut conclusiones in principiis: ideo in hiis diuiseruntur opiniones sustinentur quousque per ecclesiam determinetur quod aliquid eorum est contra fidem ecclesie quia ex eo sequitur aliquid contrarium fidei directe. Idem sequitur prefatus doctor secunda secunde. q. xi. art. ii. ubi subiungit quod aliqui dicunt pertinere ad fidem duplicitate. Vnde modo directe & principaliter si cut articuli fidei: Alio modo indirecte & secundario sicut ea ex quibus sequitur corruptio talium cuius articuli: & circa utramque potest esse heresis: modo quo & fides: Ide tenet prima parte q. xxii. art. iii. & inde est quod nedum est hereticus qui male sentit de articulis fidei: sed etiam ille qui non tenet rectam fidem erga sanctam ecclesie: de here. ad abolendam in primis. Ex quibus sequitur quod si extra predictos casus reperiatur alius in quo quis dicatur hereticus illud erit large & propriamente per quem modum debet intelligi id quod dicitur quod simonia est heresis. i. q. i. eos de simo. c. quoties. Item & quilibet excusat: & qui priuilegium Romanorum ecclesie infringit & qui eius precepta transgreditur. Ita contumax & quilibet infidelis & plures alii modi qui non per glo. xxii. q. iii. illi qui & per Inno. de here. firmissime. per Hosti. i. sum. de here. s. i. & c. si papam. xl. di. Ita tenet Cal. consensu. iii. ti. de here. Confirmatur etiam istud per id quod dicit sanctus Tho. iiii. sen. ubi supra: ubi dicitur quod si moniaci dicunt hereticum per similitudinem quae sicut hereticus contra fidem sentit: ita simoni acus opatur ac si contra fidem sentiret dum precio sacra vult adipisci. & per eundem modum intelligens alios modos propriam heresis de quibus predictum est. & quia fides principaliter consistit in corde: Et etiam secundario in ore: sicut illud Apli ad Roma. x. Corde creditur ad iustitiam ore autem confessio sit ad salutem Similiter heresis principaliter consistit in corde:

secundum quod Hilarius dicit. Intelligitur sensus in crimine est: sed secundario in ore. Vnde Hieronimus dicit quod ex verbis iordanis platis incurrit heresis: non quia heresis per se in his consistat: sed quod sunt occasio & causa erroris ut homo dicit ibi. Adde etiam quod verba sunt signa easque que in aia sunt passionum ut Philius dicit: Non enim presumit quis dicere quod ante aucto non cogitauit. de lib. lega. labeo.

Sed quero iuxta hoc: Pone quod ille qui dixit aliquid contra fidem dicit se non seriose nec ex auctoritate: sed potius per lubricum lingue aut ioco illud dixisse an sit puniendum. Lapis & dominus Cardini. in dicta cle. vnicam. §. sane. de usurpatione. Dicitur quod extraordinarie puniet arbitrio iudicis & iponetur ei aliquis leuis penitentia lutaris. xvii. di. nec licuit. xxiiii. q. i. hec est fides. Augeretur tamen ego penitus ex qualitate personae & ex qualitate loci & personarum astantium & scandali exinde insurgentis que oia & etiam alia in puniendum delictis sunt attendenda: de hominibus. sicut dignum. in principio. ff. de peccatis factis. talis enim iocus non est puniendum per quem uenit ad criminis ff. ad. l. acquil. nam ludus. de hominibus. cotinebat. & ibi in globo. Ita quod per lubricum lingue: si fuit in culpa. ut hec lubricitas in eo causaret punientiam: alias non. Presumeretur tamen ego uerba seriose fuisse dicta & ex malo aucto processisse per iura predicta: & etiam quia omne male factum prae presumitur actum ut in. l. si non concordia. c. de iure. & de presump. c. i. nisi ex aliis concordiis appareret: Eo tamen casu quo humanus uerba non saperet heresim sed excusarentur ioco vel lubrico lingue non posset pena infligere inquisitor. ar. c. accusatus. s. sane. de heretico. vi. sed ordinarius illud ficeret.

Ecundo quero unde dicatur heresis.

Ad quod dicendum secundum Isidorum quod heresis est nomine grecum & idem quod diuisio non importat: Vnde & heretica diuisua dicuntur. Hieronimus tamen in epistola ad Galatas. & huius transumptione. xxiiii. q. iii. heresis. Dicitur quod heresis grece ab electione dicitur quod scilicet ea sibi quisque eligat disciplinam quam putat esse meliorem. & utrumque isto modo dicitur concuerenter: Ex hoc enim quis efficit hereticus quod eligit singulariter opinionem tenet diuisam & distinctam a communione ecclesie catholicae dogmate & determinatione. Vnde si quis nunquam fuisse in unitate ecclesie ut propter iudeus vel sarracenus etiam si teneat contradictionem fidei non est iudicandus hereticus non enim potest dici diuisus ab unitate ecclesie.

qui nunquam in ea fuit: ut dicit glo. in clementina. de usurpatione. Similiter etiam si quis catholicus teneret contrarium aliquid fidei non tamquam eligens sed per errorum credens illud etiam per catholicam ecclesiam teneri patitur corrigi ubi in errore se lapsum cognosceret non est sed hereticus. Pro quo est optimus textus xxiiii. q. iii. dicit apostolus. ibi cum dicit. Sed quod sententia sua quoniam falsam atque pueram: nulla pertinaci obstinatione defendunt: pser tam quod non audacia sue presumptionis pepertur sed a seductis atque in errore lapsis parentibus accepert: querunt autem cauta solicitude ueritatem: corrigi parati cum inuenientur: nequaquam sunt inter hereticos deputandi. Copertur autem & latine hoc nomine eidem: Nam potest dici heresis ab heredo quia sue opinioni uehemeter inheret per electionem ut prediximus. & ex predictis iustificari potest quod non est. Inno. de summa. tri. c. firmiter. dicens quod si aliquis habet fidem catholicam implicita quod credit quicquid ecclesia credit sed falso opinatur naturaliter ratione motus quod pater maior uel prior sit filio: uel quod tres persone sunt tres res a se inuicem distincte & separate & distantes quod non est hereticus: dummodo hunc errorum suorum non defendat & hoc ipsum credit quia credit sic ecclesiastica credere & suam opinionem fidei ecclesie supponit patitur se submittere iudicio ecclesie ubi ecclesiastica sciret contrarium sentire heresis enim requirit pertinaciam. ut de summa. tri. cle. vnicam. §. porro. & dicta cle. vnicam. §. pe. de usurpatione. Licet tamen ego excusare humanum ab heresim: Non tamen excusare illum a peccato si errauit in hiis quod scire tenebatur de pertinacibus ad fidem: De quibus per sanctum Thomam secundam. q. ii. art. v. qa. & ipsa ignorantia est peccatum in hiis quod scire possunt. xxxviii. di. qui ea. & per Philippi tertium ethi. & per magistrum. ii. sen. di. xxii.

Tertio quero an scismatici sint iudicandi heretici. Ad quod respondet Hieronimus in epistola ad Galatas: & habet transumptione. xxiiii. q. iii. inter heresim. quod inter heresim & scisma hoc interest: quod heresim puerum dogma habeat Scisma vero post episcopale distinctionem ab ecclesia separatum. Quod quidem in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Ceterum nullum scisma est nisi sibi aliquam heresim confingat ut recte ab ecclesia recessisse videatur: Et ad clariorum intellectum humanum considera quod heresim & scisma distinguuntur secundum ea quibus utrumque per se directe opponitur: Nam heresim per se opponit fidei. Scisma autem opponit unitati ecclesiastice charitatis. Et ideo sicut fides &

charitas sunt diuersae uirtutes: quoniam qui cuncti careat fide careat charitate. Ita etiam scismatis & heresis sunt diuersa uicia. quoniam quod cuncti est hereticus sit etiam scismaticus: sed non convertitur. Verus est tamen quod sicut amissio caritatis est uia ad amittendum fidem: iuxta illud in Thimo. i. A quibus quidam aberrantes sci licet a charitate & aliis hominibus converti sunt in uaniloquium etc. Ita etiam scisma est uia ad heresim. Et sic innuit Hieronimus in auctoritate preinducta: ita declarat Sanctus Thomas secunda secunda. q. xxxix. art. i. & propter hoc dicit glo. xxiiii. q. i. didicimus. quod scisma inueteratum sapit heresim: quoniam uel let quod non esset hereticus non perduraret tamdiu in scismate. Ex quibus inferuntur quod si quis recederet ab obediencia pape qui uices Christi tenet qui est caput ecclesie nolens superbe & contumaciter & in contemptu ei subiici est sed scismaticus tantum: Vbi tamen ideo procederet ab ipsius obediencia quia crederet quod ille non habet potestem condendi canones: aut quod protestas super ecclesie non residet penes ipsum tamquam qui uicem gerit eius qui est caput ecclesie qui est Christus: Iuxta illud apostoli ad Collos. ii. & ad Ephes. i. qui dedit ipsum carum supra omnem ecclesiam: iste hereticus iudicandus foret ut dicit glo. xix. di. c. nulli. & in c. generali. de electio. li. vi.

Varto quero: Quot sunt species heresis. Hoc determinat Isidorus. viii. li. ethi. c. v. & huius transumptione. xxiiii. q. iii. c. quidam. ubi multe enumerantur: quibus sic enumeratis magister Gratianus subinventat aliam heresim dicitur. Sed quicquid alter sciam scripturam intelligit quod sensus spiritus sancti flagitat a quo scripta est licet de ecclesia non recesserit tamen hereticus iudicari potest. Et huius hoc a Hieronimo ut supra diximus in primo membro. Et intellige quod ille dicitur aliter exponere sanctam scripturam quod spiritus sanctus flagitat qui ad hoc sanctam scripturam retorquet quod contrariatur ei quod per spiritum sanctum est revelatum: Ita dicit thom. secunda secunda. q. xi. art. ii. Ex quo sequitur quod si quis daret aliquem intellectum sacre scripturae qui non esset contra ueritatem revelatum per spiritum sanctum sed preter illud: non ad corruptionem fidei: sed edificationem fidelium non esset hereticus iudicandus: Et hoc satis aperte innuit Gregorius super Ezechiel: ut patet in auctoritate inducta supra in primo membro Augustinus etiam in libro de heresis: come morat aliquos catholicos tractatores qui de heresis scriperunt diuersas easque spes

enumerates. ipse etiam ibidem notatim plures exprimit. Inter oes aut heres post Christi adventum prima fuit illa quae quidam discipuli incurserunt de sacramento altaris: de qua scribit Iohannes vi. Cum enim Christus predixisset: nisi manducaueritis carnem filii hominis: & bibetis eius sanguinem non habebitis uitam in uobis. Et subiunxit quod alia iuxta hoc: illi perdi hoies dixerunt: durus est hic sermo & quod poterit eum audiri & ex illa die abiurant retro: Et ut dicit ibi Nicolaus: Non est intelligendum hoc de duodecim apostolis uel de septuaginta duobus discipulis: quia isti Christo adheserunt: secundum quod patet ex discursu euangeliorum: sed multi alii sequebantur ipsum ad audiendum eius doctrinam: & de ipsis multi retrocesserunt & quod ista fuerit prima heres. pater de cose. di. ii. prima heres. Et postquam illi sancti patres de quibus predictis heres conscripserunt multe alie suborte sunt nouiter & dicitur sub oriunt. Et iuxta uerbū saluatoris nři: De quo in primo themate premisimus: quo magis finis seculi appropinquat: eo magis heres subcrecent: quod partim ex prelatorum negligētia pruenire conspicuum est. dormientibus enim hōibus: ut saluator inquit Inimicus homo suplēminauit zizania. Ex alio etiam hoc pruenit quoniam post illa temporā quo illi sancti doctores scripserunt: multi articuli fuerunt per ecclesiā determinati: nō quod sint contra fidē. Vnde si quis modo p̄tinaciter contrariū affirmaret: hereticus celeret quod mīme cōtigisset ante determinationē ecclesie: ut dicit tho. i. parte. q. xxxii. arti. iii. & p̄dest scire homini heresum species ut ex illici possit cognosci quid sit hereticus: uel quid faciat hereticus: de quo in primo duobus tactū est: quod non sine difficultate cognoscitur in aliquibus articulis: ut dicit Augustinus in libro de heresibus. Illud tamen indubitate existat quod cum malum infiniti sit ut Platonici dicunt teste philosopho. ii. ethi. & per consequētē infiniti errores possent occurere contra fidē: cōsequētē possent heres in infinitū multiplicari.

Sed iuxta p̄dicta queret aliquis curiosus: de scola eorum quod volunt sapere plus quod optinet sapere contra doctrinā apostoli. Cur deus permittat tot heres esse totū eorum sectatores in inferna demergi. Ad hoc respōdet Augustinus & hētū in. c. fi. xxiiii. q. iii. Ideo diuina p̄uidētia multos diuersi erroris hereticos esse permittit: ut cum interrogāt nos: ea que nescimus: sic discutiamus pigritia & diuinā scripturas cupiamus. Ideo enim

Aplus ait: Oportet heres esse ut qui probati sunt manifesti fiant. Hui enī deo probati sunt qui bene possunt docere. Et quā quā iste intellectus Aug. sit bonus ad illā auctoritatē apostoli: sufficies tamen littere magis capit hunc sensum: ut ideo deus permittat heres esse: ut cōstantia fidelium cōprobetur sed utrumquā recte dictū extat: Vel dicas quod ista quod in secretis dei cōsistunt non sunt a nobis inquirendā: iuxta illud Eccle. iii. Altiora te ne quōdieris: & fortiora te ne scrutatus fueris: & in pluribus opibus eius ne fueris curiosus. & postea subdit: Multos enim sub plantauit suspicio illos: & in uanitate detinuit sensus eorum. & Ecc. vii. Quid necesse est homini maiora se querere: cum ignoret quod cōducatur sibi in uita sua: & post pauca: Ne quod plus sapias quod necesse est: ne obſtupescas. Habemus etiam exemplū apostoli qui cum de p̄ destinatione uerba ageret: & pruenisset ad illud: quare quodā eligat: alios aut reprobet iuxta illud: Iacob dilexi Esau aut odio habui. sapientissime itulit. O altitudo diuīciae sapientie & scīe dei quod incōprehensibilita fuit iudicia eius & inuestigabiles uiae eius. & de eodem Augu. super Iohannes in illo uerbo: Nemo potest uenire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum. Dicit quare hunc trahat & quare illū non trahat noli inuestigare si non uis errare. Per idē respondet magister. ii. sen. di. xxiii. hiis qui queruntur: cur deus permiserit primū hominē peccare cum posset eius uoluntate uertere in bonū quia oī potest est. Posset inquit ille reuera: cur non fecit: quia noluit. Cur noluit: ipse nouit. Non debemus plus sapere quam optinet sapere: hoc unum in huiusmodi debet nobis habunde sufficere quod ut dicit Aug. in encyclide. Deus omnipotens cui rerū est summa pars cum sume bonus sit: nullo modo sineret aliqd malum esse in opibus suis: nisi usque adeo esset omnipotens & bonus ut bene faceret etiam de malo. quō autē illud intelligatur: & qualiter ex malis deus elicit bona: latissime p̄sequitur magister. i. sente. di. xlvi. & per p̄dictū etiam sufficiētē respōdet ad id quod multi petunt: Quare deus permittat legē machometi in tamen preualere.

Vinto quero de cōparatione hereticorum ad alios infideles: & infideliū inter seū. Ad quod dicendū secundū Thos. secunda scđe. q. x. arti. vi. quod in infidelite duo possunt cōsiderari. quorum unū est cōparatio eius ad fidē: & ex hac parte grauius peccat contra fidē qui renitit

dei suscepit. Sicut grauius peccat qui non implet quod promisit quam qui non implet quod nunquam promisit: & secundum hoc infidelitas hereticorum qui perfiditū fidei euangelii & ei renitit eā corrūpentes grauior est quod iudeorum & aliorum infidelium qui nunquam fidē euangelii suscepit: Sed quia iudei suscepit figurā euangelii in ueteri lege quā māle interpretātes corrūpūt Ideo etiam eorum infidelitas est grauius peccatum quod infidelitas gentilium qui nunquam fidē euangelii suscepit. Aliud quod in infidelitate cōsiderat est corruptio eorum que ad fidē pertinent. & secundū hoc cum in pluribus errent gētiles quod iudei: & iudei quam heretici: grauior est infidelitas gentilium quod iudeorum & iudeorum quā hereticorum: nisi forte quorundā puta manicheorum quod etiam circa credibilia plus errant quā gētiles Harū tamen duorum grauitatū prima preponerat secunde quantū ad rationē culpe: quia infidelitas habet magis rationem culpe ex hoc quod renitit fidei quā ex hoc quod non habet ea quod sunt fidei. hoc enī ultimū uidetur magis ad rationē pene p̄tinere. Vnde sim p̄clicer loquendo infidelitas hereticorum est pessima. Si autē queras: ex quo inter infideles peiores sunt heretici ut p̄xime diximus. Quid si cōparemus eos ad idolatras. Ad hoc dicendū secundū Thos. secunda secunde. q. xciiii. arti. iii. quod grauitas alicuius peccati attēdi potest dupliciter. Vno modo ex parte ipsius peccati: & sic peccatum ydolatrie est grauissimum. Sicut enī in terrena republika grauissimum esse uidetur quod aliquis honore regiū alteri impendat quā uero regi: quā quantū in se est totū reipublice perturbat ordinē. Ita in peccatis que contra deum cōmittuntur que tamen sunt maxima: grauissimum esse uidetur quod aliquis honorē diuinū creaturā impendat: quia quantū in se est faciliter um deū in mundo minūs principatū diuinū. Alio modo potest attendi grauitas ipsius peccati ex parte ipsius peccatis: sicut dicuntur grauius peccatum eius qui peccat sc̄enter quā eius qui peccat ignoranter. & secundū hoc nihil prohibet grauius peccare hereticos qui sc̄enter corrūpunt fidē quam acciperunt: quā ydolatras ignoranter peccātes. Ex his tu clare poteris inferre quod cum isti heretici qui nouiter in hispania detecti sunt potius apostate quā simplices heretici sint iudicandi: cum non in parte tantū de fide Iesu Christi male fentiāt: sed in totū eā abiiciāt ad legē Moysi iam diu sepultā reuersi: peiores quā alii heretici sunt iudicāti. quia in pluribus ymo in totū aberrant. Vnde super illud Apli ad Galatas. iii. Quomodo cōuerteri timini itegre ad egena & infirma elementa dicit glo. Hiero. Legis obseruātia cui tunc dediti erant: erat peccatum pene par seruiti ydolorū cui ante conuersiōnem uacarent. & sic apparet quod est crimen pene par ydolatrie: & nedū ppter atrocitatē delicti quin etiam ppter periculū pditionis debent p̄ncipes eos a suo cōsortio in totū expellere: presertim ne participes fierent cōsilium suorum: aut eorum quod statū regiū cōcernūt quod aperte dicit cōcilium Tolosanum. De quo hētū. ii. q. vii. non potest. cuius uerba sunt: Non potest erga hoies esse fidelis: quod deo extiterit infidelis. Vnde subiungit de qui busdā iudeis qui dudū Christiani facti fuerāt & demū in Christi fide sunt purificati: ut a te stimonio repellantur. Non est enī eis credendum: qui fidei ueritatem a se abiecerunt. & istud stat in aperto: qui enī fidē Christi suscepit ad quā strictissime tenet se ferunt: quō fidem quā principi terreno debet firmare te nere poterit. Ad quod etiam facit quod scribitur puerbio. vi. Homo apostata: uir in utilis gradiens ore peruerso: annuit oculis: terit pede: digitō loquitur: prauo corde machinat malū: & in omni tempore iurgia seminat. Habet etiam aliud malū hominis apostasia. quod qui eā incurrit uix potest ad bonū reparari: ut dicit Aplus ad Hebreos. vi. Impossibile est eos qui semel illuminati sunt: & post pauca & placiti sunt: scilicet per apostasiā: rursus renouari ad penitentiā. & accipit ibi impossibile pro difficili. Hic est enī unus modus impossibilitatis ut hētū. v. metha. quod potissimum ī istis de quibus paulo ante premisimus locū habet: qui a parentibus iudeis perfidiā legis ueteris cum sanguine trahunt. Et ex his inferri potest ad questionē quā posuit Oldradus consiliari. An iudeus transiens ad seūtā farraceno sit quod non: & inter cetera motiva sua est illud quod deterior est infidelitas iudeorum quā Saracenos: aut gentiliū ut superius diximus. Pro quo etiam est tex. aptus. i. q. i. nōne. cū ergo de peiori trāseat ad minus malū: non est ob hoc puniendus. Ex quo etiam sequitur quod isti apostate qui in legem iudeorum recidunt: peiores sunt quā si esset apostate legē farraceno & amplectantes uel alia huius cemodi. Unum tamen non omittā quod licet omnes infideles tam iudei quā alii sint malū & iniqui utpote infideles: tolerantur tamen per ecclesiam in infidelitate sua: ut uel sic

tollerati finaliter conuertant ad fidem. ut de multis iam uidimus: ut in.c. qui sicut
ra.xlv.di.&c. sicut iudei. de iude. Magis tamen sunt tolerabiles titus iudeorum q̄ alioꝝ infidelit̄: licet iudei sint peiores ut diximus. Cuius ratio est: quia cum in eis olim p̄figurabat̄ ueritas fidei quam tene mus: puenit hoc bonū q̄ testimonium fi dei n̄e habemus ab hostibus & q̄ si in figura rep̄sentat̄ nobis quod credimus: qđ in aliis infidelibus nō contingit. ut dicit Tho. secūda secūde. q.x.arti.xi. & hac cō sideratione: licet iure non sit expressa: iura phibent ne sarraceni publice faciant cerimoniae suas inuocādo publice nomē machometi uel similia faciendo ut in cle. ynica de iude. Hoc tñ nō repitur phibitū in iudeis. & hoc tenent Mathe. & do Cardi. & Io. de Imo. in dicta clem.

Exto quero an heretici sint tollera di. Et distinguēdū est: quia aut occurrat casus in quo nō possent puniri heretici quin simul puniant̄ & boni. Vl' quia latēt inter bonos: Vel quia habet multos sequaces: ita q̄ sine catholicis pīculo iter fici nō possunt. & tali casu heretici sunt tolerād. i & hoc aperte dñs ostendit Mathei xiii. ubi in parabola phibuit colligi zizania: ne forte eradicātes zizania: eradicaret simul & triticū. Quādo uero ex occisione hereticorū noī iminet periculū bonis: sed magis tutela & salus tūc licite possunt occidi: ut dicit Aug. cōtra p̄menianū. Sicut enī si saluti totius corporis hūani expediat p̄cilio alicuius mēbri: puta cū ē putridū ul̄ corruptiū alioꝝ mēbroꝝ: laudabiliter & salubriter abscondit̄. Ita cū quelibet persona singularis cōpareat ad totā cōitatem sicut pars ad totū. Si aliquis homo sit periculus cōitati & corruptiū ipsius ppter alii quod peccatū: laudabiliter & salubriter occidit̄: ut bonū cōe conseruet̄. modicū enī fermentū totā massam corruptit. ut.i.ad Corin.v. Ad hec adaptari possunt not. p Tho. secūda secūde. q.lxiii. ar.ii. & si hoc in aliis enormibus criminibus locū habet fortius in crimine heres̄: quod sua grauitate flagiosissimum est: ut in prehabitatis patet. eo maxie q̄a iuxta Aplm. ii. ad Thimo. ii. heres̄ ut cancer dicit̄ serpere. Vñ resecanāda est a principio: ne paulat̄ intia cordis corrodat: & spūalē uitā adimat: rese canē siquidē sunt putride carnes & scabi osa ouis a caulis repellēda: ne tota domus massa: corpus: ardeat: corrūpat̄: putrefactat̄:

intereat. Arrius in Allexādria vna scintil la fuit: sed qm̄ nō statim oppressus est: to tu orbē eius flamma est populata. xxiiii. q.iii. resecanāda. Iohānes quoq̄ aplus i ca nonica sua. Si quis inquit uenit ad nos: & hanc doctrinā nō affert: nolite eū recipere in domū: nec aue ei dixeritis. Qui enī dicit illi aue: cōicat opib⁹ illius malis. Hec Iohannes que de scismaticis siue hereticis uitādis uerbis docuit etiā factis exhibuit. Narrat enī de illo auditor eius uir sanctis sumus Polycarpus: q̄ tēpore quodā cū ap̄d ephesum balneas lauādi ḡfa fuisse ingressus & uidisset ibi cherintū: exiliit cōtinuo & discessit nō lotus dicens: Fugiamus hīc ne & ipse balnee corrūat̄ in quibus Cheritus lauat̄ inimicus ueritatis. de quo ē tex. xxiiii. q.i. omnis qui. Addit̄ pulchrū tex. ea. cā & q. que dignior. Vnde & si in aliis criminibus occultis teneat̄ quis crimē p̄ ximi celare ppter charitatem ut in.c. si sc̄cerdos. de offi. ord. & i.q.i. xps. hoc tñ fali lit in crimine quod pertinet ad corruptiōnē cōitatis spūalē uel corporalē. Hoc enim casu teneret̄ quis illud p̄palare testificādo uel denūciando: ut dicit Tho. secūda secūde. q.lxx.arti.i. Idem sentit Inno. de testi. cogen.c.i. & pōit exemplū in heresi quod ut patet ex p̄missis spūalē detrimentū i ferre cōitati est aptissimū. prodest etiā hec punitio criminū reipublice ut ceteri metu pene arceant̄ a similibus cōmittēdis. xxiiii q.v. nō est innocētie. de ui. & hone. cler. ut clericorū. & inde est q̄ ut magis ista in pli moꝝ exemplū ueniant publice debet malefactores puniri. l. capitaliū. s. famulos. ff. de pe. vii. q.i. deniq̄ versi. turibula quoq̄.

Eptimo quero: Ad quē spectet iudicare de heresi. In hoc distinguērē quia Aut agit̄ de articulo nōdum decisio p̄ ecclesiā: Aut de articulo iā decisio. Prīo casu iudiciū spectat ad papā: ut pbat tex. xxiiii. q.i. quotiens: & c. hec est fides. & c i. de iura. calū. & c. maiores de bap. quod etiā sacre scripture auctoritate ostendit̄: Nam & saluator Petro dixit: quē summū pontificē cōstituit̄: Ego pro te rogaui Petre ut nō deficiat fides tua. & tu aliquādo cōuersus cōfirma fratres tuos: Luce. xxii. Et ubi xps disciplos interrogauerat: vos autē quē me esse dicitis? Petrus respondit Tu es xps filius dei viui: Math. xvi. Hoc etiā tenet sanctus Tho. secūda secūde. q.i. art. x. Et huius ratio est: quia vna fides debet esse totius ecclesie: secundū illud. i.ad

Corin.i. id ipsum dicatis oēs & nō sint in uobis scismatas quod seruari nō posset nisi q̄stio de fide exorta: determinaret̄ per eū qui toti ecclesiē preest: ut si eis sententia a tota ecclesia firmiter teneat̄. Illud id se quitur Aug. de anchora in summa sua de potestate ecclesiē. q.x.arti.i. & ii. & hoc sat̄ figuratū est Exo. xviii. ubi dictum est Moysi qui fuit rector iudeorū: sicut papa rector est oīum xp̄ianoꝝ. Esto tu populo in hiis que ad deū pertinet: ut ostendas ei ceremonias & ritū colendi deū. Sicut ergo oēs questiones emergētes de lege & de cultu dei: reseruabant̄ Moysi determināde. Sic omnia que sunt fidei xp̄iane spectat̄ ad determinationē pape. Vnde dicit Cirillus in li. tesaū. ut mēbra maneamus in capite: in nō ap̄lico throno romano pōtifice maneamus: quo n̄m est querēt̄ quid crede re qđ tēre dēamus. & Maximus in ep̄la ori étalibus missa: dicit. oēs fines orbis terre qđ dñm sincere repererunt & ubiq̄ terra q̄ ca tholici uerā fidē cōfidentes: in pontificem romanorū tāquā in solē respiciūt̄: & ex ipso lumine catholice & aplice fidei recipiūt̄ ueritatē: licet enī apud alios forte posset es se p̄fundior sc̄ia ad ista decidēda quā i ro manū pont. Deest tñ eis p̄t̄as de hiis iudi candi & statuēdi: que in solo Romano pōtifice residet ut prediximus. Caute tñ age ret papa si cū de istis dubius articulus occurrit conciliū generale faceret cōgregari: ut cū eius consilii decideret quod esset tenēdū & credendū. Sicut apli fecerūt̄ actu um. c.xv. quādo insurrexit heres̄ illoꝝ q̄ dicebāt legē Moysi siml̄ cū euāgeliō ob seruandā. Cōuenerūt̄ enī Hierosolimis uiderē de uerbo hoc. Simile fuit in.c.firmi ter. de sum. tri. & c. dampnamus. eo. ti. & c. vnicō. eo. ti. li. vi. & cle. ynica e. ti. Et hoc idē in oībus arduis cōsulte esset agendum ut appareat. l. di. de eo. xcvi. di. bene quidē xxxv. q.v. ad sedē. xxxv. q. ix. quod quis Integrū est enī iudiciū: quod plurimorū sententiis cōfirmat̄: de offi. deleg. prudētia in prin. xx. di. de quibus. C. de fideicō. l. fi. Est enī tanta in hoc pape p̄t̄as q̄ si possibile foret q̄ angelus de celo aliquid contra fidē diceret aut sentiret̄: per papā iudicari & excōicari posset: ut probat̄ ad Gal. i. c. Sed licet nos aut angelus de celo euāgelizauerit uobis: preterquā quod euāgelizauimus uobis: anathema sit. Si tñ continget papā errare in hiis que sunt fidei tunc dāpnari posset per conciliū generale ut in.c. si papa. xl. di. cū glo. & per glo. xv

di. sicut. &. xix. di. anaftasius. & Inno. in.c ex parte de uerb. signi. & per docto. in.c. i fidei fauorē de here. li. vi. Nec per hoc dīci mus inferiorē dicere ius in superiorē cum papa sit maior cōcilium generali ut in.c. significasti. de elect. & c. alioꝝ: & c. nemo. ix. q. iii. quoniā cū papa incurrit heres̄: de finit esse papa: cū nō sit de corpore ecclesie pro quo est glo. xxiiii. q.i. acatius. ergo & multo minus pōt̄ dici gerere uices eius q̄ est caput ecclesie. Et huic sentētie generalis cōciliū stari debet: ut pote que ueritatē continet indubitatā. Nā & si papa possit errare in hiis q̄ sunt fidei: Nam & legimus ali quos romanos pōtifices heres̄ incurris se: ut patet in dicto. c. anastasius. xi. xdi. c. nunc autē. xxi. di. Tamē conciliū generale in tāgentibus fidē errare nō pōt̄: & de hoc uere intelligit̄ predicta auctoritas Luce: Ego pro te rogaui Petre ut non deficiat fides tua. Dictū enī est ei in persona totius ecclesie. cui etiā cōsonat illud uerbū saluatoris n̄i Math. xxviii. Ego enī uobiscum sum oībus diebus usq̄ ad cōsumationē seculi: Nō siquidē tantū Petro nec duodecī aplis dictū intelligit̄: cū morte finierit dī es suos: nec usq̄ in finē seculi p̄seuerauerit̄ sed potius vniuersali ecclesie que in finem est duratura que in generali cōcilio representatur: & tante auctoritatis est conciliū determinatio in hmōi: qđ euāgeliū illa non minat̄. ut patet ad Gala. ii. quādo Paulus dixit qđ petrus nō ambulabat ad ueritatē euāgeliū. Id tamē in quo Paulus reprehē debat Petrum erat qđ ipse subtrahebat se agentibus nolens māducere de cibis eorū sed obseruabat ritus iudeoꝝ in cibis: propter timorē iudeoꝝ qui supuenerat̄ a Hierosolimis. hoc tamē nō erat cōtra aliquod de quatuor euāgeliis: sed erat contra determinationē cōciliū generalis quod ab aplis fuerat celebratū super hmōi legalibus nō seruādis. actuū. xv. Ad quod etiā ostendē dū sola vniuersalis finodus loquitur sub noī spūs sancti ut ibi patet: Nam cū i eo dē concilio fieret diffinitio: dictū fuit. plauit spiritui sancto & nobis. & istis uerbis postmodū uisa fuerunt generalia cōcilia q̄ in ecclesia vniuersali fuerūt cōgregata: ubi ergo talis assessor accedit locus errādi nō pōt̄ occurre. Et si cōtrariū diceremus nil certū esset in fide. Vnusquisq̄ enī sequeretur opinionē suā & fluctuaremus omni uēto doctrine sicut paruuli: cōtra Aplm ad Ephe. iiiii. ubi ait qđ xps dedit in ecclia quodā aplos: alios prophetas: alios uero

pastores & doctores ad cōsumationē scōpi
in edificationē corporis xp̄i: donec occurrā
mus oēs in vnitatē fidei:& paulo post: ut
iam nō sumus paruuli fluctuātes & circū/
feramur omni uēto doctrine in neq̄cia &
astutia hominū ad circūventionē erroris.
quasi uelit q̄ cū fuerimus in fide iſtorū q̄
fidē ecclesie representat nō fluctuabimus
in doctrina fidei tanquā paruuli. Sed pre-
dictis uide obſtare.c. tria. iuncto. c. pla-
cuit.xxxvi.q.ii.&c. fi. de rap. ubi apparet
q̄ illud quod circa m̄rimoniū nō cōtrahē-
dum inter raptorē & rapē fuerat erronee
per conciliū statutū fuit poſtea emendatū
Ad hoc tñ stat respōſio: q̄ illud nō eſt de
spectatibus ad fidē in quibus obtinet qđ
p̄diximus. Vel aliter dicendū q̄ illud nō
fuerat erronee statutū: licet eſſet cōtra testi-
monia ueteris legis: ut uoluit glo. & male
in dicto.c. tria. Nā cum illud eſſet precep-
tum iudiciale nō obligabat in lege noua:
ſed fuit correctū: quia pro hoc tēpore ſic
fuit uifum legiſlatori: ſiue quia ſibi placu-
it quod ſufficit. ut. ſ. ſed quod principi. in
ſti. de iur. natu. & per Phūm. v. ethi. Hec
dixi ſubmittens me determinatiōi ſancte
matris ecclesie. Aut querimus circa ea que
iam ſunt per eccliam deciſa: & tūc legatus
ſediſ apliſ eſt cōpetens iudex ut. c. ut cō-
miſſi. de here. li. vi. Item ep̄us poterit iudi-
care de queſtione fidei & contra hereticos
pcedere: & etiā capittulū ſede uacāte in. c.
ad abolendā. de here. in. prin. & etiā inqui-
ſitores per ſedē apliſ deputati. in. c. p. hoc
&. c. ut inquisitiōis. de here. li. vi. & cle. i.
eodē ti. Per hoc enī q̄ papa deputat inqui-
ſitores ſuper heretica prauitate nō uidetur
facultatē ſuper hiis procedendi ordinariis
tollere ut in dicto. c. per hoc. Ex quo infer-
tur q̄ per potestatē datā delegato ad. vni-
uersitatē cauſa: nō uide etiā in illis cais
abdicata peās ab ordinario. hoc colligit
ex illō tex. iuncta glo. que vult q̄ inquisi-
tor heretice prauitatis dicit̄ eſſe delegatus
ad vniuersitatē cauſa: ex quo habes opti-
mā limitationē ad. c. ſtudiisti. de offi. le.
ut nō habeas locū in delegato ad vniuersi-
tatē cauſa: pro quo eſt glo. in. dicto. c. p.
hoc. facit in ſimili quod no. Bar. in. l. i. C.
de offi. prefec. ur. ubi tenet q̄ licet in ciui-
tate fiat unus officialis ſuper dāpnis datis
uel ſuper habudantia: nō tñ propter hoc
tollitur iurisdictio quā haber pt̄as qui ha-
bet vniuersalē iurisdictiōne. pro quo bene
facit tex. in dicta. l. i. & in. l. fi. iuncta glo.
C. de iuris. om. iu. & glo. i. c. in galia. xxv

q. ii. Hoc tñ limita uerū eſſe quotiens una
iurisdictio ſubalterna: alteri ut in exēplo
predicto. Si tñ ille ſpālis iudex eſſet ſupe-
rior generali: utputa iudex deputatus per
ſtatutū ſuper cauſis appellationū & nulli-
tatū: tunc generalis iudex nō ſe intromit
tit de ſpāli. Idem etiā ſi nō ſe habet tāquā
ſupior ſed tanquā differēs ſpecie: ut eſt iu-
dex inſinuationū: C. de teſta. cōſulta diua-
lia. ita determinat Bal. in. lynica. ff. de off.
cōſu. Poterit etiā cognoscere de crimiſ he-
reliſ delegatus ab ep̄o deputatus: aut a ca-
pitulo ſede uacāte ut in cle. i. ſ. i. & in cle.
ii. de here. Debet tamē talis inquisitor: ac
etiā delegatus annū q̄dragesimū attinge-
ut eſt tex. in dicta cle. ii. in prin. cū glo. ex
quo limitat. c. cū uicesimū de offi. deleg.
Idē ſi ſit delegatus a papa cū tex. dicta cle.
generaliter loquaſ. Sed an inquisitor
poſſit cōmittere uices suas. Solutio. glo. i
dicta cle. ii: arguit pro & cōtra. Finaliter te-
net qđ ſic per illū tex. & per tex: in cle: i:
ſporro. eo. ti. & hanc opinionē tenet cōi-
ter doctoros. Sed dubiū eſt de uicario
generali ep̄i aut capittuli ſede uacāte. & di-
cendū eſt ſecundū Lapū & Io. de ymo: in
dicta cle. i. de here. qđ nō poſterit ſine ſpe-
ciali cōmiſſione ep̄i de hoc crimiſ cognos-
cere per tex. in. c. licet de offi. uica. li. vi. Eſt
autē tam lata iſtoꝝ pt̄as qđ cōtra quoſcūq̄
etiā quantūcūq̄ exēptos poterunt pcedē-
re & eos de hoc crimiſ condēpnare: non
obſtāte quoſcūq̄ priuilegio exemptōis ut
in. c. ad abolendā. ſ. i. de here: Fallit tamē
hoc in ep̄is cōtra quos pcedere nō poſſūt
inquisitores: niſi expreſſe hoc ſibi cōmit-
tatur. ut in. c. inquisitores. eo. ti. li. vi. De-
bent tamē nūciare Romano pōtifici ſi illi
de hoc crimiſ infamati ſiue ſuſpecti exi-
ſtant: ut dicit ibi tex. Crederē tamē q̄ ubi
eſſent ſuſpecti de fuga. carcerari poſſent:
ut ad papā remitterent: ut in ſ. audient. i
aut. de defenſo. cui. coll. iii: Ad quod faci-
unt not: per Bar. in. l. magistratibus. ff. de
iuris. om. iu. Sed quero iuxta hoc an
ille tex. pcedat tñ in inq̄ſitoribus: an eti-
am locū ſbi uendicet in ordinariis de hoc
crimiſ inq̄ſitoribus: Ego putarē qđ tñ i in
q̄ſitoribus locū habeat: nō enī debet ex-
tendi ad ep̄m aut ad capittulū ſede uacan-
te: cū de ipſis nō loquatur: nec per hoc qđ
ſint ep̄i qui heresim incurrūt effugiūt iu-
risdictiōne ep̄i. in cuius territorio delin-
quūt: Pro quo eſt glo. in. c. ibi enī. iii. q.
vi. & in. c. i. de rap. & per Inno. in. c. cū in-
ferior. de maio. & obe. Vlterius iuxta

idē querit: an ep̄icopus poſſit pcedēr cō-
tra inquisitorē: ſi heresim incurrat. Lapus
Abb. in dicto. c. inquisitores: dicit q̄ nō:
durāte officio: niſi crimiſ eſſet adeo no-
tiū q̄ nō requireret cauſe cognitio. de fil.
preſbi. qm̄. Idē ſequit̄ ibi Domi. hec op̄i-
nio poſſet etiā iuſtificari per ea que not.
Bar. i. l. fi. ff. de re. diui. ubi tenet q̄ ſi duo
ſint dñi inſolidū alicuius caſtri & vnuſ de
linquat: nō poſterit puniri a cōdomino qa
nō habet in eū iurisdictiōne. Nā par i pa-
rem non habet imperiū de elec. innotuit.
Sed hoc nō obſtāce ego crederē indiſtincte
poſſe dici q̄ poſſit cōtra eū ſuper hmōi cri-
mine pcedere: cū iſtud ſit delictū p quod
perdiſ iurisdictio iplo iure. Pro quo faci-
unt not. in p̄dicta materia per Bar. in. l. q̄
iurisdictiōni. ff. de iurisdi. om. iudi. in ad-
diti. & ponit exemplū in crimiſ leſe ma-
ieſtatis. C. de digni. l. ſi gradatī. &. l. quoti-
ens. li. xii. C. de offi. rect. puin. l. ii. ubi ui-
detur glo. eo etiā caſu quo delinqueret in
male pcedendo in officio: indubie poſſet
eū punire: cū ordinarius delegatū aposto-
ſtolicū male ſe gerentē in cauſa ſibi cōmiſſa
la punire poſſit: ſic tñ ut ex hoc iurisdictiō
eius nō impedit: iuxta not. per doct. in
c. fi. de reſcrip. & per Cy. & legiſtas in aut.
qua in. puincia. C. ubi de cri. agi. oportet.
In p̄ſellu aūt ſup hoc crimiſ faciēdo ep̄i
& inquisitores apliſ ſediſ habēt exhorta-
tionē a iure in uirtute ſancte obediēt: &
ſub interminatione maledictionis eterne
ut cōtra ſuſpectos ul' diffamatos de hmōi
prauitate: diſtriſtē & p̄mpte procedat. ſic
tñ q̄ malicioſe & fraudulenter hoc nefan-
dū crimiſ alicui nō iponant. q̄ ſi odii
gratia uel amoris: lucri aut cōmodi tēpora-
lis obtētu cōtra iuſtitia & cōſcientia ſuam
omiferint cōtra quēq̄ procedere ubi fuerit
pcedendū ſup hmōi prauitate: Aut obtē-
tu eodē prauitatē ipſam alicui imposuerit
ac eū ſuper hoc preſumperit quoquo mo-
uexare: preter alias penas pro qlitate cl̄pe
eis iponendas. Ep̄us aut ſuperior ſuſpē-
niſ ab officio per trienniū. Alii uero excō-
municatōis ſententiā eo ipſo incurrāt. a q̄
quidē excōis ſententiā qui eā incurrerit: nō
niſi per ſummū pontificē poſterū: preter q̄
in mortis articulo. & tunc ſatiſfactione p̄-
miſſa obſolutionis benefiū obtinere: n̄l
lo in hac parte priuilegio ſufragante: De
quo eſt tex. in cle. i. ſ. uerū. de here. In ſup-
ſi quis ep̄us in expurgādo heresē ſeua
diocesi negligens fuerit uel remiſſuſ cū id
certis iudiciis apparuerit: deponendus eſt

ab officio ep̄icopali: & in locū ipſius alter
ſubſtituēdus eſt: qui uelit & poſſit hereti-
cam cōfundere prauitatē de heret. excōica
muſ. in fi. Ex quo manifeſte apparet q̄ dā
nabiliter & cū quāto animaꝝ ſuay pericu-
lo ep̄i & alii ad quos hmōi inquisitiō ſpe-
ctat tam deteſtandū facinus perſeq ac pu-
nire omittat. Inferiores aūt prelati de hoc
crimiſ ſe intromittere neq̄unt: cū ſuperi-
oribus prefatis ſit referuatū ut p̄diximus.
Poteſtates aūt ſiue dñi temporales ac eōg
officiales de hoc crimiſ cū ſit mere eccl-
eſtatič ſe intromittere neq̄unt: ut de eo co-
gnoscāt aut iudicēt aut iaceratos ab ep̄i-
copo & inquisitore a carcere liberēt. execu-
tiōne tamē ſuper hoc crimiſ ſiue ſi ſit
a iudicibus ecclēſtatič prediſti in iuſtitia
adiplere nō detractent: aut eōg iudiciū ſeu
ſententiā direcēt uel indirecēt ipedire
quoquo mo nō preſumāt. Si quis uero de
prefatis ſecularibus iudicibus cōtra predi-
cta fecerit: aut prefatis ep̄o & inquisitori-
bus in prediſto fidei negocio ſe oppoſue-
rit: ſiue illud quoquis mo ipediuertit: & qui
ſciēt in prediſis dederit auxiliū: cōſili-
um: ul' fauorē: excōis ſententiā incurrat ipo
iure quā ſi per annū animo ſuſtinuerit in
durato extunc uelut hereticus cōdēpnet.
. ut inquisitiōnis. ſ. fi. de here. li. vi.

Crauo quero de ordine: qui debet
teneri per iudices in pcededo con-
tra hereticos. Ad quod dicēdū q̄ in p̄mis
clerū & populū cōuocabūt exponēdō eis
inquisitiōne quā facere intendūt Auxiliū
quoq̄ & cōſiliū & fauorē ab ipſis petet. c.
ut cōmiſſi. in. ſ. i. de here. li. vi. & ſolent in
quisitores primo ire ad ep̄icopū loci uel
uicariū & oſter: dñeis eis facultatē & au-
to ritatē ſuā: & rogare q̄ cōgreget clerū. quo
cōgregato oſtendūt eis lras & facultatē p̄-
dictas: ſermonē faciūt & eōg auxiliū & fa-
uorē poſtulant. Postea ſimile faciunt cum
potestate ſiue correctore ciuitatis & conci-
lio ſiue ut hispanice loqm̄ ſuſtiorio. de
muſ. cōuocant totā contionē populi: &
habito ſermonē ad pplm idem faciunt ut
prediximus. Postea interpolati inquisitor
facit ſermones ad pplm de fide. Et cōueni-
ens eſt q̄ ad minus due monitiones p̄mit
tant̄ cōtra omēs hereticos: ut relictis erro-
ribus ſuis ad fidē catholicā reuertant: &
ad ecclesie gremium redeat: que tant̄ pia
mater nō claudit gremium redeunti. ut. c.
super eo. de here. li. vi. Et pro his moni-
tibus ſatisfacit auētas Apli ad Titum.

iii. ubi dicit hereticum hominē post vñā & secundā admonitionē de uita. ad idem. xxiiii. q. i. que dignior. &. q. iii. dixit ap̄ls Inquisitores etiā ex habūdāti cōsueuerūt addere tertīā monitionē ut magis p̄cessus suos uideant̄ iustificare. In quibus monitionibus quāze singule decē dies cōtinent monēt eos ad cōuerſionē: & reuertentibus p̄mitūt benignā misericordiā. Quibus pactis p̄cedendū est ad inquisitionē: reci piendo in vnaquaq; parrochia iuramentū a rectore prochiali & ab aliis probis & honestis uiris. & si illi deponāt aliquos de p̄rochia fore hereticos: aut diffamatos siue suspectos: cōsueuerūt secreto eos coram se uocare & secreto ad cōuerſionē monere. & ubi nec sic uoluerint: p̄cedit cōtra eos secundū formā iuris: qui p̄cessus determinātur aperte per tex. in cle. i. §. i. de heret. ubi tex. dicit q̄ p̄cedendū est per dioceſanos ep̄os & per inquisitores a ſede aplīca depu tatos ſimul cōuenientes. Sunt tñ quedā q̄ possunt vñus ſine alio agere: ut pote citare arreſtare: ſeu capere: ac carceri mancipare. etiā ponēdo in cōpedibus uel manicis fer reis prout ſecundū deū uiderit expedire. Poterit etiā inquirere quisq; predictoꝝ: fi ne altero cōtra illos de quibus uiderit inq rendū. diro tñ carceri mancipare ſiuē arto q̄ magis ad penā q̄ ad custodiā uideat̄: aut tormentis ſupponere eos cōtra quos p̄cedit: aut diffinitiuā ſententiā ferre cōtra eos nō poterit ep̄us ſine inquisitore: aut i quisitor ſine ep̄o: aut eius uel capituli ſe de uacāte ſup hoc delegato. quod tñ intel lige dūmodo ad inuicē copiā habere uale ant infra octo diez ſpaciu postq̄ inuicem ſe requiſuerint. Si aut̄ cōuenire nō potue rit ppter premiſa tunc inquisitor ordinario: ſuē ecōtra ordinarius inquisitor po terit ſup premiſis cōmittere uices ſuas ul̄ per Itas ſignificare eiē ſuū cōſiliū ul̄ affen ſum ut dici ibi tex. & ut cū maiori purita te & integritate res agat̄. Inhibitūt est inq ſitoribus & tam ipsoꝝ q̄ ep̄oꝝ ac caplōrū ſede uacāte delegatis ſiuē cōmiffariis: ne p̄ textu inquisitionis officii quibusuis mōiſ illiſit ab aliquibus pecuniā extorqueat̄: & ſi ſecus fecerit eoipſo ſententiā excōis in currūt. a qua nō ſoſſunt absolui preterq̄ in mortis articulo: donec plenāri ſatiſfa ctionē fecerint hiis a quibus extorſerūt. a qua ſatiſfactione nullis pactis aut priuile giis aut remiſſionibus poterūt liberari. & ne hoc latere poſſit: notarii & officiales di cti officii nec nō fratres & ſocii inquisito

tum ipſoꝝ & cōmiffarioꝝ qui dictos inq ſitores aut cōmiffarios ſecrete prediſta no uerint cōmiffiſe: ſi indignationē dei & fe diſ aplīce offenſam uoluerint euitare: gra uiter ipſos arguere & corrigeſ ſtudeat̄ in ſecreto. q̄ ſi caliter ea ſciuerint ut probare ualeat ſprefatis inquisitoroꝝ & cōmiffarioꝝ eorundē ſtudeat̄ nūciare. ut in cle. ii. eo. ti. Pondera tñ illū tex. qui nō loquit̄ de epi ſcopis. unde licet ipſi ab hiis debeat absti nere: nō tamē pena prediſta haberet locū in illis cū nō ſit expreſſum. uoluit enī dig nitati eoꝝ deferre. ut in c. fane. lo. ii. de off. deleg. & in c. ii. eo. ti. li. vi. ita tenet glo. in dicta cle. ii. quā ſequūt̄ ibi cōter docto res. Ep̄us tamē nō debet aliquid habere ppter iquisitionē nec partē aliquā de depu tatis inquisitionis officio ut patet in extra uagan. Boni. ex eo. §. pe. ita tenet Io. an. in c. fi. § i. de here. li. vi. Considera etiā circa idem q̄ tex. ille phibet illicitas extortiōes nō tamē per hoc tollit penas pecuniariaſ: applicādas officio imponi & exigi ſecundū glo. ibi circa quod dicit Math. q̄ bene po ſtunt in culpatiſ de hoc crime ſponi pe nitentie in pecunia pro paupiſbus uel aliis piis operibus ut. c. accuſatus. §. de queſtiō bus. &. §. ſi uero. de hereti. li. vi. Refert etiā fratrē aluarū hispanū tenuiſſe q̄ hāc mul etā pecuniariā inquisitores ſponunt quo tienſ aliqui pferunt uerba heretica: aut lu dendo: aut ex ira: aut ex fatua ſimplicitate & ignorātia que tamē excuſationē non ha bet. Et hiis caſibus & ſimilibus poſſunt pecuniāliter puniri. Nam & ecclia hoc facit: xxiii. di. quāquā. de iude. ad liberandā. de rapto. in archiep̄atu. Item inquisitores po ſunt hereticis cōuerſis penas cōmutare uel minorare. in. c. ut cōmiffi. de her. li. vi. Nā & alias iudex ex certis caſis minorat penā. ff. de penis. aut facta. §. fi. Itē pro hoc facit Iia diſta cle. ii. a contrario. per hoc enī qđ dicit q̄ modis illicitiſ nō poſſunt extorq̄ re pecuniā ergo licitiſ ſic. de preſump. nō ne. xxv. di. qualis. ff. de iude. cum pretor. Itē quia diſta cle. ponit uerbū extorqueat̄ quod ſonat in uiciū uiolentie uel fraudis ergo ſecus ſi iuste cōdempnēt: ſed caueant ſecundū eū ne iburſent quia reputareſ ex torſio: ſed dent pauperibus uel applicent officio inquisitoriis. in cle. ſtatutū. de elec. de preſump. Itas. de off. ordi. dilectus. Idē per omnia ſequit̄ do. Cardi. in diſta cle. ii. & in cle. ad nīm. in fi. eo. ti. Sed quero iuxta prediſta: utrū inquisitores poſſint recipere modica exēnia que conſiſtunt in

ſculptis & poculētis mera liberalitate ob latiſ que paucis poſſunt cōſumi diebus & ueritas huius qōis pendet ab illa: An alii iudices poſſint iſta recipere. In quo fuit ua rietus inter docto. nā glo. in l. plebifcito. ff. de offi. prefi. tenuit q̄ licet olim illud li citū effet per dictā. l. & p. l. ſolēt. ff. de off. precōſu. tñ hodie illud eſt imutatū per iu ra noua & correctū. Sed Bar. i. diſta. l. plebifcito. poſt Guil. tenet opinionē cōtrariā. Sed in aut. ut iudi. ſine quoquo ſuffra. §. ſcriptū. tenet op̄i. diſte glo. quod etiam te net glo. in diſto. §. & dicit q̄ lex plebifcito & alia iura que innuūt cōtrariū poſſent habere locū in defectū ſui ſalarii. & tūc eti am mediocriter & a ſpōte dantibus ut inuitat̄ in diſto. §. & glo. in diſta. l. plebifcito. Prediſta dicit fore uera in iudice ordiārio. ſed iudex delegatus indiſtincte pōt ſe cōndūt̄ eū accipeſ ſculptū & poculentum qđ paucis cōlumi poſſit diebus: dūmodo mera liberalitate ſit oblatū. ut. c. ſtatutū. §. in ſuper. de reſcrip. li. vi. Et iſta op̄i. ſequitur Bal. in diſta. l. ſolēt. licet nō ita plene diſtinguat̄. & op̄i. iſtoꝝ doctoꝝ ſatis ē cōformis legibus ordi. hispanie: que indiſti cte phibet iudicibus ne aliqd a ptibus re cipiāt. Adiūgit tñ Bal. ibi q̄ pro qbusdā mīmīſ nō offendit̄ lex ut pro vno pari fa ſianor. uel pro duabus fialis maluſie. ff. de cōdi. & demō. l. quāuīs. q̄a pro tā puo iudicis animus nō ſlectit̄. Ad qđ etiā ego induco tex. c. & ſi qōnes. de ſimo. ubi pro modico uolūtarie oblato in collatione rei ſpūalis nō cōmittit̄ ſimonia: licet in ſpūa libus om̄is traditio & pmissio ceſſare de beat. Adde glo. not. xi. q. iii. nō licet. Ex q̄ bus inſerit̄ ad decisionē qōnis ppoſite: q̄ cū inq ſitoribus & cōmiffariis ſint deputati redditus officii & ſic in eis militet ea rō que in ordinario: preferti quia cū ſint dele gati ad vniuersitatē cauſay. ut not. in. c. p̄ hoc. de here. li. vi. naturā ordinariā ſapiūt. ſecundū glo. de appl. cū cām. Idē in eis qđ in ordinariis erit diſcendū. Vlterius q̄ ro circa pmissa in quo territorio ſit hereti cus de hoc crime cōueniēdus. Ad hoc re ſpondet̄ per tex. in. c. ut cōmiffi. §. i. de he re. li. vi. q̄ in loco ubi heresiſ incurrit eti am ſi ad alia iurisdictiōne ſe conſerat. Sed an i loco illo ad quē ſe trāſtulit poſterit cōueniri. Dic q̄ ſic. ut dicit ibi glo. cū etiam ibidē ceneſat̄ delinquere heresiſ illā reti nēdo. facit in ſimiſ quod not. Bart. in. l. ſi dñi. ff. de fur. &. l. ſi abducta. c. e. &. l. ſed nec legatarius. ff. de cōdi. furti. ubi tenet q̄

ſi aliquis fecit furtū Florētē & reperiſ Pa rufiſ cū re ſubtracta poſterit ibi cōueniri. ſ. Paruſiſ: Nā ſic mutatione dominii naſciſ noua actio furti ad penā applicandā parti ſic mutatione territorii & iurisdictiōis no ua naſciſ actio ſiuē accuſatio furti ad uin dictā publicā per dictā. l. ſi dñi.

Ono quero: cōtra quos poſſit p̄ce di obtētu huius criminis. Diſcendū eſt q̄ contra hereticos credētes fautores & receptatores eoꝝ ut in. c. ut officiū. in pn. & c. ut inq ſitionis in pn. de here. li. vi. Qui aut̄ dicant̄ hereticī determinat̄ tex. i. c. ad abolendā. in pn. eo. ti. in uoluie. De quo tamē uide que late ſcripli ſupra i pri mo mēbro. Inter ceteros autē ille qui dice ret pertinaciter q̄ exercere uſuras nō ē pec catū: hereticus iudicaret̄ in cle. vñica. §. pe. de uſur. Item qui ppter cōtumaciā in cau ſa heresiſ excōicat̄ ſi per annū in excōica tionē perliſtat̄: eſt uelut hereticus cōdemp nādus in. c. cū cōtumacia. de here. li. vi. Et nedū cōtra hereticos pcedi pōt: uerūtā cōtra ſuspects & infamatos de hereti. ut i diſto. c. ut officiū in pri. & de hmōi ſuſpi tione eſt exemplū in caſu. c. fi. de penis. cō tra illū qui diu in excōicatione etiā pro q̄ licūq; cauſa inflicta perſeuerauit & in ſimi libus. De ſortilegiis uero & diuiniatiōibus nō ſe poterūt inq ſitores intromittere: niſi heretiſ im ſapiūt māfeste. ut. c. accuſatus. §. ſane. de here. li. vi. Ex hiis inſerit̄ ad qōnē: Quidā frater pfeſſus exiuit ordinē & acce pit uxorē: An inquisitor heretice prauita tis poſſit de hoc cognoscere. Butri. in. l. iii C. de ſum. tri. diſtinguebat: quia aut acce pit eā clam & preſumit̄ dolose hoc feciſſe & nō per errorē: & ſic cōtra eū non poſterit pcedere. Aut accepit palā: & eo caſu nō p ſumit̄ in dolo ſed erronee hoc feciſſe: pu tans ſibi licere & qđ erret in fide: & ſic cog nitio ptingebit ad inquisitorē. Idē ſequitur Panor. in. c. cū quidā. de iure. iuf. & in ſuo cōſilio. lxviii. Inſerit̄ etiā ad alia queſtione. An inquisitor heretice prauitatis poſſit pceder cōtra illū qui binas nuptias cōtraxit itaq; viuēte prima uxore duxit ſecundā: & Lapus abbas in diſto. §. ſane: dicit qđ fuit cōſultū qđ ſic: quia uideſ cōmittere cōtra vñū de ſacramētiſ ecclie: & per cōſequens hereticus eſt habēdus. de here. ad abolēdā in pn. Idē ſequit̄ ibi Dñicus: Sed ego di ſtinguerē ut ſupra pxiſma qōe: An ſciliſ clā uel palā illud fecerit: & per hoc po teſis ad multa ſimiſia respondere. Vlterius q̄ro circa pmissa: an inquisitores

prefati procedere possint contra diuinatores & sortilegos. Ad hoc dicendū ē q̄ nō: nisi heresim lapiāt manifestā ut p̄diximus: qn̄ aut dicant sapere heresim: est satis difficile diffinire. Sed Oldra. cōfī. cx. uolens hoc determinare dicit: q̄ si quis per inuocatio nē demonis vult aliqd futurū scire: hoc he resim sapit manifeste: quia vult demōi at tribuere quod soli deo est referuatū, iuxta illud Isaye. xli. Annūciate nobis q̄ futura sunt & dicemus quia dii estis uos. Idē te net Io. an. in addi. ad specu. ti. de sorte. & hoc casu pōt intelligi tex. xxvi. q. v. ep̄i in prin. ubi predictos appellat hereticos. Nō tñ ego crederē hoc esse uerū sic simpli lo quēdo: Sed pro ueritate huīus cōsiderādū est: quia futura duplīciter cognosci possūt Vno quidē mō in suis causis: alio mō i se ip̄is. Cause aut̄ futuroḡ tripl̄ se habent: Quedā enī producūt ex necessitate & sem per suos effectus: & hmōi effectus futuri p̄ certitudinē p̄noscī & prenūciari possunt. ex cōsideratione suaq̄ cāḡ: sicut astrologi prenūciāt eclipses futuras. Quedā uero cāe p̄ducūt suos effectus nō ex necessitate & semp̄ sed ut i pluribus raro tñ deficiūt: & per hmōi cās possunt p̄noscī effēcūt futuri: nō quidē per certitudinē sed p̄ quādam cōiecturā: Sicut astrologi per cōside rationē stellar̄: quedā prenoscere & p̄nunciare possunt de pluuiis & siccitatibus: & medici de sanitate uel morte. Quedā uero cāe sunt que si secundū se considerēt ha bent se ad utrūlibet: quod p̄cipue uidetur de potētiis rationabilibus que se habēt ad opposita secundū Phūm: & tales effectus uel etiā si qui effectus ut i paucioribus ca su accidūt ex naturalibus cāis per cōsiderationē cāḡ prenoscī nō possunt nisi in seip sis cōfiderent̄. homines aut̄ hmōi effectus in seip̄is. solū cōsiderare possunt dum sunt p̄sentes: sicut cū homo uidet Sortē currē uel ambulare. Sed cōsiderare hmōi anteq̄ fiant est propriū dei: qui solus in sua eter nitate uidet ea q̄ futura sunt tanquā p̄fētia: & de hoc intell̄ḡit preinducta aucto ritas Isaye. Annūciate nobis & cetera. Si quis uero hmōi futura prenoscere aut prenūciare quoquo mō presūperit: nī deo reuelāte manifeste usurpat sibi quod dei ē Hec ponit sanctus Tho. secūda secūde. q. xcvi. arti. i. de quo etiā uide eundē secūda se cunde. q. clxxii. arti. i. cū agit de p̄phetia: & in summa cōtra gētiles li. iii. c. cliii. ubi subiūgit q̄ maligni sp̄us ueritatem fidei corrūpere molētes: Sicut abutun̄ opera

tionē miraculoḡ ut errorē inducāt hōibus & argumentū uere fidei debilitē: nō tamē uere miracla faciēdo: sed ea q̄ hōibus mira culosa apparēt: ita etiā abutun̄ p̄phetica prenūciationē: nō quidē uere p̄phetando sed prenūciando aliq̄ secundū ordinē cau saq̄ hmōi occultaḡ: ut uideant̄ futura pre noscere in seip̄is quod hōibus persuadent qui occultas rerū cās nō cognoscūt. Predi cti siquidē sp̄us subtilitate intellectus sui: magis possunt cognoscere q̄ hoīes: quō & q̄liter effectus naturaliū cāḡ impediri pōt & cās effectus aliquos occulē p̄ducēt & ideo in p̄nunciādo futura: mirabiliōres & ueratiores apparēt q̄ hoīes quantūcūq̄ sciētes: hec ille. pro quibus allego bonum tex. xxvi. q. v. sciendū. vnde quidā astrolo gi qui hoīes diuinos se gentibus ostētare uolūt: cū uideat q̄ per p̄ncipia illius scien tie de futuris actibus hominū qui ex arbitrii libertate p̄cedunt aliquod certum seu firmū determinare nō ualent: cū enī intellectus aut ratio nō est corpus nec actus organi corporei: & per cōsequēs nec uolūtas que est in ratione ut patet per Phūm. iii. de aīa. Nullū autē corpus pōt ip̄imere in rem incorporeā: ex quo sequit̄ q̄ ip̄ossibile est corpora celestia directe ip̄imere i in tellectū & uoluntatē: sed tñ indirecte i q̄ busdā bestiāibus hōibus qui rationem & intellectū subiciūt appetitui sensitiuo: hu iusmodi uani hoīes & insani recurruūt ad demones: a quibus per quedā occulta p̄a & multa de futuris intelligūt. Vnde Augustinus secūdo super gene. ad Iām dicit fatēndū est quō a mathematicis uera dicū tur instinctu quedā occultissimo dici qđ nesciētes humane mētes patiunt̄. quod tñ ad decipiendos hoīes fit: spirituum imundos & seductos operationē: qui quedam uera de temporalibus rebus nosse p̄mittuntur: Vnde cōcludit Qua ppter bono xp̄i ano siue mathematici siue quilibet ip̄ie diuinātū & maxie dicentes uera: cauēti sunt ne cōsortio demonioḡ: animā deceptam pacto quedā societatis irretiat: & pōdera illud quod Augustinus dicit illos diuinātes qui uera dicunt: maxie fore uitan dos. Demon enī qui intēdit perditionem hoīm: & iuxta apl̄ Petri uocē: Tanq̄ leo rugiens circuit q̄rens quē deuoret: Sepissi me in suis respōsīs uera dicit: ut homines assuefaciat ad hoc ut ei credat: Vñ Athanasius exponēs illud quod hētūt Luce q̄rto icrepauit illum dices: Obmutelce dicit quāuis uera fatēre demon: cōp̄sebat tñ

xps eius sermonē ne simul cū ueritate etiā suā iniūquitatē p̄mulget: ut nos etiā assue faciat ne curemus de talibus: etiā si uera lo qui uideant̄. Nephās enī est ut cū assit no bis scriptura diuīa: a diabulo instruamur Interdū etiā deus p̄mittit ea que a demōi bus p̄dicunt̄ euēire: ut ipsi qui hoc audiunt & uident̄, pbent̄: & appareat quali si de sunt uel deuotione erga deū. sicut i deu tero. legī: Moyses ex precepto dñi popu lo p̄cepisse dicens. Si surrexerit in medio tui p̄pheta: aut qui dicat sompnīū se uidiſſe & predixerit signū atq̄ portentū: & uenerit qđ locutus est. nō audies uerba prophete aut sompnioris: qa tēptat uos do minus deus ueſter: ut palā fiat utrū diligatis eū an nō. in. c. nec mirū. xxvi. q. v. qui ē tex. Augusti. Similiter quoq; demones se habēt in opationibus. Operant̄ enī qđam secundū ordinē naturalē cū ppter subtilitatē ingenii sui: naturas rex̄ occultas sciāt q̄ hōibus ppter grossiciē ingenii miraclo fa uident̄ eo q̄ illoge cās nō attingūt. nō tñ demones preter nature ordinē quicquā efficere possunt. de quo optimus tex. Augustini in dicto. c. nec mirū. Quibus premis quo ad qōem p̄positā uider̄ dicendū: q̄ si quis inuocās demones uel sortegia aut diuinationes exercēs: credit demones aliq̄ de futuris scire: ad quoq; cognitō nē nō pertingūt: aut in opabilibus credit eoq; uirtutē ad aliq̄ se extendere: ad que se cundū rei ueritatē se nō extendit. hmōi error cū pertinacia heresim induceret. Et sic intelligo tex. in dicto. c. ep̄i. ad quod etiā bonus tex. ea. cā. q. vii. non obseruetis. qđ satis aperte dñs insinuare uoluit deutero. xviii. ubi inter abhoīationes gentiliū predicta maleficia & sortelegia cōnumerauit. Si uero ista credītas fallā cessaret: licet res sit ualde illicita: nō tñ heresim saperet: cū discessum a fide nō hēret in quo ratio heres cōsistit: ut ex supioribus patet. Ex quibus māifeste dephendit̄ q̄ magnū instet periculū hiis qui ad has uanitates & insanas falsas se cōuertūt. Ex hmōi etiā dampnāda cū demonibus societate detestabile ydolatrie scelus sepissime incurrit̄. Demō enī superbie caput: summope ab hoīibus adorari desiderat: ut patet Mathei. iii. Vñ quibusdā uidissime hiis uātitibus dedi tis: taliter persuadet: & talibus modis eos allicit ut sacrificiū uel reuerentiā ei exhibeat. Contra quos dicit̄ Isaye. xxviii. dixi stis percussimus fedus cū morte & cum i ferno fecimus pactū. & in sum. qui talibus

sociis se īmiserit nō ualer illesus euaderē. Vlterius quero: an inquisidores prefati possint procedere cōtra iudeos: qui inducunt xpiānos ad eoz ritū: aut eos defendūt: oc cultant̄: & fouēt in dictis erroribus. & dicē dū est q̄ sic. secūdū Oldra. cōfī. xxxvi. Idē tenet Io. an. in. c. cōtra xpiānos. de heī. li. vi. in nouī. quod dicit ex extraua. Grego. & Clem. clār̄ patere. q̄ qdē extraua. reseruāte sunt in suo uigore per. c. fi. in prin. eo. ti. & li.

Ecimo quero: quibus modis p̄cedi possit cōtra hereticos ad puniendū eos de heresi. Ad quod dicendū q̄ tribus modis. scilicet accusando: inquirēdo: & de nunciādo. adde & quartū scilicet per uiam notoriū. De primis tribus est tex. de accu. super hiis. in princi. &. c. licet heli. de simo. De ultimo est textus in dicto. c. licet heli. Pro euidētia primi aduerte q̄ & si accusati onis genus illaudabilis intentionis esse dicat. ut in. c. si quis ep̄us. ii. q. vii. de quo p glo. ii. q. vi. c. decreto. Illud tñ debet intel ligī quo ad vulgi opinionē alias enī presu mit̄ quis bono zelo accusare. de dol. & cō tu. ueritatis. Ex caritate enī debet accusatō p̄uenire de accu. si quis ep̄s. & nō zelo uī dīcte priuate aut odī p̄sonalis eo. ti. accu fasti. & qui accusat̄ publice salutis custodi am gerit. c. de famo. libel. l. vna. Pro quo uide bonā glo. in dicto. c. si quis ep̄s. ii. q. vii. & si in omī crīmē hoc p̄cedat: a for tiori in hmōi crīmē heresis quod graui ssumū est ut ex supioribus patet. cum etiā in obprobriū dei cedat: cuius opprobria dissimulare nō debemus: quia ip̄e nī de leuit. ut in. c. in nō nullis. de iude. Et licet regulariter laicus clericū accusat̄ nō possit ut. c. i. &. ii. & quasi per totū. ii. q. vii. & de accu. c. cū. p. Tām fallit hoc in crīmē he resis ut uoluit glo. ii. q. vii. in sum. Est & a liud speciale in hoc qđ regulariter nō pōt recedi ab obediētia prelati instituta accu satiōe aut iudicio cōtra illū. viii. q. iii. nō ne. Fallit tñ in hoc crīmē: nam etiā ante institutā accusationē recedi pōt a plato he retico: iuxta glo. c. sacerdotes. ii. q. vii. &. c. cū nō liceat. de p̄scrip. Est etiā & aliud: q̄ quāquā in aliis crīminibus accusator i pu blicū prodī debeat. iii. q. ix. c. nō oportet &. c. hētū. & inscriptionē facere. ut. l. libel log. ff. de accusa. &. l. qui crīmē. C. qui ac nō po. &. l. pe. C. de accu. &. c. super hiis. e. ti. &. c. licet heli. de simo. & similē carceris custodiā subire. C. co. l. fi. Speciale tñ ē in hoc crīmē q̄ ubi ppter potentia p̄sona

tū cōtra quas pcedit: uideant epūs uel in quisitores graue periculū iminere: si cōtin-
gat fieri publicationē nominū eoz qui ac-
cusant: pcedi poterit eoz normib[us] sub se
creto seruatis ut in.c.f.i.s.iubemus de hef.
li.vi.seruata forma illius.c.adde etiā q[ui] he-
reticus hereticū accusare pót.ii.q.vii.si he-
reticus.& per glo.xxiii.q.iii.ipfa pietas.
quod in hoc crimine spāle est: cū als regu-
lariter criminolus criminolum accusat nō
possit.iii.q.vii.c qui siue. &c.pastoralis.
& de accu.c.i.Quo aut ad inquisitiōis or-
dinē si spāliter cōtra aliquē infamatum de
hoc crimine pcedat: pcedendū est iuxta
formā.c.q.liter.lo.ii.s.debet de accu.Si au-
tē generalis inq[ui]sitiō fuit in ciuitate uel dio-
cesi:tunc ex testibus in illa generali inqui-
sitione examinati:et iā si sufficiēter cōtra ali-
quē deponat:nō poterit ille cōdemnari:
sed oportet q[ui] eo noīiatim uocato & data
sibi copia defensionis cōtra eū procedatur
& iterū p[ro]bationes sufficiētes fiant ut uolu-
it Inno.de elec.bone.lo.i.& spec.ti.de no.
cri.in prin.ymo ex talibus probati. in'ge-
nerali inq[ui]sitiō habitis: adhuc ad torturā
nō posset pcedi:iuxta doctrinā Bar.in.l.
fi.ff.de questio.Quantū aut ad denūtiati-
onē: dicendū est q[ui] precedere debet euāge-
lica monitio:iuxta illud euāgeliī.Si pecca-
uerit ī te frater tuus &c.ii.q.i.si peccauerit
de iudi.nouit.& qui hanc monitionē non
p[ro]mitteret a denūciatiōne repelleret. de ac-
cu.c.ii.&c.qualiter.lo.ii.&c.super hiis.
hoc tñ limita uerū cū peccatū eset occultū
secus aut si publicū:Nā eo casu p[ro]monitio
nō requiri:secundū illud Apli.i.Thi.v.
Peccantē corā oibus argue ut ceteri timo-
re habeat.quod intelligit de peccatis pub-
licis ut dicit Augusti.in li.de uerbis dñi.
Item in heresi occulta ubi posset iminere
periculū in dilatiōe:ut quia est aliquis hef-
ticus occultus qui priuatū homies a fide a-
uertit:Aut fit traclatus occultus q[uo]d ciui-
tas trada hostibus q[ui]d etiā celerrimum ex-
optat remediū.Hiis casibus alio etiā non
expectato:statim pcedendū est ad denūti-
ationē.nisi forte aliquis firmiter estimaret
q[ui] statī per secretā admonitionē hmōi ma-
la posset impeditre:ut dicit scūs Tho.secū-
da secūde.q.xxiii.arti.vii.&.iii.sentē.di.
xix.Generale tñ est in oibus denūciatiōni-
bus:q[ui] si crimē est adeo occultissimū q[ui] ne
queat p[ro]bari:nō habet locū huius denūcia-
tio:in tātū q[ui] etiā si platus cōtrariū māda-
ret nō eset libi in hoc obediendū:cum sit
cōtra preceptū dñi:qui delicta fratrum oc-

culta noluit reuelari. ymo eo casu peccaret
precipiēs & obediēs. Obedire enī oportet
deo magis q̄ hōib⁹, iuxta illud actū.v.
& si generaliter p̄latus preciperet ut sibi di-
cat quod quis sc̄uerit corrigendū. Intelli-
gendū est sane illud p̄ceptū: scilicet saluo
ordine iuris & fraterne correctionis: quia
tñ medicus corporis sanitatē egroto cōfert
si pōt sine alicuius mēbri abscisione. Si au-
tē nō pōt: abscindit membrū minus nec
sariū: ut uita totius cōseruetur. Sic & medi-
cus sp̄ūalis agere debet: si enī pōt emēdare
fratrē quantū ad cōsciam salua fama & ille
sa: illud faciat ut predictū est, si tñ hoc nō
pōt: tūc quia cōscia preferēda est fame: uo-
luit dñs ut etiā cū dispēdīo fame cōscia fra-
tris per publicā denūciatiōnē a peccato li-
beret: ubi tñ de occultis aliq̄ indicia appa-
reret. puta per infamī uel per alias suscipi-
ones posset p̄latus p̄cip̄er ista sibi reuelari
eo mō sicut & iudex inquirit cōtra infama-
tū: quia iā illud nō est omnino occultū. nec
ab hoc deuiat id quod in caplis religioso-
rū sit: ubi etiā sine aliq̄ p̄eābula monitio-
ne denūciant secreta pximi delicta. Nam
illa sunt de aliqbus leuib⁹ que fame non
derogat. & si essent talia de quibus frater i
famaret cōtra preceptū dñi faceret: qui per
hunc modū peccatū fratris publicaret. qđ
est intelligendū mō predictō. ista sunt de
mēte sancti Tho. secūda secūde.q. xxxiii.
arti. vii. & .iiii. sen. di. xix. tenet idē dicēs eti-
am in peccato oīno occulto regulā euāge
lii locū habere. & inducit qđ Augusti. i re-
gula dicit. Innocētes nō estis si fratres ue-
stros quos iudicādo corrigerē potestis ta-
cendo perire p̄mittatis. nec ex hoc aliquis
efficit p̄ditor criminis: quia nō māifestat
crimē ad infamandū sed ad corrigendum.
Sed Io.an.in.c.nouit.de iudi.tenet q̄ in
peccato oīno occulto taliter q̄ probari nō
pōt nō habeat locū hec denunciatio. talia
enī oīno occulta diuino iudicio sunt relin-
quēda. vi. q.i. si omnia. & hoc uideſ uolui-
sſe glo. i dicto.c.si peccauerit. Sed Panor.
ibi dicit q̄ stante hoc secreto: licet in pub-
licum nō debeat res p̄duci. pro quo uide-
tur mihi bonus tex. i dicto.c.si peccauerit
& ibi glo. Debet tamē fieri diligēs exhor-
tatio & fraterna admonitiō erga ip̄m i se-
creto: ut se emendet. ut dicit ibi tex. & ad
huc si oportuerit poterit hoc significare p̄
sbitero suo aut prelato in secreto: qui mo-
nēdo & orādo poterit prodefē & nō obes-
se. Pro quo bo.tex.xxii.q.v. hoc uideſ. &
quia sanctus Tho.tenuit contrarium ubi

supra ad monina sua stat respsio: quod de
bet intelligi mo predicto. et id ad predictam
multez facit tex. in cle. ii. de he-
ra. ubi obatur qd delictum qd prolatum
non pat nodetz medici domini car.
ad idez induco et uaz tex. i.e. qualiter
lo. i. de actu. i fr. ubi iudex quis po-
norat litera queritur super statutum
closus no debet ad occulta reuelan-
da astringere testas i mquesitio da
deponentes. portmet n. ad debi-
tuz caritatis crimen fratris ce-
lui & officio or. s. si uocab. i. q. i. x. qmnd
faut eo precipue qd cum res comodo est
ocultissima judicial. autas ml & deesse
pt cum ne glabrationib. ista cuncta quedat
ne sciri torture ut suuata qfiteatur
a quo fiducia no predicta. Et ex his
infertur ad istas generalis montio-
nes qd sunt in causa a iudicib. s. fina
exoris. ut fratres finta belalia d. lita-
bunt dicit r. uelare. p. predicta eni
colligere poteris. Inter ille sint intr
lligend et quom et ad quid astri-
gant.

ndamo quero de citatioē herc
tioris et p̄ huius cūdūta est
distigūdūz q̄ taut querim⁹ d̄ n̄
tatioē Abali aut d̄ citatioē reah
p̄ cui. citādū est q̄ d̄ loc⁹ crīmē l̄mpe
titur q̄m⁹ via p̄cedat q̄ cūm
ut h̄c̄ copiaz se d̄ fēndād̄ cūm⁹
d̄fēnsio sit d̄ p̄nē naturali ut m̄
d̄. pastoral. s̄. attruz d̄. re. fn. ne
m̄ini d̄ngāda est quātūrūq̄ ex
corato crīso d̄. exp. c. am⁹ h̄ter et
c. fi. si tamē effit h̄ntuz relaps⁹
sine alaquā audiēta effit fūdūo
sculari et h̄m̄quēd̄ d̄. lyre. ad abolē
d̄z q̄. illos et. s̄. sup̄co co. h. h̄l s̄. q̄. b.
uit dicat relaps⁹ vñd pulorūm̄ h̄t
et acūsta cot̄. et. h̄l. Ego t̄i puta
ren q̄ h̄t̄ relaps⁹ nō d̄trat audi
ri sup̄ crīmē st. m̄dīate. fn. si
t̄i vñt exſufari se relaps⁹ fore tr
ne c̄e audiēdū Nam cūm d̄fēnsio sit ro
excludens exceptioēs finid̄ sup̄ ce
ta q̄litate nō vñd excludere exceptioēs
d̄ traſlatoē illi q̄litati ut vñlnt. glo.
d̄ cap̄et. g. q̄. fix. xx. d̄. ell. h̄l. c̄.
de. vñj. d̄. sare. poss. et fru. et. h̄n.
m. l. j. v. p̄n̄k. cfet q̄ u. aut claz
Sic m̄ proposito est h̄c̄dūz ut omilla
h̄ra se finid̄ sup̄ relaps⁹ nō vñd
autur tollere q̄ ad hoc q̄ ist⁹ p̄f̄z d̄ia
se non relaps⁹ et hanc citatioē pot
erūt c̄pi et m̄fītōres nedūz p̄c̄ se t̄p̄ h̄l
ob̄ fac̄ ut m̄. c. br. om̄issi m̄ p̄n̄p̄
d̄. lx. l. vi. Aut querim⁹ de citatioē
reali hoc est p̄ capturaz p̄sonē et sit̄
illan fac̄re poss̄ et tandem oblez quaz re
d̄z citatioēs q̄p̄ sine inquisitor et
inquisitoz sine c̄p̄ fac̄re pot̄est.

de here cle i. e. regulari em est q̄ cōuen
tus sup crīe capi personaliter & in car-
ceratis: & presertim q̄n delictum est maximū si
cuit heres de qua materia uide late per bar-
m. l. f. ff. ad leg. iul. pecu. & in l. i. ff. de cu-
sto reo: & in hac captura seruantur de more
ista practice: q̄ in formatione p̄ habitu per
iudicē de maleficio & malefactore: sine alia
cicatione uerbali p̄cedente: mittunt ad capi-
endum reū si crīme sit enormē ciuius mō est
istud: q̄boc ne fugā recipiat cō scius de cri-
mīne ita dicit Salte in l. ii. c. de exi ḡ in
carce quod dicit phari per illū tex. p̄ ser-
tim iūctū glo. & licet ista modestia in carcere
rando sit seruanda ut nemo sit de domo sua
traendus ad carcere ut l. nemo de de domo.
ff. de reg. iur. & l. plerique ff. de in ius uocam
Hoc tñ credit in ciuili nē tamen in criminali ux-
ta glōla in dicto. l. nemo Secundum tamen est q̄
mulieres nō ponantur in eodem carcere cum
masculis: sed ad partem in alio carcere: quia
periculosa est sexuum cō mistio ut in l. qm &
aut nouo iuri. c. de custo reo & in autem
ut nulli iudi. & si uero. talix quod procede-
re dum in carcere deputato ad custodiā:
sed etiam deputato ad pēnnū iusta formā: c.
pe de here & c. quamuis de pem. li. vi. ita tenet
glo. in dicto. c. quamuis. Et de forma que de-
bet teneti in hmo in canceribus hereticalibus
& de custodibus ad bibendis & sub stitutis
ab eis et de iureamento quod p̄ eos per standum
est et qualicever diuersas claves deberint carce-
ri ad hibere et mō ministrandi necessaria con-
ceratis: uide tex. nota in dicta cle. i. s. i. de
here Sed pone q̄ in castro siue territorio
alicuius domini corporis hereticus manet
et citatus uerbaliter per inquisidores non v-
ult coram eis compellere: in dominus castri
temenatur eum in manibus inquisitorum ponere
sicut ab eis requisitus. Ad hoc dicas q̄ sic p̄ quo
est tex. apertus c. ut inquisitionis in primis
de here li. vi. Quid autem sit malis criminib.
uide bal. in usi feu. ti de pene te & si iud
ex ubi dicit q̄ si est suis sub diuis nō tenetur
eum tradere: securus autem si alienus est sub
ditus in quo tamen exminando nō insisto q̄
nō est p̄sentis seculatōis. Sed cuius expem-
ent remittendus. Bal. ubi supra tenet quid ali-
quis priuatus pro suo intereste hoc petie. fieri
ex pensis petentis ut l. cum sepe. c. de ero-
mili. nō li. x. Si autem in dex ex officio hoc
petat: tunc expem publicis illius terre ad quam
litatem p̄ficiat. or. l. mulier in opus ff. de cap
et post limi reuer. Ego tamen putarē q̄ in
crimine heres si officium sufficeret ex reddi-
tibus illius essent fiende. Sed uista per dñ

ritate uenire enī tenebant ad iudicem ut l. si
quis ex alieno ff. de iudicis de iurisdict. om. iudic. l.
q. ubi hic tenet bul. Sed bni i dñi absconz dicit q istis
causis quibus procedunt contra absentem et h̄i pro confessio
peccata contumacia si postea constaret iudicis de iure
huius contumaciam ut si uincat uiniu hominē quē absens
de occid. iste nō potest ad punitionē cūmū procedere
Nā ex uia confessione tales non concēderunt ff. ad.
l. aquil. inde neratus c. f. cū l. sē. quanto magis
ex facta. hoc tū in cūmū hereticis non pēt prædicari
q̄ cum sit crimen qd̄ in mente intussecat latit. nō
potest capto liquere iudici de aliqui huiusmodi ex ea
illud ut mibi uature pondra tñ tix tñ glo. i dñ
c. cū contumacia loquuntur enī qn citatio fuit noua
contra illuz qui suspectus erat in fid. Non tūc
ad primā suspicionē additur alia ex contumacia.
et sic prima simplex presumptio transit iuidentaz
ut innit ille tix. scetus ego ubi citatio emerit cō
tra non suspectus. Item pondra i alio: nā lugur
de eo qui aū p̄tinaci p̄diderant p̄ amū i exco
ratione heus ḡ si non derretur p̄tinacia ut pote
q̄ aliquo impedimento p̄tertristit contumacia pre
dictam puniatur: ubi tamē p̄ hunc modū p̄uendi
contumacia non procedatur possent recipi testes contra
absentem legitime citatum et ad disfutū procedi cōsti
to de cūmū ex quo lit. contesta nō requiruntur ut p̄di
ximus.

Etimo testio querit de probatione fonda in
animis heresis. Ad quod dicas: quod fieri potest per
duces ipsorum probationum: potest enim probare per confessionem
probationem: cui illa inter omnes probationes ipsorum obtine-
re principatum: et ad erendum illas potest perdi-
ad fortiora eius eius, qui a hoc animis impetratur: requi-
tur tamen quod procedunt indicia: ita non est quod tortura
subgaudentur: ut l. de minore. s. tormento. ff. de que-
sti. & c. cu[m] contemplatione de regi iuri: etiam si ex gra-
uissimo animis agatur. C. ad l. acquisit. minore. l. ij. Ali-
tamen sunt indicia ex quibus index potest indicare diffini-
tive causam: ut l. Indicia. C. de rei non. Et etiam iusta-
l. C. de peccata. l. sancti amicti. Et ista debent esse ita inde-
mentia: quod sint indubitate: ubi autem esset dubitate: sus-
picere ad torturam: ita tenet 20. an. i. addi. ad spec. n. de
peccata. in s. et ifi. et int. de notorio crimine. Que
autem sunt illa: multi multa dixerunt: sed conclusio
natura est: quod a hoc non potest decipi doctrina: sed
relinquuntur arbitrio iudicis. l. m. s. eiusdem q[ui] ff. de te-
sti. hoc tenet basi: l. ff. ff. de questi. ubi ad iustitiam
iudicem: ex quibus animis suis debet mouere potest certa
exempla: subiungens eiusdem indicis celebitus numeru[m]
comitti: requiratur: aut inveni tamen sufficiat. Ade-
tam: quod en magis debet augeri tortura: quo maior
suspectio est contra delinqutentem: ut not. l. l. in usi fin.
ti. de contioner. misericordia. c. i. s. item si nos fallimus. Quia
libet autem probatio sufficiat super his iudicis ad fabrica-
dus quae tortura dicitur requiretur quod testis: ubi illi
deponunt de iudicio tantum: iuxta glo. l. s. C. familiari.

ubi tñ sup. abito. unus tñ sufficit ad torturam
ut nolunt glo. i dñ. l. m. C. ad. l. l. l. ma. Et
addit hor. ubi sup. s. q. ex eo q. dñ abit defensio
nis copia pnt. integr. subyicat torturam. nam
sufficiunt testes qui in gral. missione fuit
examinati contra reu. q. non fuit examinati
ipso citato et existente contradicente. Considera
m. insuper q. clam ubi alia India extimata
non procedunt ex eo q. reus facit coram Indice: pu
ta loquendo tristis, paucendo et narrando
per huc India sufficiunt ad torturam: s. m.
l. v. i dñ. g. tormenta. Et inter cetera tormen
ta solit. inquisito res pñtati criminis idicere
ciuria ad uictimatorem erundem: que etiam
q. stionis nomine intelligunt. qd. etiam pñt
etymologiam. Nam torturam de qd. torque
mentem: Nominis tñ dubium q. pñt uicinius usq.
torquatur quis: pro quo ē glo. i dñ. l. d.
huc. in la tormenta: in hac tñ confessione p
tormita extorta: requirit pñtuerantia i. l. i.
C. dñ. m. ff. d. glo. Oportet. n. s. m. l. v. ut
ille q. fuit confessus tormentum reducatur i. loco
publico judicij. Et ibi coram testibus et notario
confidatur seu ratificetur confessio pñt. q.
et ita obseruantur a consuetudine. Et qm. isap
ponendo reu. torture de gravissimo pñtudio
igatur obseruat ciuius consuetudo qd. prout de
beat sollempniter adlocutori disputatio coram Indice
fieri sup. hor. in sit torquendus ubi adocca
tus ea debet admitti. ut pro eo alleget. ut. l.
si postulauerit q. q. stionem de adul. et p. glo. legi
virtus. ff. de legibus. sed qd. q. stioni et examinatio
m non debent intresse. Ita tenet glo. i aut
de test. q. quia uero ē glo. si. q. adlocutor
et glo. ut. idem uelle i. l. i. circa pñ. C. de iu
ra. Ita determinat huc. i. l. custodias. ff. de publ
uudi. et i dñ. l. legi virtus. Et pp. gravitate
pñtudicij est inductus qd. i huc me q. s. m.
sme ordinario. nec ordinario s. m. q. stionem
precedit. ad faciendum reu. torque. s. m. ambo
simil. ut ē tñx. i dñ. cle. i. q. i. pot. etiam
firu probatio pñt. Sed dubitat qd.
testis dñm. it. tñr. Quidag dixerunt ad offic
tus condonatiois non sufficiunt duos testes. pro
quo allegant. c. excusat. q. addicunt a huc.
Et huc no. hyst. ff. c. tñ. q. quatu. ubi subungit
q. mihi uidebatur qd. de tanto ciuius dñm.
ex dñto duoz. testis; sed i contraria facit. cat
officium. q. u. v. c. tñ. l. q. s. de ligna. i dñ. cle
ff. dñ. nō. nō. dubius. qd. p. vñ. testis et formam
quis nō abit dñm. de tanto ciuius ut nō.
de testi. tam hys. et idem tenet. M. hys. c. tñ. cle.
q. allegat nō. q. glo. de testi. uenient. et sibi
nece expesse plumptrœ. de presump. hys. tñ. u.
q. per duos testes possit dñm. ad hoc qd.
nō. hys. de s. y. m. hys. ubi dicit qd. hys. in

alii armis requiriuntur probatio[n]es h[ab]ent merita
m[od]estia et m[od]estia h[ab]et in armis hereticis sufficientes
C. de heret. q[ui] et s[ed] omnis leuina signa sufficientia
ad concordia[re] quia et heret. de p[ro]l[oc]o. ut
id h[ab]et dictu[m] similitud[ine] ab illi intelligi s[ed] non
dicta l. 11. Et sic transit s[ecundu]s ad f[ac]to. i[ust]itia de
idem tenet d[icitu]r C[ontra]f[actu]m. s[ed] propter regulam
prioralem que h[ab]et q[uod] sufficientia duo testes ad
probandum crimen nisi m[od]estia concurrit reperitur.
ut i.e. licet unius. et c. i[ust]itia negotio de
heret. idem tenet s[ecundu]s. q[ui] et d[icitu]r. c. ut officiu[m]. s[ed]
arca de heret. l. 11. Et hoc op[er]io m[od]estia m[od]estia
et pro qua etiam facit glo. not. i[ust]itia simil. 1.
q[ui] presul. nec obstat t[ri]x. i[ust]itia. q[ui] addicam
ne non regnare ille n[on] s[ed] testis ad concordia una
testicus sed ad concordia plurimi. et inde q[ui] p[ro]le
gax. remittit hoc arbitrio iudicis. ut si uideat ex
cedere pro militudine h[ab]entem. ne cu[m] tres sed
cu[m] plures. et ad h[ab]ectam iudicium possit. id te
stificandus cogere. Et tu sp[iritu]ale i[ust]itia criminis
testes qui deus a ure repelluntur admittuntur
hoc casu i[ust]itia fauoris. ut poter[est] iudic[er]e. ut eon
sumos de heret. l. 11. Idem dixer[unt] de aliis ifide
i[ust]itiae q[ui] illi soli repelluntur a testimonio con
tra fideler[um]. c. pagini. vi. q[ui] vix. et c. p[ro]p[ter]a et licet
unius de t[ri]x. q[ui] p[ro]p[ter]a non illi h[ab]ent non exp[er]i
ent. s[ed] q[ui] non apparet ratio sp[iritu]alitatis i[ust]itiae
ut illi magis admittantur cu[m] sunt pessimi
fideler[um]. ut i. q. i. non ne de quo signus dictu[m] ad
mittitur etiam exaudiatur et particeps et soci
unius i[ust]imoniis p[ro]ficiunt i[ust]itiae alioz testi
sic heretici cu[m] h[ab]ent admittuntur. ut dicit
t[ri]x. i.e. i[ust]itiae fauoris de heret. l. 11. Et p[ro]p[ter]a
x. q[ui] m[od]estia fauoris dicimus p[ro]moto. i[ust]itia. litteras
p[ro]l[oc]o. cu[m] fauore esti cogendu[m] sup[er] factu[m]
q[ui] predicto criminis fore testimoniu[m]. Admit
te etiam domesicos et familiarios ergo. q[ui] in
illud crimen secretu[m] sit. inclusus et ap[er]tus p[er]
missus q[ui] p[er] alios p[ro]p[ter]a poter[est]. ut l. consu[n]tu[m]
de rep[re]s. Cu[m] in uno et s[ecundu]s q[ui] d[icitu]r cu[m] testi
entis admittendi forent. q[ui] admittuntur m[od]estia
armis leso m[od]estatis. C. ad l. ful. ma. l. fi
go a fortuna i[ust]itiae hereticis: cu[m] longe genii
et naz (q[ui] p[ro]l[oc]alem) ledas m[od]estias et hanc
exigimantia facit t[ri]x. i[ust]itia. i.e. uengens
a heret. Ad idem t[ri]x. q[ui] glo. xxi. q. ii. qui
omni p[ro]p[ter]a etiam admittuntur. dummodo contra
et contra alios i[ust]itiae utilestant. du[ci]t
ex m[od]estis apparuerit indicis talis
num leuitate. ut ody sumite seu corruptio
pecunie sua glo fida orthodoxa uelle deponit
dictu[m] sua q[ui] ante i[ust]itiae testimonio de po
nunt emendare et corrigere ac q[ui] prousta
ercent uelutare. et heret i[ust]itiae fida sp[iritu]al
uocedatur. ut c. i[ust]itiae. s[ed] heret de heret. l. 11.
quibus limitabitur t[ri]x. i.e. p[ro]p[ter]a. de testi

agen. quatenus de coniugio dictum tristis loquitur et non plus.
m.l. cor. p. de fad. Adiutor tibi iuxta hoc opere tuum adiutor
mittimur ita donum vestrum de fidei fides adiutor. si ex tua
similiter conjecturis et ex numero testium et ex qualitate
tum deponentibus quod vero cum quos depositis ut aliis exca-
lentissimis sic testificantes non falsa dicunt perferantur ut deo. e-
ficiat fidei. cospicere te in et minores non admittentes
sic nec in aliis exceptis crimibus pro quo optimi tunc de fimo.
per tuas locas et non hoc quod vellet qualitas ad omnes casus igit
minori donum testis admittuntur. Quid autem considerari
debeat in aliis exceptis crimibus iuxta tales criminibus
ut admittantur iudeo glo. i.q. i. sequitur episc. et. i. q. i. u-
deus omnipotens et per doctores in dicto. e. per tuas
de fimo. intelligi in predictoribus tabularibus istis et hec annuncie
admittendis fore contra hancos credentes fructuorum
et receptaculorum corporum non tam sic est si pro
eius parte inducentur ad hoc enim se purgantur.
eo enim casu requiri entibus testis omnino integrum
sine aliqua suspitione et catholice fidei gelatores. e.t.
e. filii isti. an curae homini suspecti restis cum exanimantur
sunt tormentis subiectuenda. iudeo glo. v. q. vi. In simili qd
die p. sic si est fuisse vel nullus psona. ut si sit blvz et
sit amissus et infamis ut obscurus ut ignorans taler
est sine tormentis non admittitur. torqueatur enim quelibet
persona. licet non sit iudicis nisi tam ualeat testimonio de ma-
tia mea bar. m.l. ex libro ff. q. q. ii. Sed quo iuxta
predicta in quod dictum est de minori donis testibus admittendis
in criminibus hereticis licet tunc locus quod procedit p. inq.
sitionis. aut est id est si cui partitur p. in qua accusatio est
exceptionis. Et iudicetur p. sit. quod eius est id. si fuit fuior
et odior eius ergo idem iudicetur sive de retribuendo eis p. s.
Contraria in cohereditate glo. i. dito. e. i. fidei. quod ab illo uir
regulari quo cauit tales personae ad uictimam admitti
non debet non est recedendum nisi i. quisque reprobata ex
uice p. missus. Q. in qd accusatur ut exceptus hereticus p. b
fuit et donas nec est accusatus fauorablebus ut i. quisquis
ad hoc. i. q. vii. sequitur episc. et uerbis istud i. quisquis
debet aliquid operari ab ipso fuisse expessum de dicto ad
audienciam tu concor. Et sic tenet predicta glo. S. conf-
tingit tenet Archid. i. dito. e. In fidei et uallat. i. q. vii.
e. hereticus. S. Jo. an. tenet glo. i. noui et ad. e. si hereticus
eniat quod non tenet ut ubi die glo. Et hoc id est probat trix.
i. dito. e. i. fidei p. si ille trix. tenet non est recte
dicta dicitur. et sic tenet predicta glo. Simp. recitando
predicto dicit. Ego potius tenet opini. Archid. pro quo facit
quod eadem etiam est utrobique. si fuit fidei. ex qua ratione
et ipsa malitia attento p. expressa est in lege. Argui potest si
multa ista de lege. potest. tunc i. per. et glo. i. dito. i. de
elec. et e. i. de temp. or. h. vii. Predicta dispositio pre-
dicta non est odiosa immo fauorablebus cu. non in odiorum
hincorum principiis si etiam fuit sit i. ductus. ut trix ibi
inuit ipsius. Vnde illud est considerandum et non odiorum hincorum
quod uult i. consequitur. iuxta glo. e. sciamt eucti de electio
i. dito. et l. qui exceptione. ff. a. cond. i. d. Nec est sile-
nt. accusatione i. aliis crimibus intenta et de accusatione
facta i. criminibus hereticis. Nam et si i. aliis criminibus actu

Como quanto quero d' publicar tunc testis rient
i heretimic. Ad qd dicens p' furi delet sic i' dyp
muis ut reus habent fundatibz se defendi si sumen
propriez potentia plenaria contra querentem graue
peccati iminere faciat ex publicatione nouis p' dictio
nibz no' publice sed secreto coram doctesimo vel ipso ab
ente, non eius intentio ibi inquisitoris procedit q'.

icio procedit ep̄s̄ c̄ta iugisitioꝝ et utriꝝ casu
corā ab his p̄sonis p̄mōdūt et honestis iurisq; p̄sonis
humiliōni publicatio ē fienda, et ut efficiatur
hmoꝝ p̄dictis occurrerat ep̄s̄ uel Inquisitoris pro-
fari poterunt s̄p̄ his Secretis Inducere illis q̄bꝝ
hac publicationeꝝ facient, et ieoꝝ si nichil ad h̄c
seu p̄missis p̄tificiorum excoꝝ s̄nta, qua ex fori
iudicatio ipso facto incurvant poterunt indulgare
per quo ē tix. i.e. f. g. p. d. hec. h. b. Sed o-
currit dubitatio, m̄ ubi sile p̄culius occurret et
i. abys̄ c̄mībz possit hmoꝝ publicatio omitti. et
d. Anto. i.e. p̄terita de Ipon. lo. ii. tenet q̄ iusta
peccati est, dñi tñxat haꝝ admittendis. p̄q; quo i-
dicat tix. ibi. sed Danor. ibi dñi q̄ et p̄a et con-
faci tix. i. dō. e. f. contrafact iudicando, p̄locam
a p̄specie pro facit iudicando grātia, sed q̄ stat
primo duto. Ego tñ tenerem q̄ cū d̄sp̄itio illus. e.
sit exordiōm a ure exceptio a cū regula iuris
nō habebit longū n̄ illo casu expresso, et ubi sile
casus occurret, q̄ ux posset contingere atenta
genititate hñi debet. Nam c̄tis excepti ac̄ibꝝ
iure regula, non extunduntur nisi ubi ē p̄missa
eiaz q̄d ut tñnet glo. ml. i. C. d. condit. indeb.
et i. illud. C. de sacra san. ec. et tix. e. cū dilecta
de confia. ut. ubi iuti. nec dictus d. Am̄a pluerat
i dulcitate, p̄q̄ ille tix. e. p̄tua legitur q̄d agituz
de modo p̄funditio: urpote de Ipon. defutatio.
Immo fundatur con̄c̄uz ex eo in q̄mībz p̄luit.
q̄ si sponsalia effete iurata illud non forat
admittenduz.

Etimo quanto ipso de sententia frumento
sermone heresis et de pena huius dicti.
Modus utriusque observari est sicut antea finis
fuerat. prout istius est et quae faciat secundum co-
mune iuris sapientia et actos dei timoribus cuiusque
consilio procedere habet ad finem frumentorum. ut i.e.
ut comis et heret. l. vi. Et si iudicatur eos iudicata
de fide hereticis. non est citatus debet finis Acta
catorum fieri contra eos propter quae dilacerant hereti-
ci et scelera curie radicem ac bona eorum occu-
panda fide per eos ad quas pertinet. ut e. c. et sim
leges. e. n. 3 l. qd idem fratres ultimi cum pena
ipso ure iponitur. ut No. glo. c. commiss. de elec.
e. b. et p. la. m. et Dom. c. pio huam. et hom.
e. li. Pena autem hereticorum est quod sit excommunicatus
ipso ure. Et postquam p. iudicium ecclesiasticum fuerit
de hoc clementer dantur traxit deinde iudicium hereticorum
minimaduersione debita puniendo clavis a suis ar-
mibus degeneratis. bona autem hereticorum si fuerint
heretici appulerint ecclesie iisque fuisse iustificati.
Si vero layci existentibus fisco scelera. m. c. ex-
coiam. l. v. de heret. in prim. et de her. ultima.
et t. x. e. t. uergentis. et e. c. cui finis leges. e. t.
l. v. Deinde tamen bona hereticorum iher. p. i. et
iudicatur quae una assignatur domino t. p. r. et
alii officiis. Inquisitorum. tercia non ipsi

officio ut in extrema. Clemen sed illa tñ logatur
de Inquisitoribz Italicis Et sic ad duas proximatas non
extenduntur sive nota p lmo et lo. m. infili
i.e. i. de loca. lex et factus Inceptoribz q dicitur
et incipit ptnoz diffidat et bnm hæreticos ac
dentes. factores et receptatores eoz ac perpetue
infamie eos subiicit et iste leges fidei et Imperato
ris q est tercia et incipit ptnoz diffidat et bnm
hæreticos crecent factores et receptatores eoz ac
perpetue infamie eos subiicit et iste leges fidei et
Imperatoris sive approbat. c. ut Inquisitionis Inquisitoris In pri
de heret. i. d. S. iuxta pmissa pro qui pena
oblet punita p judicis letalans. quae portat etiam
quætit glori. transgit psonz m.c. excommunicati lo. u.
c.ti. et dicit p pena ultimi supplicij. hosti. et lo. m.
m.c. ad abolendaz c.ti. tenent q pena ignis
debent q. et ceteri si in euangeli lo. xxi. c. d. ips
ime non manserit mittetur feras si palmer et
crebet et colligent cum et i ignis mittent
et ardent. Et ius cuius punit hæreticos pena mor
tis. ut. l. Terram C. de heret. iuncta l. ultimi
supplicij. ff. de penas et le transit recitando pre
dictos act. Panor. i. dec. c. ad abolendum idem te
met i.e. excommunicati. lo. u. v. t. si ista fundamento
non probant. Nam illi auctoritas curiously non ita
logatur et hæreticos tantum: sed etiam de his qui in re
putant ad eum affectus castatis. nec logatur de igne
nati sed de igne infernali. Igitur etiam auctoribus signis
indutis. logantur de pena mortis. non tñ p igne
infusanda. q ubi uita volunt experient tomis
fuzimis et utres pena ut punit i mltis casibz
uos enumerauit Sall. i. l. unita. C. de ul. ignibz
non sumptu. inter quos nō enumerauit istis
onde credet igne ipsi euri potius ex consue
tudine q est prima legi interpres q ex alijs
expissa hanc dispositio. Basilli aut et alij
quicunq; est tunc ob. astri debito fidelitatis
ad hominj aut. lucis obsequij ipso uice ab
m. hmo obligatio sit liber. ut. 2. rex. de
cret. c. fi. Q. Quo. ad pena confiscacionis bo
noz queru. d. qstione no. supposito q bona he
retoz confiscata debet dividit tres partes
et dictus est. Punc q hñs mobilia ferrare
et Inquisitoris florentina sit florentia legitime
condenatus de heret ad quos bona illa pertinet.
C. d. disputauit ista psonez et reguit pno p
la bona licet sint sita ferrare. ne pmiunt ad
familias et cœ florentie postq; ibi sunt de heret
monstratus. Neq; bona uenit. accessorie et iro
pntuz ad psonam que condonata est florente
et regule. incessibus de re. uir. l. d. et. c. de pa
nitia. de dona. inter ui et ux. ff. de ux. et regu
li et ux. sine facit ad idem not. per glo
c. qd ad te de cle. conui. et C. de exacti. tribu
h. l. fi ubi i publicando bonis attendit loz

psone que delinquit. Secundo sic dicit lex ubi ipsa iurisdictio
ficerit la penas subest auctoritate ut non illius tale quod agere
plumatur ad exemplum corporis ut i. iust. ut iudiciumque sufficiat
si si quis colligit et cum dicit ubi iudicatur iuria ubi plecti
bulus est ex parte scriptio. xiiij. iiiij. si illuc iuris officiales flo-
rentini laborauerint i procedendo et cōveniendo hanc. q.
bona iurantur eis debita zōne laboris et officiales fieri
diandia e. qui non laborat non inducunt de censi. procuratio
nes. et not. ff. de dāno infecto quācumq; zōne plone
sunt quis fera et si reb. ubi sitis. c. lene. de fo. compē
C. ubi item actio l. ult. et ibi nō. Quartopartitum
c. cū sūmū legis dāre. l. b. abet enī intelligi ille tex de dāno
temporalibz illi loci cui erat epis pustulat finiaz ad hoc optime
l. tunc. s. tutus. ff. de dāni. tu. Invenimus iudicatur q.
ad officiales officia iurisdictionis ferriente et cōd. illi cuiusvis
pertinet bona ubi sita. licet alibi sit fructu coēditio. Pri-
mo q. dispositio sup' iuribus concepta abet referri ad superiorē
loci ubi ut sita e. ubi quis fuit dāns dācte rei. patet hoc
in iurisdictione: ut d. c. fame et c. ex parte et c. fo. c. t. id
i supplētione negligenter pulta. Iuris cu bonis hanc iuris
confiscatio ut punita e. et occupatio sit fundata p. procuratore
i proxima deputati ubi sit illa bona. C. d. boni. q. acm.
l. s. p. h. x. Ergo ad florētinos pūtato pūtare nō poterit
ad id fuit. c. postulatibz de fo. compē. et l. cū m. ff. de fo.
aut. iudi. possi. et c. uoxima. s. contrahentes de fo. cōpē.
l. vij. et d. her. ut offm et c. p. her. e. l. Et p. illa p. pte
condidit et hec firmat p. sua pro hac pte inductio no-
natur cōfusio iurisdictionis. De illa iō pte iurisdictione dicit
q. abeat illi a florētino zōne laboris quē sustinuerit et
cuz hanc se expediat ex ista quōne pteus d. meho. i repet. e.
cessorius de reg. iust. l. b. Et ista conclusio nō placet. cu
iura quē de confiscaōe pūtata loquunt id bona cōfiant
et i rem sint concepta. ad qd fac detin her. s. l. cōtū
pplos. C. p. s. tu. In aut. i hac cōfiscaōe iurisdictio-
na q. hanc iurisdictio in punitis vel cōfiscaōem abilijs
ut late p. pte. de fo. g. i. x. xl. et plus. il. si finita
s. de uoxim alibz. ff. de dā. infec. Et p. Egi. de bell. dec.
decxxv. Quid aut si iurisdictio hanc. om. ppter her-
os uxoris sit confiscaō. Dicū q. non: nisi uxori
scens a principio eius esse tales: ipm i manu ac
cepit: ut c. decūt de her. l. vij. ex quo her. ius
cuz i pto sit confiscaō. An aut ppter uxoris
heros confiscaōur dōs. iurantur q. non p. l. g. p. z
legibus. ff. de bon. dām. q. ista casus non e. d. illis.
Sed ergo diuinam cōfiscaōem. Nam ex quo i ramie
lesce maiestatis illud hē locū ut ibi ergo a fortiori
i ramie heros. sic auguit tex. de her. uergentis. ubi
tū nō ut uxoris i heros iabreptur. q. fidelis coruz
monet possit propria cōfiscaōe ab aliis recedere. Si
tū ille heros abierant cogere ad eū redere:
q. intelligi si sine iudicio ecclie ab eo recesserat. si
cuz si i iudicio ecclie sit tamen ubi segregari
quo ad cohabitationes. non quo. id uinculuz. pro-
batur her. m. c. de illa de duoz. et eo casu quo fi-
deles recedent tota dōz. aut donationes p. probatur

muptas reuocare debet. ex dona mīti iu. et iuxa c. i.
et considerū ē coniugī catholicō ab hereticis separari sedūcunt
ab ea et iuxtam labetur. Et propterea dñs p̄cipit
de utroq. dñi dicens. filia tua nō debet filio eius respon-
sū filii illi recipies filio tuo q̄ seducat filia tua ne sc̄p̄t
me et ut magis suuat dñs alēm. Inscript. p̄f. huius
dñi et debet te cito. Si autē nō conuincant heresi
sufficienter h̄i contra quos prouiditur sed alios de hoc
crimine inueniuntur suspecti nō iuxta considerationē
suspcionis qualitatē q̄ p̄sonae debent conuincere p̄ce-
nit. q̄ si remunerant excoāndi sunt usq; ad satisfactio-
nem condignā et si p̄iamus iexcoāndione p̄stinent
huius uelut h̄tē condēnandi: ut i. dñ. c. excoāndimus.
lo. i. i. q. i. ubi vero suscipiet purgationē et ea diffat-
timē de criminē conuictus h̄i debet: qd i om̄i amīte
ē ḡniale. ut i. c. iuxta sollicitudinem de p̄sonae et. c.
tura de coha. cle. et mū. Est et ali modis prouidandi
contra suspectos predictos et iuxta qualitatē suspicio-
nis et. dñs adūtū circumstātū consideratiū discreta
penitentiā eis iungatur atq; p̄t̄e iuxtorā cau-
tia ab ipsis sufficiens exigatur p̄secutio. s. de re-
cta pena soluerida si penitentiā nō impluerit: ut salte
pena corporalis timore deuant cohērēti. pro quo est
tix. c. litteras n̄ p̄sump. et ubi ipsi iuxta non ipsos
sint hanc penitentiā iūctaz: compellendi s̄p̄ coruz
h̄d̄s eoz ad implere p̄ tix. i. c. parochiam de seip̄.
et m. c. litteris de rap. et c. anob. lo. u. deſen. ex.
Secus autē si p̄nia nō iūcto illi decessit. ut. c. ac-
cusatus. s. pena de her. h. vj. Et ubi predictus suspectus
obligasset bona sua p̄ h̄mōi p̄nia iā iūcto ad
implenda transire bona h̄mōi iāqueāq; et p̄t̄e
lātem successibz dactoꝝ bona p̄u p̄dicto onere
ut probat idem tix. c. si vero qui tix. fuit appetim̄
illā difficultate in p̄o delicto bona de linguisca su-
tuicte obligata fisco. d̄ p̄na p̄ glo. i. l. rescript. ff. de
pactis. et i. b. auſtatur. s. fiscus ff. de uir. fisci. et p̄
bar. uerbi. et cū p̄c̄ eoz in l. post contractaz. ff.
de dona. et p̄ illuz tix. dict. c. accusatus. s. si vero uide-
fundari q̄ nō inducatur illa tacita p̄otheca fisc̄ p̄
de mēta. ibi. sed ego duc̄ q̄ ille tix. nō facit
ad propositus: loquitor enī de penitentiā iūcta
suspectis heresi non autē de bono confisicatione
que fit i p̄o uirē cōtra conuictos de heresi. h̄i tu i
dubio protulit ille tix. q̄ p̄o p̄nia alau iūcto nō
sunt bona illius tacte hypotetica cu ibi exp̄sa fuit
facta bonoꝝ p̄otheca. Quo ad q̄one autē p̄ma
pulz. bar. i. dñ. l. rescript. tenet q̄ s̄nt tacta ip̄o
hereta fisco. sed nō tali ip̄otheca q̄ fuit profici
creditoribz ip̄in fiscum: sed i dñ. l. auſtatur. f. fiscus
et i dñ. l. post contractaz iūcto tacta ip̄otheca
cam illo tenui cessau. sed q̄ de her. p̄mūp̄t̄e her
nō agn̄t. remittit ad nō plene p̄ bal. i. dñ. l. re-
script. ubi uidebas longas distinctiones q̄ cōsequ-
istaz mātias fatis ad longum.

Eccl̄m̄xto q̄o de pena ip̄sonē contra ar-
dentis fautorē et receptatoꝝ hereticorum.

h̄i detrimēt̄ p̄ tix. i. dict. c. excoāndi. s.
accidentis reh̄e: ubi tix. accedit tales excoāndi
subiecto. Et si talibz excoāndione nodet̄ transla-
tio negligatur. s. amītū ex tme efficiat̄ iāmīs
et excluſiuntur ab officiis publicis et consiliis nec
ad eligendos alios publicos officiales nec i tribz
admittuntur et efficiuntur itestabilis actue et p̄sē
et alie multe p̄ne contra tales ibz ip̄sonēt̄
q̄ tā breuitatis omittantur. predicta uera sit q̄t̄
nus de creditibz loquuntur in his qui credunt her-
etics feci bonos et catholicos ueros. Et fauores os
Si tñ credunt eoz eroribus eo casu essent her-
eti iudicandi tamq; a fidē cōviantes. ut i. c. pe.
s. fi. e. ti. Sed iuxta her. q̄o ex quibz actibz
dicitur quis p̄st̄e auxiliū tue op̄m tut fa-
uoris h̄tēs. Arch. et lo. an. i. c. quiq; co-
li. i. lati prosequuntur māt̄s. sed tu dicas q̄ tñ
dūm̄ p̄stat̄ auxiliū de uirē ut p̄t̄a excoāndi
officiū ad iuxtagōs seu procuratiōs p̄o eis. ad
quod faciūt̄ not̄ p̄ hosti. i. c. proficiat̄ de cle. exco-
mīt̄. et tix. i. c. si adūt̄s de her. Q̄ n̄ p̄
uoz uoz s̄ uenit p̄m̄ obliuio. et licet il-
lud regulantur. licet sit ut l. si fuerit. ff. de
du. et l. m. metalluz. et l. diuīs. et ff. de p̄m̄
truct. b. i. l. iſt̄. s. op̄. ff. de furti. iſt̄. iſt̄. iſt̄. iſt̄.
scientia dicens q̄ ubi nō es̄t p̄s̄ a correctione
illud es̄t illud et iudicium imp̄ndi faciūt̄ dol̄
quenti. Ad qd māt̄ glo. xxiii. q. v. tix. s̄
i criminē ḡniale dico non licet etiā ubi p̄s̄
es̄t de correctione. Nam si her. obtinet iāmī
loce inuestigat̄. ut non licet pro iāmī i
illo criminē sup̄licare. ut l. quisq;. C. ad l. jul.
mūc. a furtori iāmī heresi locz h̄i alit̄
ez longe graui sit. tñ tñz q̄ corporalz leaze
mauistatibz de her. uerbi. Ad qd fac̄ glo.
v. q. i. si quis eoz multibz. Q̄n̄ p̄stat̄ fa-
uor. mas eoz iudicuz. et tñc prosequere ma-
t̄uz. ut lati prosequuntur glo. i. cle. a. de peni.
et m. c. de offi. ale. et m. c. notuz. v. q. i. Et
p̄ Imo. de homi. sicut dignus. et p̄ bar. i. dicto
s. op̄. et p̄ Sali. in l. nō eo mīt̄. C. de accus.
Et her. alios receptatoꝝ delinqūt̄. si eoz
sunt consanguinei māt̄us p̄m̄nt̄. ut i. l.
i. ff. de recept. h̄i tamen nō p̄m̄nt̄ in her. ci-
minē heresi locz her. Cuz et p̄o delicto patiſ
fili p̄m̄nt̄ p̄p̄t̄ tanti criminēs atrocitatē
ut dñ. l. quisq;. et dictu. c. uigente. et. c. q
cumq;. s. fili. i. dñ. l. licet q̄ nō alit̄
rit: quanto magis nō es̄t es̄t h̄i mīfō
de tales flagitiosissimos receptatoꝝ. eoz de
litis quādā p̄ her. cōviantes. s̄ ille ultimo
cogita.

Eccl̄m̄xto q̄o em̄ p̄sonaz iūctaz
aure cōn̄ h̄tēs possint indicari qui
de heresi uident̄ numerū et etiā ex ea au-
gēre. mutare. R̄o. p̄ sic. Nam her. est

grāiale i om̄ibz criminibz. et i. l. quādā s. pena
grauor. ff. de his qui no. i. fr. et l. et si seue-
rare. et l. si possidont̄. C. ex qui. cui. in fr.
i. fr. Unde cu h̄i regula nō agiat̄ uolata
iāmī heresi alit̄ idem i eo qd i alibz iudica-
zi. Que autē sint iūl̄ causē minutendi.
pena diuina ad her. iūl̄ et glo. i. dicto. q.
pena grāiale dicens multas fore causas. Pot
enī minū p̄na iūtione sententia istū univer-
tatis ut. l. auxiliū. s. i. dñ. l. de minor. ut q̄
sine dolo aliquāt̄. ff. de p̄m̄. l. si quis id qd. s. fuo.
Instrumenta. et l. absēt̄. q. fi. et l. iſt̄. iſt̄. iſt̄.
iſt̄. q̄. delinqūt̄. c. ti. Augri autē p̄nt̄ p̄ne
q̄ multitudine est iā h̄tē q̄ mīfō iūctibz
opus ē exēplo. ff. de penis aut̄ facta. s. fi. Se d
ut illud ultimū h̄mīta uerug ubi mītūdine illa pa-
cient̄. et sine sententia p̄na sustinet̄. si tñm̄
scandalus timore et p̄t̄ione multitudinis detec-
hendus es̄t p̄p̄t̄ multitudinem iūctibz et u
Sorū ut tenet glo. no. i. c. cōmētationis. q. v.
dñ. et in c. latores de cle. excoāndi. min. At ubi mī-
tūdine uellet eroribz h̄i p̄m̄nt̄. et fidei
si uere essent p̄m̄nt̄. ut uoluit glo. i. dñ. c.
Cōmētationis et in c. quotens lo. ii. i. q. vii.
il. si confidentes iā mītūdine usq; p̄cedendi sibi
feasent. et in c. i. de peni. di. vi. Si tñ illa co-
farent. et parat̄ essent illi multi corrigo. et de
eoz correctione es̄t sp̄s: ex misericordia mītū
mītū es̄t cu agendis. l. dñ. ut constituit̄
et. c. fi. de transac. et dicto. c. cōmētationis
cu multis s̄. Quot autē multi dicuntur: uide
glo. i. dicto. c. latores. De mō autē extremp̄di mī-
tūdine a mītūdine iūl̄ tix. not̄. i. dicto. c. cō-
mētationis: et de modo p̄m̄nt̄ mītūdinez
delinqūt̄. uide oīno tix. i. dicto. c. latores.
Quot autē sint cōsideranda iā uigendas s̄ne di-
mītūdine p̄m̄nt̄. uide tix. i. l. rescript. et l.
not̄ facta. ff. de peni. et m. l. q. i. de tēm. mo.
et glo. ii. q. iii. s. not̄ facta. Reperitur tñ mītū
spāle uerba her. iāmī heresi. q̄ h̄i sit iūcto
iālīs criminibz q̄ ubi p̄na uel excoāndi
da. ut minūdine: illud alit̄ iūcto facere
iā sententia: nō autē p̄t̄ sententia: ut no-
luit glo. i. dicto. s. pena grāiale. et dicta. l.
et si seueor. mītūdine ut etiā si de in-
cōmētatione cōdēnat̄ post finēs constiut̄ id tñ qd: qd
sententiaz ē sine p̄cipi heresi iāmī
non p̄t̄ ut in l. i. q. fi. ff. de p̄f. et l. dñi.
ff. de peni: tñ iā h̄i criminē ē p̄p̄t̄. aut etiā p̄
sententiaz possint pena mitigari ut mītūdine cu ni-
luis fuit mītūdibz expedire: ut ē no. testi. i. c.
ut comissi. s. nec nō de her. h. vj. Sz ille tix.
ego intelligaz strate iāmī iālīs logit̄ cu
exhibit̄ aure coi. videlicet. q̄ rediuntibz
ab heresi vel als suspectis ē iāp̄sita pena
cōcēr̄s ut alia h̄mī. sc̄s autē ubi q̄ possit

tanḡ h̄tēs cōdēnat̄ qd enī mutant̄ q̄ st̄e-
prohibetur. C. de testa. s̄oncibz: et d. appel. l. p̄cipiūs.
Vñ n̄ non om̄tas q̄ alteratio p̄ne q̄ ē necessaria
ne cui p̄t̄ fieri iā sententia. B̄ etiā post sententiam
vñ si cōdēnat̄ ip̄cūm̄ p̄p̄t̄ criminē nō p̄t̄ solē uad
ex intercalo poterit ad penā corporales p̄ mutare. Et
her. obtinet iāp̄sita criminē p̄o her. fāmū. ff. de i
ius. uol. fi. et d. iur. om. uol. l. si quis id qd. s. fuo.
Cautus s̄ facit iūcto si fermet sententia b̄mēb̄m̄
h̄i mō uideat cōdēnatio te ip̄cūm̄ etiā solueat
iā tñz terminū mītū q̄ patēt̄s tñl̄ p̄na cor-
porales. ita not̄. b. l. iāl̄. l. et si seueor. faciūt̄
not̄. iāl̄ p̄ eoz in l. cu iūcto. C. de senten.
Eccl̄m̄xto q̄o ip̄cūm̄: An iāmī heresi heret ap-
pellare. Et distingue q̄ aut̄ ē lata diffinitia
et ab ei nō licet appellare ut i. c. ut iāfōis. s. i.
de her. h. vj. ibi cu dīc cōdēnatos. aut grāiale conti-
git iā processu cause. et tñc p̄t̄ appellari s̄m̄ Arch. ibi.
Nam nulli ē rigorā h̄mīa defensio ē except. cu iāt̄
et ne incōmētū grāiale p̄missū ē om̄ibz opp̄ressi. ap-
pelle. i. q. vi. et c. q. i. et m. nec ob ille tix. ut dñ. c.
ut iāfōis seūdūz eoz p̄mo facit p̄o q̄ logit̄
de illi. dñs constibat iā sententia lataz fore h̄tēs
sic etiā cōstātū h̄mītū. in. de qua hic fit mentio de
h̄i appellationis et p̄dramationis h̄mī p̄sonaz. i. c.
et alia cōstātū que in cap̄t̄ cōmītū nobis cellibaz sic
dit. ignor. p̄dramationis et appellationis b̄mēb̄m̄ bñ
fīt̄. ab h̄tēs receptatoꝝ et fātūb̄z eoz p̄t̄
mītūdine. ex quibz ubi apparet. q̄ de his p̄o her.
tūc̄. esse constat p̄dicta h̄i loquuntur. Item loquit̄ ibi
lo. m. hi enī quos cōstāt esse tales nōl̄ uoz b̄mēb̄m̄
gāndū abent. ut iāt̄. de p̄m̄. dñ. c. cōstātū
et item grāiale criminē cu multa dñt̄ cauteles p̄ ced.
de her. ut officiū. s. uenit h. vj. / dem Gen. l. dñ. loquit̄.
Dom. q̄ ex p̄dictis mītūt̄. q̄ ubi loquit̄ ut statutū tollit
remedius appellandi a diffinitia: non uideat tollere
ab iāt̄ loquuntur: qd est notanduz et pro her. ego
induso cōtūm̄. h̄mī. in c. significare ut testi. et i
c. p̄t̄ de no. op̄. nōc̄. ubi tenet q̄ si iāt̄ p̄t̄
fōt̄. ut cōmītūt̄. appellatione. ut m. l. unica. C.
si de momen. po. Illud tñ ē uoz iā diffinitia. quo ea
si uoz loquuntur. sc̄s autē iāt̄ loquuntur
de heresi. q̄o non disponit̄ tollere remedius appellandi ab ea: qd
etiā iāt̄ loquuntur possit. q̄ eo magis admittenda ē in
h̄i cōtūm̄ appellatione ab iāt̄ loquuntur. quia grāiale
men nō est exp̄rable a diffinitia. p̄ appellationez
a diffinitia: p̄ ea q̄ notanduz in l. ante sententia
d. app. non reci. et iāl̄. ante sententia. C. quo appel.
non reci. et p̄ glo. i. cle. i. de her. iāt̄ ip̄o uoz q̄
optime fac̄. de her. Mōt̄ cu iāt̄ her. q̄ iāt̄ loquuntur
lo. l. statutū tollat appellatione. nō tñ tollit facul-
t̄s appellandi. ubi p̄p̄t̄ dolū uoz et adūt̄s q̄ possit
iāt̄ loquuntur. et p̄missū dolū iāt̄ indice si etiā cap̄t̄ mī-
tūdine cap̄t̄s ei cōtūm̄. sc̄s autē ubi q̄ possit

remitto ad not. p. liz i. dcl. notantur. et latitans
p. l. qui ultio. s. deponit. et placit. l. editus. C. de
pi. audi. et m. vicia. C. ne ex ali. defim.
Confucius tñ hñ q. i quecyp; remittit no ex
vitato decendo. id appellandus mandatur in
victimenti sententia executionis quod ad pñm
expecialis. q. itellige. ubi no illit appellatus
et quo remitto ad not. p. acti i locis predictis. et
ar canonistas i c. q. de re. audi. de quo magis
int stricti humores seculares potestatis et officia
et contra hereticos humores executionis facere
statutu est q. ad requisitionis diocesorum aut
officiorum suorum. ut b. inquisitor hanc præmis
tis iuris possit attendre. nro. ius. voluntatis
obscurare et facere suis subditis obscurare
toto tpe sui regimis itis sue iudiciorum sub
actis. constitutions editas contra hereticos. ac
enim fautorum et receptacolorum atq. a confessionis
coro ipsorum filiorum et nepotis et qui iure id
voluerint et suare velut ac fidem susseri. et
famis officio et honore sui regimis solventur
et sunt i dolos. id officia publica. xactio consequenda
et i. c. ut officiis. & f. de hac lido. Et ultra hoc
dich. omni si executione sibi suuntur certa hereticorum
fautorum delatum prompte prout ad suum spectat officium
facere seu implora detinuntur. aut ab eis vel
processus iudicii qui sup. hoc criminis procedunt
errecti ut indirecte impide psumptiunt. et q
uentur i predictis adirent eosdem auxiliu et fa
uorez extor finia ipso fed icurrent. quia si eam
aut subfumauerit idemato ex tua velut hac
iuris sui condonandi. ut i dicto. c. ut iugisatio
nem prohibenter ex quibus apte monstratur. qui solli
cit. et attenti ad hanc esse Ecclesiarum potestatis
et officiales circa ea que sup. hoc criminis ei dicimus
non pagenda. herendusq; est q. potestas et dñ
deponentes qui eos abite modo predicto no puniantur.
mo et qui detrahit committentes us faciunt. illud
omni iudicium per os prophete prolatius i current.
qui dimisisti iuris dignam morte. et manu tua
est. in tua pro. via eius et populus tuus pro
populo eius ut hñ. iij. Regi xx multa. Augilla
dñe ultimum que i populo propter hoc detestan
dus crimen scire quotiens devenimus habita de
ter uultura misericorditer tollerentur. ut congru
sib. casu. iii. Reg. x. v. Ex predictis iferuntur. id q
stionem q. i hac matra e sententia necessaria. pone
q. index ecclesiasticus videt condonatus de hñ.
videt seculari ut ipm periret. An index senten
tias possit petere a iudice ecclesiastico ut collat
sibi processum quem fecit contra condonatum
ut sic iudicat. in iusti fuit processus certa vi
uel non ut i curritus procedat ad execundus
sententia contra ipm vel non. l. i. l. dñs
ff. de custo. et ex. i. re. tenit q. no tendebit ad
executum facienda poneat nisi processus

Si exhibentur et idem tenet s. i. l. magistratus. ff. de iur. om. nisi. Ad quod affect tex. idem l. dicitur. Ad idem inducit quod habetur in iustitia rescrir ipsi. s. si iust. Sz. panier i c. l. de officio. ceperit i habere. et dic contra ipsam esse tex. expellitur. i d. c. ut i questionis. s. prohibetur. ubi dicitur quod et criminis heresis cum sit mere ecclesiastica nata directe neque i directe per iudex secularis cognoscere sed pura et nuda execratio ad eum pertinet ad re questionem iudicis ecclesiastici sed hoc opere factus placet refundatur apte per dictum. s. philemonius sed ergo limitarez hoc procedere ubi derelictus de i iustitia coni sentientia ad impedendum executionis ad quod tunc facit not. p. phmo. i d. c. l. de officio. Et i c. tunc iure. de officio. ale. et p. decret. xxiiij. qd. administrator. ubi tu dicatur ei usque fuisse nulla. Et de hoc exceptetur ad implendam executiones tunc admittenda sunt hoc exceptio per iudicium secularium exequitum. de modo ibi enim possit de constare nec requiri est altiorum i dagm. uix. not. p. l. i. m. s. coenatus. ff. de iur. iudi. nullitate exceptio impedit executionem sententie ut i d. c. s. coenatus. et i l. s. nulla. c. t. et c. de officio de iur. iudi. et p. glo. in c. pastoralis. s. qd. uero de officio. ale. Et p. phmo. m. c. c. iure. c. t. nec obstat tex. idem. c. i questionis. s. i. s. ubi dicit quod iudex secularis statim recipiat coenatorum heresi et iudicati sententias exequatur contra eos. n. article. ix. logitur de coenatus de criminis predicto. Constat uero contra quem finia lata est nulla non esse coenatus: ut dare die tex. i dicto. s. coenatus est multo nec ob. tex. i d. c. s. prohibetur eadem. c. t. hic non cognoscit iudex secularis de cuius heresis est ibi interdictum sed tantum de nullitate sententie uero ibidem minime prohibetur. Et pro hac conclusio et multum faciunt ea que not. angelus consilio cxxv. Addo etiam alia limitatione ad predictam quod ubi iudicis secularis abs constanter sententia ex iustitia. non debet ad eius executiones procedere. ne a iustis suis danneret. Iuxta not. phmo. d. c. qd. uero. c. pastoralis. Et si cogitetur. p. dico ecclesiasticus p. certitas et alias hanc penitentiam debet ista habere tollerare quod morte iusta aliqui interfici. ar. c. Inquisitioni & sen. exec. cap p. hoc die post quod se intermittere de hoc criminis sententia dispositionem dicti. s. probibit: ipm non est intermittit cognitionem super dicto crimini sumendo quod ille tex. prohibet. sed ex constantia remata quam habet crimen homicidii deinde quilibet iure catholicus dicit. et est aliud spak i habet criminis quod pro executionibus faciens et auxiliis impendendo contributus possumt ecclesiastici iudicis reuersus habere ad potestatorem et iudicis secularis executiones. et ex facto et non de jure officia illa et dignitatis possumt ducere minime priuilegio moro ad suspicere

timore pena imponende et post probationes mandati facere
timore probationum inuit enim ille tex. quod hoc ut redemptio
ad fidem remittatur pena mortis ita requiriuntur. si ergo po-
tentia ducunt et quod incontinenti. Si ergo quis expectauit
probationes contra eis factas et per eas conuicti et postea
nulli conuicti nec hoc facit incontinenti nec sponte p-
nudatur timore probationum factis. Zec. et Do. C. i. c.
ad m. s. p. e. t. tenet quod si postquam negaverunt
sunt conuicti non admittantur ad huius reuocationem
erroris ad finem evadendi penam corporalem. sed paucor.
i. do. c. excusamus. si damnati sequitur opiniatio ne
ibi tenuit in apostilla de sua predicta. et pro car-
tidinibus i. c. accusatus debet. l. v. ubi velatis sum
trotat non patitur semel ergo lapsus licet sint condic-
nati: parcer immo est ex quo volunt ad fiam redire
Dicit tamen quod ista opinio aperte non probatur uite ymo
potius possit refandi conuersus quod dictum. si damnati
nulla indulgentia dat damnatis et c. ad abdicationem
multo post statim redant et statim ut dictum est. et c. p. e.
ti. legimus de reprobatis i. bruci et non de damnatis. sed
dictum quod illa opinio tamquam mutatio est secunda in regule
videtur et regulo i. prius de regule uite. l. v. et c. ad abdi-
cationis fatus culicent posset responderi quod fatus sancti
menti de redire si nulla delationis expectat. nec
penae impositiones. L. di. pondetur. uel potius dici. sum
vix quod aut sunt condicati de bruci sed ad huc non ad-
sistunt curie seculari: et hinc longe prouincia. aut illa
aut curie seculari: et tunc uero sit locus prius. Nam uic
proprie non dicuntur uenire sponte nec incontinenti
Si in hac spi. uiritate ergo dicitur quod ubi ad finem est
sit processus contra hereticos nullo modo eius conuictio
est admittenda ad effectus evadendi penam mortis.
Et pro hoc iduxi tex. i. c. p. de huc i. g. damnati in
ito s. si qui autem i. g. damnati dispositur et damnati
per sententiam ut redemptio sculpi curat. sequitur
si sicut aut ubi tex. legimus de reprobatis i. bruci non tamen
de damnatis qui si redire uoluerint evadunt penam mor-
tis tamen p. statuo carcere sunt ministrandi. hoc etiam p-
batur per tex. i. c. commiss. c. ti. l. v. ubi solus conce-
ditur facultas mitigandi penas ut mutando br. i.
mimidatis inquisitoris obedientis sunt p. s. i. car-
ceris ut nemo fuerit reclusi. Secundus ergo i. eis qui i.
primitur p. duriorum quousque de canonicis fuit co-
dencia: p. stricte ut superius diximus. cui usq. uita sit
quod penas i. g. ullatus p. finem nullus possit sine p. stricte
autem i. e. i. s. Et i. hoc casu hec regula non operatur
iudicata excepto casu predicto dicti. c. ut commiss. no
detaminus haec extirpare ad non expressum ubi tamen
ad condicione non esset processus etiam si esset
p. testis iste alias probationes de bruci conuictus fatus
arare iustitiae admissi debet pre quo fuit tex. i. do.
c. accusatus ipse. et ipsius i. g. ille quod nec ob-
tex. i. do. c. adabdicationis quod supra iduximus p. s.
suppli p. tex. i. do. c. accusatus. Et haec non est noua
quod prius legis tradidimus ad posterius. ut. l. non
est nouus f. de legi. Promulgandus tamen est causae quod

in hunc sim iudicari. Juxta hoc occurrit dubi-
tatio: pone qd non sic simptm aburant, sed
tm i illo articulo postea labitur i alio iudica-
tur lapsus et glo. ibi dicit qd non, et licet
Arch. contraria ibi tenent. tñ jo. m. i nonet.
sequit' illas glo. cuius verba abrant aliquid ap-
erti a priori si papa. Et qd ipsius longior
interpretatio est facienda. Subiungit tñ qd za-
zo praeiubilabitur isti casus qd constituta bñ
qd vñs lapsus etia i uno articulo gñalit
aburit hec sim. Sed Domu. tenet contraria p
conciataz quia hñt hec sim inter se, qd uita
te conuenient i id ipm. de hrc. excoicamus. jo.
12. 11. Et ex hoc fundamento tollit motum jo.
cm. et pro hac opinione Dom. Ego induco ea
que scis tñ. dñe 29. 25 q. v. m. ubi dicit
qd i brevi distendente unu articulu fidei no
nominat fides formata nec i formis i alijs m
aterialibus cuius est qd sps cuiuslibet habitus res
pondit ex formalis ratione obiecti, qua substituta
per habitus remanere non pot. formata aut
obiectus fidei est ueritas prima secunduz qd
manifestatur i scripturis sanctis, et certame
ntie que procedit ex ueritate prima. Unde
uincip' non i heret sicut infallibili et divine
hore doctrine ecclesie que procedit ex ueritate
prima i scripturis sanctis manifestata. Ille non
albet habitu fidei, sed ea que sit fidei duo mo
menta: qd per fidem: sicut si aliquis tenet i me
et aliqaz conclusiones non cognoscens me
nug illius demonstrationis manifestus est qd nomb
rus sciens; sed opinionem habens. Unde ille qui de
s que ecclesia docet que null' erat, et qd non mult
um tenet, cum non iheret ecclesie doctrine tag
fallibilis regule, sed potius proprie voluntati
i quo se putat qd hñtius e simili: qui pñmam
scredit unu articulu fidei, non ergo e paratus
mibz sequi decima ecclesie. Si eni m no pñma
ter, cum non esset hñtius sed errans, unde
infestus est qd talis hñtius circa unu articulu
en non bñ de alijs articulis: sed opiniones qua
z secunduz propriaz voluntatez qd no credit
habitum fidei sed qd sic placit fibz, forma
te aburandi hec sim traditor per tñ. m.c.
o leuengarius & conse. di. 17. Et abit scripta
i de hac aburatione et subdividi manu +
opera ipsius aburantis. pro que est glo
m. conuenientibus, et ubi talis persona
sit ex cuius hec sim multe ecclesie sufficien
tialigante, debet copia illius aburationis
omnis illas transmitti ut que male fuerint
affirante de peruerso graudent et conficiantur
omnes ut ibi dicit tñ. i fine. Sed qualiter
et uix pronuntiare in sententijs fidei
pms iungendis adiunctibz ad fidem et herc
aburantibz. Solutio. Dicas qd non adiunct eos

pronuntiante hereticos, qz non sunt xxiii. q. i. heretici.
Vbi dicitur et q. ult. dicit aplius. et c. qui i. ecclesia nec pro
mutabilitate eorum tales fuisse qz modus iste non est datum
unter. sed dicit sic. quia te iudicamus p. tuam confessionem
vel probationem legitimas hereticis ut hereticos adorasse.
Nec autem famori usus confitio. Vis prout usus adimi
tatem certe corde puro et fide non facta redire. Idem
te ipius abiturata omni heretica primitate uicta for
ma ecclesie ab exhortationis nominis. quod tandem nos as
terius absoluimus. si tamen ad eandem exhortationem redieris.
et inulta tibi minima scruuuus. Et qz idem respon
suum modis predictis diligenter ad peragendam prius
condignam i. perpetuum concilium et studi uolum et purum
ibidem p. p. mentem. Nec miratur quis qz dictu*s* ista
sic dicis. ut si qd ei i. ponitur non suauissit: non consuetur
absolutus. Et hanc formam post Archi. in dicto. c. ut comis
si. q. nec no. que segitur io. m. i. nouel. dicit q. quicqz
dicat Archi tñ i. quisitoris nis spes bñ pronuntiant
illuz fuisse hereticis nec apparet q. obstat sicut ergo. Sed
qñ in hac forma presentata fit mentio de absolute
que sibi impeditur a sententia exhortationis quia ian
git propter i. misericordiam hereticis. Quero an quisitors
possint absoluere hereticis etiam a sententiis quas papa
dicit i. i. misericordia promulgatis contra tales. Archi. in
dicto. c. ut officiis ipsam. tenet q. sic p. illis. tec. qui
generali p.mittit eis. absolutiones: et idem sequitur
ibidem. lo. m. et Domu. Et ulterius i. idem forma absolu
tione ponitur p. modis condicioneis si inuncta mada
ta scrnuus. ut hec e. satis fuisse consummata. Natales
reuerentia erroris suus ad solutum ep. dicitur ab initio
et satisfactione idoneas exhibere: ut dicitur. i. dicto
c. ad. abolendis. q. presenti. Juxta id uero q. ibi uis
p. principali questionis themate aduebatur. Quero
que papa sit i. ponenda his qui ab hereticis venientibus: et
duendis q. haec i. arbitrio qd et i. quisitoris qui
i. armis hereticis iurantur: ut sim qd ei misericordia
satisfactione iungantur tali confessio et penitentia: ut p. dicitur.
i. dicto. q. presenti. bona tñ que pp. hereticis fue
runt iudici sculpsit applicata. nec restituuntur ei nisi ex
misericordia sicut. ut fiat ut i. c. urgentis de here.
Sed qro uixit dicitur. quod si patronus ecclie labitur
i. hereticis in rebus recuperat ius patronatus. quod
p. uis habebat: homo istionem tangit gloria. i. q. vix. ma
ximum. et tenet q. sic. nisi esset latra. sententia sup
missione iuri patr. natus. Sed p. mox i. c. quia di
gentia de eccl. tenet i. distincte illu non no recuperare
huiusmodi j. s. patronatus ac. c. urgentis. i. dicto. c. pe
n. de here. et l. comissa. ff. de publi. et uch. nisi ex gra
sia restituatur. Ad qd ego idem not. p. l. m. i. c.
fi. de here. In hac etiā penitentia i. ponenda dicitur
hereticis i. arbitrio ut si a principio constabunt et sponte
mitiur cuius agatur. Si autem ulterius disuaderint con
victionem ut pote que usq. sunt convicti ut notetur
sit eoz crimen: qz in eo sunt diphysi: uigenda est
pena: et si opus fuerit usq. ad p. p. etiam caccia: ut

indictio. s. penit. s. si qui autem c. h. Discretio itaq; iudicata
is ibis abutus moderatione adhibebit. attentes pre-
dictis et alias conjecturaz quā h̄t & conūsione +
penitentia et dolor huius conuersi. In casu tñ ipso
ure reiust recuperat primū statu; uidelicet si mō
aliqua catholica iudicat in heresim propter qd p̄m
privilegia que amboz. ut i. auer. d. pauli. d. f.
qz eis ifi. coll. vii.

Istmo primo quero: An si h̄tia ierrore
pr̄stant et uolunt publice disputare co-
firmantes ortos suos sicut eis disputanduz. Et id
quero circa quosq; alios ifidels. Et ascenduz ēq; in
disputatione fidei duo sunt consideranda. imm̄q; ex
ex parte disputationis. alius autē ex parte audientiū. Ex
parte quidē disputationis ē consideranda itentio. Si
enī disputatione tanq; de fide dubitans. et ueritati fidei
pro certo nō supponens. et argumentis expressi iten-
dens. pr̄cū dubio pectat tanq; dubius ifide. et i
fidei. et pro hoc iduō glo. xcv. d. nos ad fidz.
Et i. ii. C. d. sū. tri. Si autē quis disputatione de fide
ad confutandos errorē. ut otia ad exercitū ut faciūt
theologi. illud ē inaudibile. ex parte iō audiendow
tuz considerandum. At utuā illi qui disputationem
audiant sint instructi et firmi i fide aut simplices.

In fide. aut simplices & in fide titubantes:
nam coram sapientibus in fide firmis nul-
lum periculū est disputare de fide. Sed cir-
ca simplices est distingendū. quia aut su-
mus sollicitati & inuitati ab infidelibus:
puta iudeis: hereticis: siue pagani nitenti-
bus corrumpere fidem nostrā. Aut nō su-
mus sic sollicitati. Primo casu necessarium
est publice disputare de fide: dūmodo re-
periant ad hoc sufficiētes & idonei qui
errores possint cōfutare. pro quo facit gl.
in dicta. l. iii. &c. cum quibus. xxiii. q. iii
& crederem ego q; ubi infideles & heretici
nō uellent ad fidei disputationē uenire ze-
lo redeundi ad fidem ueritate cōperta: sed
potius ad quandā inanē ostentationem:
cautum esse eos prudenter eludere. uerba
q; ad aliā materiā cōuertere. dūmodo sim-
plices qui adstant non sentirent. & hoc ne
secreta fidei nostre indignis pandamus. &
contra doctrinam xp̄i margaritas semine-
mus ante porcos. nam nihil om̄ino eis re-
spondere: auditog; causa uile nō uidetur.
ne forte simplices existiment nos respōsio-
nis penuria declinare certamen. & fides eo
rum ledatur ex hoc. pro quo tex. cum gl.
xliii. di. in mandatis. & eadē. di. §. i. in glo.
Quando autem liceat secreta fidei occulta
re. uide glo. not. xxvii. q. ii. inuenta. Vnde
Gregorius in pastorali. sicut incauta locu-
tio in errorem pertrahit: ita indiscretū silē-
tium eos qui erudit̄ poterant in errorem
derelinquit. vbi tamen ista necessitas cessa-
ret periculorum est disputare de fide corā
simplicibus. quia eorū fides ex hoc est fir-
mior q; nihil diuersum audierūt ab eo qd
credunt. ut determinat sanctus Tho. secū-
da secūde. q. x. arti. vii. hanc autē disputationi
onem nō permittitur laicis facere. ymo ex
cōicandi sunt si publice de fide disputaue-
rint. ut probat tex. in. c. quicq;. §. inhibe-
mus. de here. li. vi. Discretio autē maxima
adhibenda est in hmōi disputatione: ut in
hiis que sunt fidei principaliter quis inita-
tur auctoritatibus noui & ueteris testamē-
ti. quia ille sunt diuinitus reuelate: & theo-
logie principia & fidei nostre: non huma-
na sed diuina reuelatiōe que cōstat nobis
per sacras scripturas fuerunt nobis tradita.
Istis tñ presuppositis cum gratia nō tollat
naturā sed p̄ficiat: oportet q; naturalis ra-
tio subseruat fidei. sicut & naturalis incli-
natio uoluntatis subseruit caritati. Vnde
aplus dicit. i. Corin. x. In captiuitate redi-
gentes oēm intellectū in obsequium xp̄i.
& per hunc modū auctoritatibus phōrū:

interdum sacra doctrina utitur: ubi p rati-
onem naturalē ueritatē cognoscere potue-
runt. sicut Paulus actuū. xvii. inducit uer-
bum arati. dicens: Sicut quidā poetaz ue-
strorū dixerunt. genus dei sumus. & idem
fecit secunda ad Titum. i. c. in fi. ubi indu-
xit illud Epimēidis poete. Cretenses semp-
tendaces male bestie uentris pigri. & in
prima ep̄la ad Corin. illud Terencii. Sepe
bonos mores corrūpunt colloquia prava
de quo uide bonā glo. xxxvii. di. c. turbat
sed tñ sacra doctrina hiis utiū quasi extra
neis argumentis & p̄babilibus. auctorita-
tibus uero sacre scripture predictis: tāquā
ex necessitate argumētādo cōcludentibus
& si quis aduersarius nihil crederet eorum
que diuinitus inspirant: & per sacram scrip-
turam habentur: non remaneret cū eo iā
ulterius uia ad probandū articulos fidei
per rationē. sicut & in aliis scientiis: cōtra
negantes principia non est argumentan-
dum. licet sit in hoc differentia: quia alie
scientie ph̄ce: licet nō possint probare sua
principia. & ideo contra ea negantē nō di-
sputent: sed relinquūt superiori scientie. si
prema uero inter eas scilicet methaphysica
disputat cōtra negantē sua principia si ad
uersarius aliquid cōcedat. Si autem nihil
concedit: nō potest cum eo disputare. Pōt
tamē soluere rationes ipsius. Sacra tamen
scriptura cum nō habeat doctrinā superi-
orem: disputat contra negantē sua princi-
pia. argumentando quidē si aduersarius a
liquid concedat eoz que per diuinā reue-
lationem traditā in sacris scripturis habē-
tur. Si uero aduersarius de p̄dictis nil cre-
dat: nō manet aplius uia ad probandū ar-
ticulos fidei per rationē. poterunt tñ solu-
rationes que in contrariū inducunt cōtra
fidem. cum enī fides infallibili ueritati in-
nitatur. impossibile autē sit q; uero demō-
stretur contrariū: quoniā uero omnia con-
sonant. ut Ph̄s dicit. i. ethi. concludit ma-
nifeste q; probationes que cōtra fidē indu-
cuntur nō sunt demonstrationes sed solu-
bilia argumenta. ita dicit sanctus Tho. p̄
ma parte. q. i. arti. viii. hoc etiam cōfirmat
nam si fides nostra ratiōe humana posset
ostendi preter hoc q; derogaretur dignita-
ti sue: tolleretur & meritū fidei. nam fides
nō habet meritū cui humana ratio p̄bet
experimentū. & secundū predicta debet in-
telligi illud quod aplus Petrus ait. Parati
reddere rationē omni poscenti uos de ea:
que in uobis est fide & spe. i. Pe. iii. Ex qui-
bus patet q; perniciose cōuincuntur errare

c. i.

quidā q̄ sciolos se effi iactat fidē nrām hū manis rōibus nītēs fūdare. q̄ tñ diuia ue ritate & reuelacōe cōsistit. derogāt enī dig nitati eiusdē ut pdiximus: & iducū ifide les i derisionē fidei. credūt. n. q̄ hmōi rōi bus initamur & ppter eas credamus. Ex hoc etiā patet sūme rep̄hēdēos eos q̄ d̄ ratiōe attigere nō possūt admittere i fide catholica nolūt. cū enī illa excedāt oēm rationis hūane sublimitatē: satis temerariū ē ea uelle rōe iuestigare. nā ut phūs dicit. ii. metha. Intellcūs nī sic se hēt ad pma entia q̄ sunt māifestissia i natura: sicut oclus ues ptiliōis ad solē. & Iob. xi. Forlīta uestigia dei cōphendes & oipotētē usq̄ ad pfectū rep̄ies. q̄si dicat nō. &. xxvi. ecco deus magnus uincē sciam nrām. &. i. Cori. xiii. ex pte enī cognoscim. eo maxie qm̄ ex defētu itellcūs nī etiā de rebus sensibilibus q̄ nre cognitōi subiacē plīma ignoramus q̄to magis ea q̄ intellcīn nīm ilinītē exce dūt cōprehēdere nō ualebimus. vñ in hiis cōsultū ē hūiliari deo. nec de se qcquā p̄su mer. hūilitas. n. ad sapiam dispōit. ut dī puer. xi. ubi hūilitas: ibi & sapia. ualde etiā admirādū ē de istis hereticis q̄ sup̄stitionē iudaicā sequūt. q̄ cū in lege mosaica mīta credēda. pponāt q̄ rō hūana cōphēdi ne q̄nt. ill' toto corde iherēt & fidē nrām ab horret. ppterā q̄ credēda aliq̄ pdicat q̄ p̄ dei potētā possibilia sunt. sicut & illa q̄ in lege ueteri cōtinēt. ostēdit etiā ueritas si dei nfe ex miraclis i ea fc̄s & q̄ adhuc die tī uidemus. sicut & ego uidi miraclm de sa crānto altaris qd̄ ad oēs ifideles uincēdū sufficeret. cū. n. miracla solū fīat uirtute diuina. iuxta illud. ps. q̄ facis mirablia solus & deus nō pōt esse testis falsitatis. reliqtur q̄ miracla q̄ sunt fc̄ ad cōfirmationē fidei nre arguūt ipius ifallibilē ueritatē. Itē ex a lio cōfirmat qd̄ ē mirabilissimū ut iqt Augu. q̄ iter pscutoz pōtētissimoz tirānidē q̄ fidē xp̄i ipedire: ymo extīguere sunt conati. innumerabilē turba nedū simpliciū sed sapiētissimoz ad fidē xp̄i p̄ vniuersas pui cias cōuolauit. in q̄ oēm hūanū itellcīn ex cōdētia pdicant. uoluptates carnis cohībē tur. & oia q̄ in mūdo sūt cōtēpnī docēt q̄ bus aios mortaliū assentire maximē mira culoz & excellētissimū diuie iſpiratōis op̄us. ut cōtēptis uisiblibus sola iuisiblia cū piant. adeo ut cōtēpta etiā corporali uita p̄ crudelissima tormētoz genera: mlti. p̄ xp̄i fide uitā funierit. qd̄ nō alr̄ q̄ diuia iſpirati one fieri exploratū existit. Si aut̄ dicat q̄ sine miraculis fides xp̄i fuerit recepta hoc

oībus signis effet mirabilius: si ad credēdū tā ardua: ad opandū tā difficilia: & ad spe randū tā alta. mūdū absq̄ mirablibus signis motus fuisset. & p̄serti a simplicibus & ignobilibus hōibus q̄les apli fuerūt q̄ xp̄i eccliam plātauerit. & si arguaē i trariū de lege machometi q̄ falsa ē: & tñ a mltis ē recepta. dicendū q̄ nō ē sile qm̄ xp̄i fides habet oēs difficultates de qbus pdiximus & cū eis a p̄ncipio sumplī exordiū: atq̄ cū martirii acerbitate tanq̄ granū frumēti qd̄ in terra mortuū ē mltū fructū attulit. Lex aut̄ machometi p̄cessit uia cōtraria. nā p̄ misit uoluptatē carnales eius sectatoribus ad quaz desideriū carnalis cōcupiscēta in stigat. p̄cepta etiā tradidit pdictis pmissis cōformia uoluptati carnali: habēas relaxās i qbus p̄mp̄tū ē etiā carnalibus hōibus o bediri. docūnta insup̄ ueritatis nō attulit nisi q̄ de facilē a quolibet mediocriter sapiēte naturali igenio cognosci possūt. qn potius uera q̄ docuit: mltis fabulis & falsissimi doctrinis imis̄cuit. signa etiā nō adhibuit sup̄naturalē fc̄. qbus solis diuie iſpiratōi testimoniū cōueniēs adhibere dū opa tio uisiblis q̄ nō pōt esse nisi diuia: ostēdit doctorē ueritatis uisiblē inspiratū. sed dīxit se i armoz potētia missū. q̄ signa & latronibus & tirānis nō defūt. ei etiā a p̄ncipio nō crediderūt aliq̄ sapiētes i rebus diuinis & hūanis exercitati: sed hoīes bestia les i desertis morātes oīs doctrine diuie & hūane p̄suis ignati. p̄ quoq̄ mltitudinē a lios armoz uolētia i suā legē coegit. Nlla etiā diuia oracula p̄cedētiū p̄phetaz ei te stimōiū phibēt. qn potius q̄si oia ueteris & noui testamēti documēta: fabulosa narratiōe deprauat. ut patet legē eius iſpicienti. vñ astuto cōsilio libros ueteris & noui testamēti suis seq̄cibus nō reliqt legēdos: ne p̄ eos falsitatis argueret. Adhuc etiā p̄ ulteriori pdictoz cōfirmatiōe nō p̄igebit in mediū afferre qd̄ Lactā. i. v. sui opis libro deducit sic inq̄s. Quis ē tā excors tāq̄ ce cus q̄ nō uideat i martiribus fuisse sapiam licet eoq̄ pscutores malicia & furore exce cati stultos esse arbitrāt. q̄ cū hērent i sua p̄tate supplicia uitare. cruciari tñ & mori maluerūt. sed possēt ipsi ex eo uidere nō es se stultitiā i q̄ tāta hoīm milia p̄ orbē totū vna & pari mēte cōsentit. si. n. feie sexus i firmitate labunt̄ uiri certe sapiūt. si pueri si adolescentes iprouidi sunt p̄ etatē: maturi certe ac senes hēnt stabile iudiciū. si vna ci uitias despit: certe utiq̄ inumerabiles stul te esse nō possunt. si vna puīcia yna natio

prudētia caret. ceteras oīs hīe icellētientiā re cte necesse ē. cū uero ab ortu sol̄ usq̄ ad occa sū lex diuia suscep̄ta sit: & oīs sexus: oīs etas & gēs & regio & natio vniū ac pibus aīs deo seruiāt eadē sit ubiq̄ pacia idē cōtēptus mortis. icellētore debuerāt aliqd̄ i ea re esse rōis: qd̄ nō sine cā usq̄ ad mortē defendat: aliqd̄ fūdamēti & soliditatis qd̄ eā religionē nō tā tū iūris: uexatiōe: nō soluat sed augeat sem p̄ & faciat firmiore. debuerāt p̄terea existiare cū uideāt dilacerari hoīes uariis tormentoz generibus. & iter fatigatos carnifices inuictā tenere paciam: cōsenlū tā multoz & p̄seuerātiā morientiū nō uanā esse neq̄ ipsā paciam sine deo tātos cruciatus posse sup̄are. latrones. n. robusti corporis uiri eiusmōi laceratōes p̄ferre nō q̄nt. exclamāt & gemitus edūt vī cunē. n. dolof: qa deest eis iſpirata pacia. nīi aut̄ ut de uiril taceā pueri & mīercule torturas suas tacite vīcūt: & exp̄mēre illis gemitū nec ignis pōt. Ecce sexus infirmus & fragilis etas. dilacerari se toto corpe utiq̄ patit. non necessitate: qa licet uitare si uelit. sed uolūtate: qa cōfidit in deo. hec ille. Iure iḡt cōclu dere possūm uerba maximi ep̄i in quodā sermone i mediū p̄ferētes. Nouerimus inq̄ qa nō sine magno discriē de religiōis ueritate disputamus: q̄ tantoz sanguiē cōfirmatā uidemus. magni pīculi res ē si post p̄pheta rū oracla post aploz testimōia. post martiz vulnē: ueterē fidē q̄si nouellā discutere p̄lūmas. & post tā manifestos duces i errore per maneas. & post moriētiū fudores ocīola disputatione contendas.

Icesimōscđ qro: An de heresi possit q̄s accusari post mortē. & dicendū q̄ sic. ut xxiiii. q. iii. c. fi. & i. c. filii. de heř. li. vi. de quo ē bona gl. xxiiii. q. ii. i. sū. hoc tñ limitat gl. xxiiii. q. iiiii. c. ipsa pietas. nīi illi dū uiuerent essēt bō fame. p. i. p̄mis. ii. q. i. sed icellētia ēā in cāu i quo loq̄. i. q̄n ille q̄ accusat esset hereticus ul̄ als iabilis. & sic etiā loq̄ tex. in d. c. i. p̄mis. als aūt crederē q̄ hmōi accusatio etiā cōtra nō ifamātū esset post mortē admitēda. & hoc iudicio meo p̄bat satis apte tex. in. d. c. filii. cōuincit aūt i hoc casu mortuus de crie. si postq̄ erat accusatus seip̄lū occidit. nā tūc cōscia cris sc̄ uiderē occidisse. p̄ quo ē gl. no. i. l. fi. C. de iur. fil. li. x. & ibi tenet bar. Istud tñ limita nīi heres uellet inocētā pur gare defūcti. ul̄ id qd̄ p̄inocētia reputat: ut ē q̄libet iusta defensio utputa p̄scriptio. ul̄ q̄ fecit ad suā defensionē & filia. nā q̄ hēt iusta defensionē inocētī par ē. nā eius factū pōt de fendi. quis oīno excusatī nō possit. ff. ad le. iul. repe. l. lege iulia. s. fi. ita tenet bal. i. l. ii. C.

qui testa. fa. po. sed in cīe heresis difficilie i nocētia posset p̄bari: cū in aio cōlistat heresis nīi effet cāus ubi ex aliquo p̄ticulari feo uel dē illa cōcluderet. & adhuc eo casu si illi in uita de hoc cīe fuissent ifamati ul̄ suspecti. pdicta excusatio nō admitteret. ut i. c. filii. d̄ heř. li. vi. qd̄ tñ icellētē iuxta ea q̄ inferius dī cā in eodē mēbro: p̄scriptio etiā i hoc cīe ui uente hereticō nō p̄cedit. sed eo mortuo ad mittit̄ sola q̄dragenaria ad tuendū heredes suos quo ab bōa q̄ habuerūt ab hereticis. dū mō illi dū uiuerēt catholici putarent. als se cus. cotū hoc p̄bat tex. no. in. c. ii. de p̄script. li. vi. p̄ quem tex. declarat. l. apostata. C. de apost. Formā aut̄ p̄nūciādi hoc casu & silibus cōtra mortuū uide p̄ gl. no. in. s. p̄ cōtra riū. insti. de heredi. q̄ ab ite. dese. Cōsidera tñ q̄ ista accusatio admittit̄ ad finem occupan di bona illius quem i uita cōstat hereticū fuisse. nō aut̄ ut aliq̄ pena alia puniat. ut uolu it glo. in. d. sum. & ne mirādū de hoc: cū etiā si cōtra uiuentem effet accusatio instituta. si tñ anteq̄ pena sibi iſerret mortuus extītis̄ nō effet in eius corpus aliq̄ iusticie executio post mortem fienda. p̄ tex. no. i. l. defuncto. ff. de publi. iudi. ex quo manifeste uiūcunt errare assessores seu iudices maleficioz q̄ in defūctos faciūt executōem pene capitalis. & hoc tenet Ang. i. d. l. defūcto. & faciūt ad idē no. p̄ Cy. i. l. ii. C. q̄ testa. fa. po. caueat iḡt ab hoc: als tempore sindicatus uieniri possent: tanq̄ iſerentes iūriā cadaueri. i. l. i. s. quoties ff. de iūr. dicit tñ Io. de Imo. in. d. l. defūcto q̄ q̄nq̄ de facto seruat cōtrariū. p̄serti i gra uibus delictis. & ubi effet talis cōsuetudo to lerāda effet in odiū & detestatōem eoz. & p̄pter facti memoriā. ar. eius quod habet. xv. q. i. c. mulier. ubi etiā aīal irrationale punit̄ p̄pter facti mēoriā. & ar. eius quod habet in c. cū ad monasteriū. de stat. regu. ubi monachus q̄ in morte nō resignauit pecunia quā tenebat tanq̄ ppriā sine cōsenfu abbatis: iubet sepeliri extra cimiteriū cū pecunia i ster q̄linio: in signū perdītōis. Pena tñ excōis a strigi pōt hereticus post mortē. xxiiii. q. iii. sane. & per glo. ea. cā. & q. in sum. & idem tenet gl. i. c. fi. qs ep̄s. eo. ti. & tal excōicatio nō iō fert ut ille ap̄lius ligeret. qa iā ille eternalit̄ est dāpnatus. sed in cīs detestatōem: ut cete ri hoc iudiciū terrible ecclie audientes: filia cōmittere cōtremiscāt. secundū Arch. i. d. sū. hodie tñ nō effet necesse i eos ferri sūnam. cū a iure sint excōicati. de here. excōicamus. lo. i. nō tñ tollit̄ p̄pter ea qn possent etiam ab hoīe excōicari. iuxta no. per gl. & docto. i. c. ita quorundā. de iudei. Infert̄ etiā ip̄lis alia

c. ii.

pena post mortem. quoniam eorum corpora non debent habere ecclesiastica sepulchra. ymo quoniam eos per pulpe rit ecclastice tradere sepulture: ipso factio finiam excois incurrit usque ad satisfactionem eodignam. a quo absoluimus non debent nisi propriis maibus publice extumulentur: & priuati homines corpora dampnatorum. & ultra hoc locus ille perpetua debet care se sepultura. ut id est. quoniam in primo de hebreo. li. vi. & pudentia illius tex. qui regnit per suis maibus extumulatur. & sic non satis esset si per alium facerent ut dicit ibi gloriam regnatur etiam tex. qui extumulatur publice. Considera tamen quoniam ista accusatio post mortem habet locum tamen in hereticis. non autem in credentibus fautoribus & receptatoribus eorum qui non sunt heretici. quia morte eorum homines mortales erit extinguitur. ut probat tex. id est accusatus. sed porro. et. tit. li. vi. & huius ratione est. quia ista bona non sunt a ipsius iure confiscata. ut in eodem capitulo. si uero. & haec conclusionem tenet Arch. Io. mo. & Io. an. in. d. sed si uero. quo ad caritatem tamen sepulture eo iure quo heretici celerentur. ut id est. d. c. quoniam in primo. Sed iuxta predicta quoniam eo causa quo procedit contra mortuum. an si aliquis uoluerit eum defendere admittatur. glo. tagit quoniam. xxiiii. q. ii. c. dampnatos. & tenet quoniam sic. ff. de probato. seruum quoque sed. publice. & maxime cum in causa criminali per iudicium possit appellare. ff. de applicatione. non tamen. sed opponit glo. quoniam admittetur cum non possit cauere de rato. ad quod responderet quoniam satis videtur habere ratum. ex quo non opponitur obiectum contrarie uoluntatis. de cause. di. iiiii. q. xiii. sed ego limitarum hoc eo casu quo illi in uita non erant diffamati de heresi uel suspecti. nam tamen non essent aliqui etiam filii vel heredes ad eorum defensionem admittendi. pro quo iudicio meo est tex. aptus id est. d. c. filii. Sed illo causa aduertendum est quoniam etiam si non admittantur defensores ad excusandum delictum. vel ad opponendum se contra probatores & contrariantes probandos. admittendi tamen sunt ad probandum corruptionem vel falsitatem illius probatois. ita quoniam cocludatur illa non esse legitima probationem. quia solummodo a iure excludetur ad probandum contrariantes directum eius quod probatum fuerat secus autem per hunc modum indirectum. sic determinat Io. an. in noui. id est. d. c. filii. quem sequitur ibi Dominus. & per hoc habens non intellectum ad oiam iuram quoniam voluntate alicui probatoi & non admittunt contraria probationem. dicitur. non intelligi modo predicto. facit in filio quod non. gl. & bar. i. l. iuris getium. sed quod fere. ff. de pacto. Limitarum etiam & sedo illius tex. ut intelligatur tamen in filiis vel heredibus mortui heretici. quoniam sunt admittendi illo casu. secus autem in aliis extraneis arguedo ex illo tex. per locum a spolia. sicut & multa alia spolia. propter detestationem facta cuius rei repuntes statuta. ad quod etiam seruit ratio gl. ibi posite quoniam dicit quoniam non iterest se opponere huic defensioni. & defensio quoniam admittitur

tur ex fauore publico p quēcūq; p̄stita, ut in d.s. publice, excludit, ppter eūdē fauorē pub licū, cuius maxie iterest tā nefandū crimē in dilate puniri, & in ē q̄ etiā si i aliis cribus ne dū cōdēpnato: sed etiā tertio pmittat i fau ore cōdēpnati appellare, ut l.nō tñ. ff. de app. i hoc tñ crie etiā ipsi cōdēpnato appellatiois remediū iterdicit ut late supius diximus. & hoc ppter cris enormitatē. Sed q̄ro cui, pe ne subiiciet iste q̄ mortuū accusauit si suetū bat i accusatōe, glo. i.d.c. fane. dicit q̄ ei cui supponeret accusatus si uiueret & nō ei cui mō supponit, nec mīg cū grauius sit peccāt i mortuū q̄ i viuū. ut, C. de sepl. uio. l.q sepl cra. sed ego dubito an illud sit ueze, cū accusa tor succubēs puniat silitudine supplicii. C. de accu. l.fu. ymo ab hac pena i mltis casibus excusat, de qbus p gl.no.i.l.athletas, s. calū pniator. ff. de hii. qui no. infā.

Icelimotertio q̄ro de pena filiis hereti coꝝ iſfigēda. Ad qd ē dicēdū q̄ puni unt in successiōe p̄fna-nā in bonis p̄nīs mī me succedūt, ymo illa fisco applicant. si enī i crie lese maiestatis hoc ē iſtitutū, a fortiori in crie heresis locū ubi debet uēdicare, cū lō ge magis sit eternā q̄ tpalē ledere maiestatē. sic dicit tex. de here, c. uergētis. Puniunt etiā alia pena, qa filii hereticorꝝ & receptatorꝝ & fautorꝝ usq; ad scđam generatōem ad nullūm ecclāsticū beneficiū seu officiū p̄blicum ad mitti dent, & si secus actū fuerit est illud irri tum & iane, ut, c. qcunq;. s. heretici. e.ti. li. yi. qd itellige de secundo gradu descēdētium p linea masculinā. In delcēdētibus autē p linea femininā ad p̄mum gradum dumtaxat extē dir. ut, i.c. statutum. lo. ii. eo. ti. & li. Itē illud itellige de illis quoꝝ pgenitores iuxta p̄di & tā distinctionē fuerunt heretici ul' deceſſeſit heretici, nō autē illoꝝ quos emēdatos esse cō ſtiterit; & reicrpatos ecclie vnitati. & p cul pa hmōi ad mādatum ecclie pñiam recepisse quā ipsi ul' iā p̄fecerunt ul' humilr p̄sequuntur, uel sunt parati ad recipiēdum eādē, ut in d.c. statutum. s. fi.

Sed iuxta p̄dicta dubitac; nunqd filius heretici ipſo ſcō perdat be neficium ecclāsticum qd hēt, glo. i.c. fatis p uerlum. lvi. di. cōcludit q̄ nō. & sic trāſit Pa nor. i.d.c. uergētis, remittēs ad glo. in. d.c. q cunq;. sed aduerte qa gl. i.d.c. fatis puerſum nō loquit in crie heresis: sed i crie leſe maiestatis. & glo. i.d.c. quicunq;. ad quā remittit nil dicit de hac materia. lo. an. i nouel. & Do mi. in. c. ut cōmissi. s. p̄uāndi. eo. ti. & li. tenēt q̄ tales ipſo iure ſint priuati bñficiis, nec eſt fiēda distinctionē: fuerit talia bñficia collata fi liis ul' nepotibus ante delictū pntū ul' poſt.

sed simplr ē dicendū qdpdiximus, pquo facit tex.i.d.s.puādi.qui simplr loqe.& tex.ic.felicis.s.q si qs.de pen.li.vi.Nec obstat si dicat qp ille.s.loquitur i alio cāu,qa scdm eos illud ē lōge minus delictū qistud.ad qd etiam facit.d.c.statutū, sed salua meliori delibera ratō ego crederē esse fiendā illā distinctionē. qa aut bnificia fuerū collata aī delictū parētū.& filii nō sunt illis ipso iure puati,aut fuerū postea collata & sūt puati,& phac disti ctione facit tex.i.d.c.qucp.s.heretici.iucto d.c.statutū, ubi iabilitant ad bnificia obtinēda filii hereticorz.& sic iura pdicta loquū tur tm de obtinēdis post heresim pntū.non tm ante,nec ob.tex.i.d.c.felicis.s. qp si qs.qa loquitr in alio crie qheresis.nec ē fīda extēsio cū sit ius penale,ph iura vulgaria.& si illd esset uez oēs pene cōtēte i.d.c.felicis.hicent lo cū cōtra hefticos,pfundamētū istor de quo supra.qd ē absurdū, plertī qa interdū, pmi nori delicto iponūt maiorel pene.& sic ratō argumētatóis eoz nō pcedit. pquo ē tex.ic.admonere.xxxiii.q.ii.ubi maior pena ipo nitr occidēti uxorē qoccidēti matrē,cū tm cō stet lōge grauius delictū esse matrē occidere quxorē.Restat respōdere ad.d.c.ut cōmissi s.puādi.qp satis vr urgere.& dicas qp ille tex. ē intelligēdus scdm iura pdicta,nō.n.iducit nouū ius quo ad hāc puationē.nā ille text. pncipalr emanauit ad declaradū:i qbus inq sitores sine diocesano possent pcedere. Vn qd de puatiōe bnificiorz dicitr enūciatiue nar ratr.& pcōsequēs dispōm nō facit.iuxta tex.ic.si papa.de priu*il*.li.vi.& ubi uelles qp dis positōem iduceret:debet itelligi de bnificiis: post qpates heresim icurrerūt:filiis collatis pea quspius diximus:ut iura iuribus ccōcor dentr. Vlterius qrontr pena qiponiē filiis hereticorz extēdatr etiā ad bastardos.glo. in.d.c.statutū.zāgit hāc.q.& arguit,p&cō tra.& finalr tenet qp extēdatr ad eos. ne plus hēat luxuria qcaſtitas,& idē tenet ibi archi. & sequitr Io.an.i noul.qdicit se sic solumuisse cū qbusda doctoribus,cū illegittimus sit de sanguine respectu generis:& i ipso etiā timeatur crīmē paternū.C.ad le.iul.mal.l.qsquis. Itē si puniuntr filii lētimi a fortiori bastardi: qui sunt odibiles legi.ar.de pben.eū qui.li.vi.cū suis ccōcor.Itē qa iura generalr loquūt bene facit ad hoc.ss.de in ius.uocā.l.f.i.uerū tm secūdū do.ſtrinā Cy.i.d.l.qsquis.illud es set itelligendū de bastardo qui patrē certum posset noīare.ſecus aut̄ esset i vulgo qslitis natris ex icerto coitu:qui certū patrē demōstra re nequent.qa tunc cessat i eis ratio cū nō cō stet illū esse patrē eoz.& idē sequitr Io.an.in

d.c.statutū. Subdit tñ ibi domi. q; ubi cōis usus alicuius ciuitatis ul' loci reputaret illos de domo secundū q; dicit seruari Florētie & Perulī: ubi deferūt arma illius agnatiōis de q; esse putant̄. tūc ad eos hmōi pene extēde rent̄. & dicit fuisse hoc de mente bar.in.l. p nūciatio. ff. de uer. signi. & i.l.filiū. ff. de hii. q; sunt sui ul' alie. iur. Cōfirmo etiā amplius hāc ptem. nā in cāu odii rōnabilis: simplex appellatio filii cōphendit etiā naturalē. ut i l.libertinū. cōiūcta rubri. C. de iterdict. ma. inter. pu. & tu. hoc aut̄ odii rōnable ē nā cū in crīe lese maiestatis filii dicant̄ digni p̄no supplicio. ut i.d.l.q.squis. s. filii uero. a fortio ri in crīe heresīs per. d.c. uergentis. ad idē facit qd no. bar. in.l. ii. ff. de accu. & i.l. cutelas ff. de capi. dimi. & i.l. fi. C. de uer. sig. ubi te net q; si ius siue dispō loquit̄ p uerba natu talia. ut pote filii uel nepotes cōprehēduntur etiā naturales & bastardī. q; secūdū naturā sic trahūt naturā a p̄ibus sicut Itimi. sic est aut̄ in p̄posito: quoniā iura supius inducta loquūt̄ de filiis hereticoꝝ per uerba natura lia. s. filii & nepotes. zc. & p̄lumunt̄ imitato res delicti p̄ni sicut & naturales. ymo m̄ltō fortius cū ex talibus cōplexibus sepenūero degeneres nūri & scelerati nasci cōsueuerunt ut dicit tex. lvi. di. si gens angloꝝ. Sed q; ro: an pene p̄dictē se extendat etiā ad filios q; nati sunt anteq; eoz p̄es heresim icurrisst̄. Calde. mouet hāc q. in cōsiliis suis i. ti. de he re. cōsi. iii. & arguit p & cōtra. finalit̄ tñ con cludit q; nō se extendat ad eos per. l.emanci patū. ff. de sena. cū materia sua. Item facit q; filius ante natus ex supueniente dignitate i persona p̄is nō cōsequit̄ p̄uilegiū ul' hono rem. ut. l.senator. C. de digni. i. xii. & l. filii. s. senatores. ff. ad muni. & per cōsequēs si nō honorem ergo nec pena uel onus. ut. l. ex q; persona. ff. de reg. iur. ad idem. l.i. s. fin. ff. de bo. po. cō. ta. & l. si necesse s. si deportatus. ff. de bo. libert. per q; iura filii iam nati ppter sup uenientem casum i persona p̄is: nō repelluntur a successiōe & p̄ hoc etiā inducit. l. diuo marco. C. de qst. & dicit esse casum exp̄ssum in. l. ii. C. de libert. & eo. libe. Ad cuius cōfir matiōem pōt̄ iduci quod in fili not. Cy. i.d. l. quisq; circa filios illius qui cōmisit crimē lele maiestatis. sed i cōtrariū facit quod not. ibi Sali. qui tenet illā penā etiā h̄e locum i antea natis. cum nō minus i eis hereditarii crīs exempla sint metuenda. & quia iura ge nerali loquunt̄. nec ob. iura i cōtrarium in ducta secundum eum. ppter grauitatem. n. criminis lele maiestatis cōtrarium. i eo statu itur. & per easdem rōnes idem ego dicerem

In crīe herēsis: cū sit lōge maius. ut i.d.c.uer gētis.ad hoc etiā facit tex.aptus i.d.c.statu tū. s.fi.de here.ibi cū dicit.ul tales etiā decēs sisse pbant. ex quo inuit sufficere q patres eoꝝ ī morte fuisset heretici. nec pōt dari cō ueniēs solutō ad illū tex.ad idē facit. d.c.filiu eo.ti.qd loquit̄ de illis q ostēderit signa he relis.cū decūberet ī lecto. ppter ifirmitatē de qua deceſſerūt. & cōtraria tollunt p ea q dix imus q sit ī hoc crīe spāle. ppter eius grauitatē. Sed an inqūstōres heretice prauitatis poterūt facit statuta utpote augēdo pena cō tra hereticos uel als circa hoc crimē disponē do.& dicēdū ī scdm Lapū.i.c.ii.s.statuto.de cōſti.li.vi.qd nō. qa sūt delegati. ut.c. p hoc. &c. ne aliq. de here.li.vi.ex quo infert q eti am delegatus ad vniuersitatē cāre non pōt fa cere statuta. qa a iure nō repit sibi cōcessum. Iſti. sūt delegati ad vniuersitatē cāre. ut no glo.i.d.c.p hoc. & cōclusionē istā sequit̄ eti am Domi.i.d.s.statuto.

Icesimoq̄to qro An si aliqui heretici sūt in yna ciuitate: possit tota ciuitas exuri siue alias destrui. & glo.i.c.si audieris. xxiii.q.v.arguit q sic per illū tex. & uident̄ ibi uelle Io. & Laur. q qlibet possit hoc faceſ ſed ī cōtrariū inducere ea. q. si nō licet. uerſi. quādā. & uerſi.hiis igit̄. &. q.iiii.uerſi. non ergo. &. q.ulti. qcūq. & qd no. xxxiii. q.ii. in ter hec. i pma gl. archi.i.c.p̄ſidētes. de heret. li.vi. dicit q ecclia cōcedit generalē auētē ex terminādi hereticos. xxiii.q.v. si uos. &c. si audieris. q nō tñ dirigunt̄ pncipibus. & facit ea. cā. q. viii. legi. & de heret. excōicamus. s. catholici. ubi etiā ad eos exterminādos: cō cedit cruce signatis idulgētia ultra maria. tñ occisio & spoliatio caliū tutū ē q fiat ex edi eto pncipis ul' ecclie. c. cū scdm leges. eo. ti. li. vi. ne ex cupiditate ul' ultione potius q ex iuſticia ul' obediētia pugnare uideant̄. xxiii. q. i. quid culpat̄. &. q.ii. c.i. &. q.iii. sex differē tie. qd etiā tenuit Ray. i sum. eo. ti. uerſ. Sed nūqd. & Goff. i sum. e. ti. s. sed nūqd catholici. & Host. i sum. eo. ti. s. qliter euitent̄ uerſ. sed nūqd catholici. Idē sequit̄ lo. an. i noui. in. d.c.p̄ſidētes. & Domi. q subiūgit oportere necessario pcedere iudicis declarationē ſu p crīe herēsis ad hoc ut iſta executio fieret. p d.c. cū scdm leges. ſed iſta uident̄ mihi cum ſupportatiōe niimis crude & idigēſte dicta & in tāta qōne: ubi de tātoꝝ pículo agit̄. & p ſerti ubi īnocētes p nocētibus puniunt̄ grauius & pſfundius ſcribēdū & calamus magis tēperādus fuisset. qua ppter ego dicerē q eti am si aliq de ciuitate ſint heretici. dūmō ciuitas ipſa herēſim nō ſicurrit adeo q delictū

iſtud vniuerſitati ciuitatis aſſcribi poſſit. nō ppter ea ciuitas poſſit exuri aut als deſtruī nullo enī iure hoc repit̄ cauēt. ymo iura clāmāt in cōtrariū. s. q peccata ſuos dēnt tenere autores. C. de peni. ſanctimus. de hiſ. q fi. a ma. pte cap. qſiuſt. ad iura q in cōtrariū inducunt ſtat respōſio ad. c. ſi audieris. per qd gl. pſata ſe fundat. dici pōt multipli. Primo. q illud erat pceptū legis ueteris & iudiciale ut patet clare. nā hētū originalē Deutero. xiii. & talia ī lege noua ceſſauēt. niſi de nouo fu iſſent iſtituta. nec legi noua iſtitutio. Nam Cipanus cui iſcribit̄ ille tex. in decretis non habuit facultatē iura generalia cōdendi. cura nō fuerit Ro. pon. eo maxie ubi de icēdō & morte iſerēdī ſpoſi. ut patet ī illo tex. q pene ab ecclia nō iponunt̄. ne cleri. uel mo. ſniām ſanguīs. & eo. ti. eos. li. vi. & de exce. p la. ex Iſis. ul' alī dicas q ille tex. nō loquit̄ de hereticis ſed de ydolatriſ. & iſta crīa ſunt diuerſa ut ex ſupioribus patet. Aliter etiā pōt dici q loquit̄ qn̄ oēs de ciuitate iſicerent̄ illo crīe. & ſi non oēs: illud tñ tpe illo licite ſiebat. ſtāte pcepto dei q dñs ē uite & mortis. p quo bonus tex. i.d.c. ſi nō licet. & i.c. gaudemus. de diuor. ubi de homicidio Sampson fit mētio. Ad alia uero iura q induc Archi. uidelicet. c. legi. respōdef̄ q auētē dei illa ſcā fuerunt q interius auētē occidēdī inspirabat. ut i.d.c. ſi nō licet. ad. c. ſi uos dicēdū eſt q loquit̄ qn̄ auētē iudicis illa ſiunt. ut patet in fi. eiusdē tex. ubi dicit diligētissimi rectores. zc. ad. c. excōicamus. s. catholici dicas q itel ligitur qn̄ in caſu licito bellum ḡtra eos mo ueretur. & accedēt auctoritate ſupioris qui hāc cōcedere poſſet. als autem ſeqretur abſur dum. q pro actu illico & reprobato papa cōcederet idulgētias q tñ pro ope caritatis ſunt idulgēde. iuxta no. per doct. c. quod auētē. de peni. & remiſ. p quo ē tex. e. ti. cum ex eo. tenet ſanctus Tho. iiiii. ſen. di. xx. Stabit ergo ī hoc cōclusio q ſi ciuitas labatur ī herēſim: tunc demū poſſit exuri & deſtrui. & nō alī. Hāc ſniām ſiſmat bar. i.l. aut facta. s. non nunq. ff. de peni. in crīe herēſis & in crīe leſe maiestatis & als ubiunq. ſilius punitur propter delictum p̄ſis. & ſic ſuit factū de carthagine. q ppter rebellionē paſſa eſt aratrum. ut ff. qui. mo. uſufruct. amit. l. ſi uſufructus. Dicit etiā ſe uidiſſ ſniām diffinitiuā Imperatoris Henrici quā dedit cōtra ciuitatē brixie q ſuit ſibi rebellis. in q dicebat illā ciuitatē elle ſubiiciendā aratro. quā penā poſtea ex miſericordia relaxauit. q ſniā diffinitia eſt lex. ut l. ii. ff. de legi. & in. l. ſi. C. eo. & de re iudi. c. in cāis. & ita fecit papa Bonifacius. qui ppter

delicta quorūdā tēplariorū totū ordinē eoz deſtruxit: qā erāt herēſi. Hāc aut ſniām nul lus iſerīor a pncipē ferre poṭerit. nec ſine p̄n cipis auētē hoc fieri pōt. ſcdm q late pſeq̄t̄ bar. ī extraua. qm. & idē ſenſit vno uerbo ſa lic. i. l. i. C. de ſediti. i. fi. Sed qn̄ dicemus ciuitatē cōmittere herēſim ut mō pmissō pu niāt. dicas q ſi oēs eſſent heretici uel maior pars. ut i.l. qd maior. ff. ad mūi. & hoc tenet bar. ī dicta extraua. qm. i. ſili materia. & reqri tur q ſoueniat ut yniuerſitas ad hoc faciēdū utpote cōicato cōſilio. als dicerent̄ ſinguli fa cere & nō vniuerſitas. iuxta no. p glo. l. ſed ſi ex dolo. s. i. ſi. dolo. & l. aliud. ſ. refertur. ff. de reg. iur. neq. per hoc credas q pena cor pali puniant̄ īnocentes p nocētibus. qd ma nifeſte patet p ea q bar. not. in. d. ſ. nō nunq. & Sali. in. d. l. i. C. de ſeditio. Sed iuxta p dicta quero: an punita vniuerſitate de herēſi modo pmissō ceneſant̄ ſingulares puniti ad hoc ut ap̄liuſ puniri neq. Ad hoc respon deo q ſingulares nō eo minus puniri poṭerūt ſi culpabiles ī hoc delicto repian̄t. quia qd debet vniuerſitas nō debet ſinguli & ecō tra. ff. qd cuiusq. yni. l. ſicut. ſ. i. ſi. de reg. iu. aliud. ſ. refert̄. facit. ff. qd tu aut clam. l. ſemp ſ. ſi in ſepulcro. Ad hāc decisionē faciūt not. per Io. mo. & Io. an. in. c. felicis. de pen. li. vi. in fi. & per bar. in. d. l. aut facta. ſ. nō nunq. Icesimoquīto ſupeſt nōnullis hereti coꝝ p̄dictoꝝ obiectionib⁹ & calūpi niis respōdere. Dicūt enī neminē ad xpi ueritatē eſſe cogendū. uerbo eſſe agendū. diſputatione pugnādū. ratione uincēdū. ne fictos catholicos ecclēſia habeat. & huius opiniōis fateſ Augu. ſe fuſſe cū cecitate infidelitatē: p̄mitus tenebat. poſtmodū uero cū faciē ſuam ad ueritatis lucē ſouenit: cognouit nedū uerbis & auētibus hanc cōſutari & cōfundiri ſniām: quīmo & exēplis. Nā & ciuitas ſua: cū primo tota eſſet in ptes donati: ad vniatē tandem catholica legū imperiali timore cōuerſa eſt. quā tēpore ſuo uideit ita pnicē pſatā deſteſtari: ut in ea nūq ſuſſe crederet. Itē & alie multe ciuitates ſibi noſiatim cōmemorabat. ut in ipſis rebus agnoueret. etiam ī hac cauſa recte intelligi poſſe qd ſcriptū eſt. da ſapienti occaſionē & ſapienti erit. hec ille in eplā ad Vincentiū donatistā. & hētē trā ſumptiue. xxiii. q. vi. uides ut opinor. qliter aut & ſacre ſcripture teſtimonio hoc idē probet̄ cōſidera patrēfamilias ſeruis ſuis p̄cepis ſe cū ad iuitandū ad nupcias in uias & ſepel oēs deſtinasset. quoctūq. iueneritis inq. bo nos & malos cōpellite itare. legitimus quoq. pmo Saulū poſtea Paulū ad ueritatē cognos

cēdā & tenendā: magna uiolētia xpi cogētis eſſe cōpulſum. quin potius qd mihi eſt ille q pena corporis ad euāgeliū coactus itrauit plus illis oib⁹ qui uerbo tñ uocati ſunt: in euāgelio laborauit. & quē maior timor cōpulit ad caritatē: eius pfecta caritas foras mitit timore. Sed & circa idē aduersarii predicti obiiciūt deū dediſſe libeꝝ arbitrium. & ideo nō debere hoīem cogi ad bonū: qd & dona tus Augustino obiiciebat. cui & ipſe responderet. Attende & cōſidera: q nō ideo uolūtas bona mīſericorditer ipendit ut mala uolūtas hoīis diligat̄. Nā quis neſciat nec dāpnati hoīem niſi merito male uolūtati. nec libeſtati: niſi bonā hērūt uolūtātē. nō tñ iō q diligūt male ſue uolūtati ipune crudeliter permittēdī ſunt. ſed ubi p̄tā ſatur & a malo p̄hibēdī: & ad bonū cogendi ſunt. Nā ſi uolūtas mala ſemper ſue permitenda eſſet liberati. quare Iſrahelite recuſantes & murmurātē ſā duris flagellis a malo p̄hibebant̄. & ad terrā pmissiōnis cōpellebant̄. ubi & ſub iūgit multa alia noui & ueteris teſtamēti eiudentia teſtimonia. habent̄ trāſūptiue. xxiii. q. iii. diſplicet. hoc etiā philoſophoḡ ſcola a pertiſſime docet. qui enī nec natura ad uitru tem inclinan̄: neq. iſgenuos habent animos ut uerboꝝ doctriṇa duci qānt: quod p̄cipue hiis cōtingit qui affuetudine longa malū habitū induerunt̄. neceſſe eſt q̄ ſi beluas quaſdā ſub iūgo ponere & legū auſteritate cohērēdos fore. ut Phūs docet. x. ethi . & per hunc modū coacti recta operātes uitutū aſtib⁹ affueſaciendo: tādem in bonos uiros euadūt ut ipſe dicit. ii. ethi. ex eo enī q multotiens agit̄ ſecondū rōnem: iprimi ſorma ratiōis in ui appetitiua. q quidem im̄pſſio nil aliud eſt quā uitutis moralis. ut Tho. ibidem dicit ad p̄dicta etiā ſacit tex. xxiii. q. vi. ſina. Adhuc inſtāt ap̄los in ſui fauorem inducenes: quos nō legitimus uiolētia aliquos ad fidem cōpuliffe. nec a regibus terre ad hec auxilia petiſſe. ſed qui talia dicūt ut inq. Aug. ad Bonifaciū comitē. nō cōſiderat aliud tūc fuſſe & oia ſuis ſouenire temporibus. quis enī tunc in xp̄m crediderat imperator. quis p̄ pietate cōtra ip̄ietatem leges ferendo ſerueret: tunc enī adhuc illud p̄pheticū ip̄lebatur. Quare fremuerūt gentes & populi meditati ſunt inania. Aſtiterūt reges terre & pncipes ſouenerūt in yna aduersus dñm & aduersus xp̄m eius. nōdūm enī agebatur quod paulo poſt ī eodem pſalmo dicitur. Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terrā. Seruite dño in timore & exultate ei cum tremore. xxiii. q. iiiii. ſi ecclesia. Poſſet etiā alī eoz

et sic tal. i. missa datur, et ex e. sup eo h[ab]it et ipsos
ex contutus et humiliatus deus non despiciat. Item debet
tunc n[on] illa q[ui] dixit si n[on] credere q[ui] vobis pericula tunc
g[ra]tias dimittantur et q[ui] solus deus possit pericula dimittere
sit h[ab]ituatur. Et ut q[ui] sic q[ui] petrus legimus et sollicitus
poteris accipit. ut xxi. d. i. novo et quatuor et xxvij. d.
solemnis. tales autem deinceps talia iusta curione sufficiunt
remone ecclesie prouulgari. ab ipso xpo tradita. et talis
fim dubius i[st]ud habens. xxvi. d. i. dicitur. n. rebatur
urbis de scriptura intelligere q[ui] fortis sis si flagitior
a quo scripta est et talis h[ab]itus appellatur pot. xxvij.
q[ui] ip. c. h[ab]itus. et s. sunt et aliae et tradidit ecclesie clavis
despicere iuste. ut i[st]e p[ro]allegans. c. pondaret. b. et d[omi]n[us].
l. de dimissi cui qui de facio corporis xpi et de ligatis
mate. seu de peccatis confessione ut matrimonio vel re
liquis ecclesiasticis sacramentis. atque sententia cur decere
non mutuus q[ui] successiva romana causa procedunt et obsec
h[ab]itus et consenserunt q[ui] c. c. ad abolendum xxvij. q[ui] q[ui]
c. h[ab]itus. Illud g[ra]tia q[ui]d romana ecclesia fuerit et immunda
ab aliis obsecruis g[ra]tia est suum. xi. d. i. c. q[ui] rescribit
si q[ui] romana ecclesia p[re]dicta et obsecuta q[ui] zonae possint pec
culi dimitti. et q[ui] papa possit dimitti. at fortius ut cre
dit. h[ab]itus est h[ab]itus p[ro]p[ri]o jure predicta. et talium p[re]ce
contrafactualium sive sive etiam sive luci sive descripte i[st]o
dato c. et doctord[omi]ni. s. p[ri]m[us] et s. laurens et s. illor[um] q[ui] c.
h[ab]it[us] q[ui] c. q[ui] f[ac]t[us] leges l. d[omi]ni. Confundunt et queri
q[ui] p[re]dictus contra aliquis mortuus tamq[ue] can[did]at. vix
q[ui] possit edere ad defen[di] causas et sine transpositione. de
sive sive mortua concretas i[st]e predicta. ut d[omi]n[u]s p[ro]p[ri]o b[ea]tifici
et cui memoria defensione intercessione deus summae
gratia ne possumus filius f[ec]it. hoc de agmina b[ea]titudinis
etor decretis. Et gratias d[omi]nina. Et q[ui] public
exhortatio admittitur allegata p[er] d[omi]num d[omi]num regnum de
coris. q[ui] ubi[us] agitur de scia bonis qui sit et a bona re
cum potest ut postmodum vel fuisse quidam tunc ex
post defendere. ff. de lib[er]tate c[on]tra l. longinus. al. c. l. ny
ff. Cuiusq[ue] i[st]a causa agitur de statu et fato defuncti
ut se defendere non potest ego quidam defensio admittitur.
Item h[ab]itus expressus ff. de app[ar]t. l. n[on] tunc
Nec obstat q[ui] ita omnis non sit admittendus p[ri]m[us]
et principali et capti[us]is ut. l. potest. c. et q[ui] m[od]est. ff. de
publica. fidei. q[ui] n[on] potest. sed p[ro]p[ri]o quidam h[ab]itus
in iuste h[ab]itus h[ab]itus officia ut n[on] d[omi]n[u]s. l. n[on] tunc
Nec obstat q[ui] ibi potest. q[ui] que de aliud i[st]i principali
et non est p[ro]p[ri]o p[re]dictum q[ui] loquitur in iuste cu[m] i
tunc potest q[ui] se non defendere tunc n[on] sive e[st] p[ro]p[ri]o p[re]di
ctum q[ui] haec et principali. ut n[on] xxviij. q[ui] i. c. sive p[re]
dictum. ubi h[ab]eatur n[on] q[ui] q[ui] etiam h[ab]itus obsecutio ali
i[st]e defuncto quidam tunc ex parte potest defendere nec ten
et r[ati]o cauere. Item pro hac q[ui] ubi[us] absens
non potest etiam. q[ui] equum e[st] audiens quem p[ro]p[ri]o iha
bitus et eius iuste. Invenientur etiam. ut. ff. de p[re]dicto
zunq[ue]. s. publice. Cuiusq[ue] modius dicitur obsec
ff. de iuste. sig[ne]r. l. iustus. c. s. admittitur quidam defensio
p[ri]m[us]. q[ui] ad crimen. l. p[ro]p[ri]o et publice fidei. locu[m] no[n] h[ab]
sunt. ubi absens defensio potest et pro hac op[er]a p[ro]p[ri]o defen
dimetur. et r[ati]o. ff. de p[re]dicto. l. non obsec. s. s. et p[er]
c[on]tra. l. exponendi. Item illa. q[ui] ad crimen legitur. i[st]o
ut ai[us] imputatio potest q[ui] se non defendere nec legimus
defuncto qui se defendere non potest. It[em] obsecruis

allegans / ueritora i quistioribus i fauore eorum con quoq
inquisirent per alios fauores nunc qd' dixi. It' de his qui
ut diximus. l. pte. que incipiunt si testim.

Rimologia, hoc lex haec intende q; præmulgata
concessa cœlestiœ religiōis nō quā nō catholicae
et pro hac s. & hinc invenitū. l. semp. s. lat. i. capitulo
Tunc primi legi p̄m̄ ab oīa dñi. i. m̄ist. s. ut. j. de
præmulgatō p̄to. et i. sua r̄g. s. 3. qd similia entia
hac concordia nō catholico dñm effecta e; h̄istica. sic i. ista
præmulgatō dñm. deinde maraq; illecurt ut aliquas postea
reisita e; ad fidem. qd an i. p̄dictis rebz alienatis huius
præmulgatō e; vñ q; sic q; non indicata dicitiss. que in
lucis reisita est. s. ff. de apudibz. l. qd. Et q; p̄ resūmētione mē
nū astriata oīa præmulgatō. ut i. cor. vñ h̄ sumit. s.
p̄t. et. j. ex finis passis. l. 1. 2 s. In contraria facit. ff.
desol. l. qui res. s. dñna sup. de ep̄i. et cl. l. n. t. s. f. s.
Ex q; si fonsit. et magis ut exp̄ssum i. auct. ut cu. de ap̄-
cagno. s. si quis nō x. p̄dictis. b. s. nō post hac frēt ff.
a. cap. et p̄dicti. vñi. l. itelle. i.e. nō id. de restitutoris
et. l. qm̄ qd ibi dicetur. et pro hac et. a. l. de fidem. lib.
l. quibus de requida. h̄c. l. s. et haec uerba credi isto
ut i. quidam faciat p̄m̄ dñm. ut ff. de ec. fidet. l. s. p̄sonae
Sed illus nō e; proprii præmulgatō dñs. si m̄t̄mōns. oīy
enī mulier fidei h̄c om̄ne præmulgatō dñs. die q; nō. ut dicit.
ff. s. ma. l. 2.

D'Inesuete construere abo hyscse. qd. i. ibi
Insumere qui no[n] hab[et] no[n] quid[em] intercessio[n]em ap[osto]l[ic]am
no[n] per docere qd[em] nescit prou[er]bi omni debet esse ratiocinatio[n]is p[ro]p[ter]a
magis. c[on]tra delect[us] c[on]fessio[n]e. c[on]tra c[on]tra[m] i[m]magistrum. xxi. xxi. d[omi]ni.
qui de m[is]ta. et i[de]a e[st] sc[ri]pti epis. qd[em] d[omi]n[u]m. et ibi i[g]nacio
et g[ra]m[mat]ica qui quis no[n] hab[et] ali[us] dare no[n] potest. qd[em] c[on]tra i[g]nacio et
ib[is] i[g]nacio q[ui] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s. Quic[um]c[um] faciunt adiutoria de f[re]do
ad h[ab]ituem ut m[is]teria i[m]munitate uelutimo. q[ui] p[ro]p[ter]e sicut erat
appellata q[ui] d[omi]n[u]s i[m]munitas. In quo i[m]munitas. + In i[m]munitate coniunctio
q[ui] exhortata fuit p[ro]p[ter]e q[ui] i[m]munitas adiutoria uelutim uellebit
Iudeus mandauit p[ro]p[ter]e. Et i[m]munitas q[ui] qd[em] est b[ea]tifici[us]
quod[em] p[ro]p[ter]e i[m]munitate q[ui] i[m]munitas se nescire. ex quo p[ro]p[ter]e
tu fuit i[m]munitatio[n]is no[n] uidebit p[ro]p[ter]e h[ab]itu tex. n[on] concordat
p[ar]t[ic]ula. Et i[m]munitas de d[omi]n[u]m o[m]niu[m] d[omi]n[u]m. d[omi]n[u]s t[em]p[or]e R[ati]o[n]e d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s.
q[ui] exhortatio no[n] erat ne[m]in]e cui certi sunt certi sicut sp[irit]us q[ui]
fuerint m[is]teriosus ignorantes. qui notantur. q[ui] de Iudea et
facti I[ude]us. l. u[er]o. Inter quos no[n] est q[ui] exhortatio q[ui] ex
militante uelutimo ignoranter Iudeus. nec et cognoscunt. In iure
q[ui] certitudine exhortari. h[ab]et glo[ri]a p[ro]p[ter]e h[ab]itu d[omi]n[u]s. p[ro]p[ter]e l. cum
acquiesceremus. ff. de transpac. sed illa non lugendum de
Igno[r]ante Iudeo h[ab]et f[re]do q[ui] nem[us] nescit. ut i. q[ui] h[ab]et et f[re]do
Iudeo. l. certi R[ati]o[n]e. q[ui] p[ro]p[ter]e glo[ri]a facit q[ui] i[m]munitas uelutimo
Iudeus ignoranter nem[us] nescit. ut ff. d[omi]n[u]s. p[ro]p[ter]e facti Iudeo.
l. Iudeo. + l. error. q[ui] g[ra]m[mat]ica exhortatio uelutim multist
d[omi]n[u]s faciunt. ut uelutimo nescit p[ro]p[ter]e exhortatio. et commo
confutatio h[ab]itu d[omi]n[u]s. q[ui] exhortatio d[omi]n[u]s. Immo. q[ui] p[ro]p[ter]e
et q[ui] de q[ui] et deinceps. l. si quis. In confutando tristis
f[re]do h[ab]itu. de re. q[ui] uelutimo i[m]munitas no[n] possit q[ui] considerat
multis ob sua facultate et q[ui] endis sub est w[is]h i[m]munitatio[n]is
philologa q[ui] i[m]munitas uelutimo considerando. si facultas multa
ad qd[em] b[ea]tum facit. ff. de nouitate. l. v[er]o. + ad prot. l. u[er]o
q[ui] p[ro]p[ter]e ad uelutim. h[ab]et q[ui] ubi h[ab]it i[m]munitas et exhortatio
Iudeus. ut i. q[ui] ad uel. l. si multa. et i[m]munitas i[m]munitas
l. exhortatio ut. q[ui] multa tute i[m]munitas p[ro]p[ter]e. l. q[ui]

l. q̄ facit. Cetera tñ op̄is est i amittit. Et p̄dita
sum uero fm uero q̄m renuntiatum fuit i ipso cōdictu q̄ exo
fragilitate sponis uincere iudicis p̄renuntiat. Si aut̄ ipso
iteruallo p̄st cōdictus complecti n̄c ualeat ut s. i. ad uelle.
I. si mulier et uia tenet i eo. Et l. gr̄atia ubi ut sic distin-
gitur, aut mulier uident pro uero et nihil ualent n̄ quae
uident i eis uident nec renuntiatum fuit ut s. i. ad uelle.
aut si q̄ mulier et ibi dixit. Aut pro cōdictu z̄tē i cōdictu
mulier i q̄b no. Iudicis uelle. q̄ no. dñi. l. gr̄atia et tūc
renuntiat cui effectu nec ē op̄is renuntiatione, aut si cōdictus
alio casu q̄ predictus Et n̄c aut finis scriptus et ipso
jure n̄ ualeat. et p̄ om̄s amittit. s. i. dixit op̄ator. ut e.
h. l. antiqua. q. f. ini. aut en scriptura solētq; et tu
bus testibus signata, et tūc obligat ipsius jure, et si
renuntiat tenet renuntiatum finis eius op̄i. glo. z̄date
qz p. et qz. dixit ut sup̄ dixit. Cy. dixit et qz. obidem op̄
nūc debet rectificari clavis et exp̄ist. Et iudicis q̄ p̄fici-
tumq; in iustitio simpliciter en renuntiatum q̄ n̄ ualeat
nisi dictum est expresso certificatio, q̄ ista ē solētq;
renuntiat, que non p̄mititur. ut s. i. de publicis. l. gr̄atia
q. f. et ibi no. qz. In glo. 1. certificando ibi n̄ auere
dictis ingentito. i. suspitione. q̄ pp suspitione quām
uolumenar, quis in hac causa non datur. ut
no. ex p̄simps. c. litteras et plenissimodix. s. e. sup̄
p̄simps. b. dñi q̄m dñs p̄p̄ox suspitionibz

Auctor misterii dicti. **P**aquoda nomine
misteri donatus regis sentit aquod gemitatu
ut proditur xxiij. q. nle. c. pte. b. misteri et b. donatus
et ibi posuitur error estatu ab q. gla ducat et i codex
cripto posuitur etia misteri ab iste hinc eoz et error
xviij. et pte. d. ih. Et contra illos misterios non mister
p. Achaz. xl. d. pal. et donato et epis. donatus
letra xij. d. nos coluntur mister. n. d. nol. in gla et
per dachni. et xxvij. q. v. pena. De istis misteriis
tractat enim si thomas de aqua metam de rebus
fidei et causa sanctius. s. fo. e. eoz. Ibi summum fiz
tum misterium. Ex hoc dicunt quidam quod sine excepione
i isto crimen ad accusandum ad modi q. suis puniatur
postequatur; ut scilicet de acer. l. h. tñ ons. Drista
Riz. et Sone i predicta gome dñi ppe bonifacij re
uerberat etiamq. et statut et epis. et chris. l. capitulo
in prim. ubi dñ illud crimen comittit non dñe. et tam
illud sit publicum crimen q. violator et stuprum commis
tione non in quibus i eo dñ iniurie sui prosequi. sed
coz. probat. c. t. l. si quis i ha gen. dñ Imperator
Valentinianus illud crimen statut publicum qd prout non
erat. non tñ dñ i eo quis propriam iniuriam gsequi et
q. hoc. l. tñ i omnis factur iniurias de nobis sibi
nocte. q. omne crimen publicum. no aut q. si signum
propriæ iniuriarum sed coiz. et b. notat. dictio omnis
si. quoniam collectionem in comit non i predicta. m. ff. viij.
q. si plibz. d. pigno acti si neciat. q. si amissio. At. m.
h. dictio omnis signum iniuriale et collodium non sim
ploz distributionum quis. n. dicitur ex hoc crimen
fuzi peticularum. et singulariter iniuria nullibz dñe illis
b. g. tñm. f. m. erg. operari. illa oba q. auctor sit predi
q. aut no erat. no aut q. i hoc crimen. quis dicunt suu q.
p. m. iniurias prosequi sed qd omni maledictione. i. dñe et
admittim. ad necat. i. hoc crimen. f. d. l. j. l. m. n. e.
l. formos. et. l. i. q. omnis. Ibi bonorum publicarum si se loya

figua uero fonda de hoc plene i libo domini alio p[ro]pter quater na
tum in si theus qui tendebat ad emphateismus anno ipsius h[ab]et
codicem apud h[ab]et et videt i specie a fonda. q[uod]am v. xl
quatuor et quod dicitur de adam. 1. si postulauerit. si habet et de
h[ab]et. i. puto. q[uod] p[re]dictus et i meus questionibus statutoris
tritia partitura.

hic i glo. 2 q. q. q. c. de maturis. et tali remunerati
iglo. et c. dilecto et c. secanti et qd no. ff. detest. l. muta
monstru facie undas. p. de cala. l. i. ifi quis sy.
et a sp. ap. l. q. impm. ibi de hoc dixit sed no. e
com. qd ibi de dilatatione frumentaria no. necin de qua
logica. hui ex leonis causa apud hanc undas qd testis
ut no. plust. istius dotti. dicit. si que sibi vultus
q. vult et facit h. l. quis sitibz qd no. p. et qd no.
sit probans ibi nisi p. publicis instrum. a quo plene
notauit. s. de epi. et clea. l. signis i constabendo. qd qd et
viciuit. Inglo. l. ibi. l. si quis con puto qd ex p.
mag. et catholice fieri facere sic prohibuit. probat ill.
de postula. l. si quis plust. non ob. l. signis testibus
qd ibi pp. aliqui i penuitam com pachabit. et testificari
ut proprie. remittunt ad psonae deficitur. ut qd facili
sive ibi signatis fecerit si pp. dicitur. ut forte
dupliciter ut hic na. mitz hoc multus refert. ut ff.
de uer. ob. l. multus et ibi no. = dele. q. l. mortuus
boni iff. latio. et ale. l. si si res. de hoc no. i spc.
et test. q. l. s. qd qd facias et qd. s. sed cu. hodie
nullo mo. testificari possint ut dix. s. l. i pime se
perdat qd sita penta. In e. glo. eti. prima pente no.
nullitas de testimoniis huiusmodi. et pro hac qd c. dictus
de testibus e. probabilitate certas psonas. ut ff. de testi.
l. i. Et no. regulae hoc prohibuit. al. Inglo. et ha-
nd. p. de his. So. ut hec vel huius i f. So. ut ibi
ut p. presumptio culturas veritatis indenter accidit
sive qui p. sumit. culpamose et ad mordet. hoc fa-
ceret. ut ibi d. al. pot. et esse se p. necessitatibus
iustitiae. ut hac. l. i. si. 2 q. m. l. contumax et
dolus quis dolo compensat. ut ff. de reg. hec. l. cappe.
et ex. c. i p. auctoritate h. D. p. M. Iac. et bel. l. In
glo. l. de huius qd huius ibi in sit. ita lata. l. et
fidei instru. l. emanicipatione et l. et si solentibus ex-
cepto de huius c. cam. que 2 de proba ff. l. quod
q. si. et ibi no. et ex de testi. c. Aliius. et ibi in
glo. Et que delect probari huius no. p. fimo. ex de
paula. c. cuius clam et de finia qd possit probari
huius no. p. fimo. ex. de p. iude. c. cu. clam. et de
finia qd possit probari e. expressio. ex de fimo ex
comuni. c. proposuit. Et sic qd decim. p. de mordet
p. sin. l. l. In gloriis. Et e. neq. decim. p. de
de testimoniis huiusmodi prima pte nouellaz. Et e
etiam facetus decim. c. si huiusmodi. q. q. v. et inde
qd ibi no.

Tabula q̄onū huius preclarissimi opusculi & iſtrō executoe do. Antonii de Canaria. V. iur. doc. prestanssimi & magni practici & in unaquaq; q. multa reperies in theoria & practica singularia.

Si dicet statutum q̄ cōtra publicū instrumētū nulla exceptio possit opponi an iusti exceptiōes oppo. possunt; questio primā Quid si statutum nō disponit simpliciter sed dictat q̄ nulla exceptio opponi nisi fallitatis & solutionis: an alie iuste exceptiones opponi poterunt. q̄dne ii.

Dictat statutū q̄ non obstante exceptiōē fa-
sitatis solutiōis & aliis quibuscunq̄ instru-
menta publica executiōi mandentur an alle-
iuste exceptiōes opponi poterunt & i quo
ista q̄o differat a precedēti de his omnibus
questiōne. iii.

Statutum dictat q. in strâ publicâ habeât exec
cutione paratâ & nulla exceptio possit oppo
nî nisi solutiōis & fustatis. An alie ius
ste exceptiones opponi poterunt. q. iii.

Ne exceptiones opponi poterunt. q. ill. 16
Que sunt exceptiones que p̄nt opponi post
sententiam in executione. q. v. 16
Dictat statutum q̄ cōtra executionē instru-
mēti nulli possit opponi exceptio. An op-
poni poterūt exceptiones cōtra instrumē-
tum. q. vi. 16

An aliquo casu instrumenta publica de iure co*hi*
habent executionem paratam. q. vii.

Si statutum dictat q. instrā publica s'm ius gē
tium exequantur que exceptiones opponi

etiam exequuntur que exceptiones opponi poterunt. q.

Quando exceptiones dicātur habere altiorē
indaginem, q.
ix.

Si statutū dispensit q̄ certe exceptōes possint

poni & debent pbari infra certū terminū
Si alie iuste opponantur infūrīatōrum

Si alie iuste opponantur infra quem terminum pbari debebunt. q. x.

Ati possit opponi non obstatē statuto exce

An possit opponi exceptio prescriptiois na-

An posse opponi exceptio prescriptiois partit de non petendo solutionis nouationis

An possit opponi exceptio simulationis &c.

An possit opponi exceptio simulationis &
an possit ei renūciari & q̄ sit & quotplex

**Et si statutū p̄mitat excēp. simulatōis
Opponere ap. cōm. sūm. fāct. i. t. 1.**

opponere an oēm spēm simulati. cōptehe
dat & seu quā. Et de mō pponēdi & articū

Landi simulationem. q. xiii.

An possit opponi q[uod] instrumentū nō est liqui

dū & qualiter instrā non liquida in execu
tione liquidentur. q. xiii.

An possint opponi exceptiones cōcernentes
personā ut q̄ petens executionē est excō
municatus uel minor & similia. q. xv.

Quid si minor iurauit se maiorem & sic con
traxit. q. xvi.

Quid in filio familiā & adulto afferente se
patrē fami. & illū esse qui nō erat. q. xvii.

Quid de exceptione macedoniani. q. xviii.

Quid de exceptione uelleianī. xix.

An si ī instrō adūlū iuramentū executōi man
de. questione. xx.

An integrū restō executōē speditat. q. xxi.

An statutū de except. instrī loquēs locū ha
beat si latetus 5 clericū in foro ecclesiastico
uel clericus 5 laicū in foro seculari executi
onem petat. q. xxii.

An cōtra instrumentū possit opponi q̄ sit ce
lebratū sine cōsensu patris. xxiii.

Quid si filius s. contra quē petitur executio
latitat. q. xxiv.

An 5 filiū s. durante patria p̄tate possit p̄so
nalis executio fieri. xxv.

An possint opponi exēprīces que s̄unt ob
ligationi tacite uel expresse. xxvi.

An 3 emporē executiōē instrī ad rē uēdīta
petentē possit opponi exceptio precii nō
soluti: uel ēsueditorē petentē executiōē
ad preciuſ possit opponi exceptio rei non
tradite. xxvii.

An possint opponi exceptiones nō cōcernē
tes iſtrū ſ̄ executionē ut exceptio ne ma
ritus cōueniat ultra q̄ facere possit exce
ptio celiōis honorū & similia. q. xxviii.

An soluto matrimonio possit peti executio
instrī. dotalis ui tacite stipulatiōis subin
tellecte a iure de restituendo. q. xxix.

An possit fieri executio ui statuti de executi
one loquētis 5 heredē obligari. q. xxx.

An ualeant statuta disponētia p̄ debito ciui
li debitorē ad instantiā creditoris persona
litē carcerandū. q. xxxi.

An ex cōuentione priū fieri possit q̄ instrā
hēat executionē realē uel psonalē. xxxii.

An statutū prefribigēs terminū. xx. dieū in
stantie locum hēat in cā executiōis instru
mentorum. q. xxx.

An iſtrū Perusii cōfectū inter perusinum
& forensem possit peti executiōni mādrā
coram iudice forelē uel alterius territoriī.
questione. xxxiii.

Quid includatur appellatio publici instrumēti an continetur testamentum sententia laudum & similia. q. xxxv.
Si statutū disponit q. exceptiones pbari non possint nisi p publicū instrumentū. An & quo remedio succurratur nō valenti pbari p instrumentū sed p testes. q. xxxvi.
An statutū disponēs q. iſtrū scriptū manu publici notarii executiōi mādetur hēat locū in trālūpto iudicis auctoritate. xxxvii.
An possit peti executio si pducatur pthocol lū notarii sicut si pducatur instrumentum publicum. q. xxxviii.
An si creditor petat executionē instrumentū celebrati cuz pcuratore suo debtor possit opponere actione. s. p. pcuratorez non cessa. q. xxxix.
An obligatus p iſtrū qd hēat executōe paratā statī sit cōstitutus in mora sicut cōſtitutus p ſententiam. q. xl.
An instrumenta habentia executionē statim possint exequi. q. xli.
An obligatus uigore iſtri quod hēt executiōne paſtā hēre dēat tēpus qd miserationis cā indulgetur cōfesso uel cōdēnato. q. xlii.
An in executione instrumēti huiusmodi citatio requiratur. q. xlii.
An si prima cōductio sit fca cuz iſtrō hēte executionē tacita reconductio fca intelligatur cuz eodē iſtrō. q. xliii.
An fideiūſſor obligatus p iſtrū executiōne patū hēt statī possit ē principale agere ſicut poſſet ſi foret cōdēnatus. q. xlvi.
An in cā executionis iſtri licet cōuento apellare ſicut ſi peteretur executio ſententie. q. xlvi.
An qd dicitur in cā executionis iſtri appellati nō poſſe pcedit quo ad cōem effectum: uidelz quo ad deuoluendū uel nō deuoluē dū cām ad ſupiorem. q. xlvi.
An qd appellatur in cā executionis iſtri caſu quo licet appellare appellari dēat ut ab ierlocutoria uel ut a diffinitiu. q. xlvi.
An si emperor petat executionē ad rē uenditū publici iſtri: & uēditor ab executione appellaſt fructus dēant ſequestrari ſicut qd appellatur ab executione ſnīe. q. xlii.
An exclusus ab exceptionibus proponendis ex forma statuti poſſit iudicis officiū implorare. q. 1.
An si debitot exceptiōe munitus iudicis officiū iploret qd exceptiōe opponere nō poſt

ex forma statuti & creditor executionē petat lite pendente ſup iudicis officio dēat i executione ſupſederi. li.

Si ad iſſitū obligati p instrumentū executionē hēt cōmicitur cā nullitatis iſtri et creditor petat executionē corā ordinario & cōmiliarius inhibet iudici & pti. Szn hilominus ordinarius executionē facit. an teneat executio huiusmodi facta lite & ibi bitione pendente. q. iii.

Quid si statutū disponit qd nulla exceptio ne qd defenſio admictratur an poterit iudicis officium implorari. q. iii.

An & quo remedio succurratur excludo ex formi iſſitū ab exceptionibus preponendis. questione lvi.

Qd petitur executio iſtri cōtinētis debitu ſrumenti uini olei utrū hēatur rō extima tionis a tpe more. lv.

Dictat statutū qd nō poſſit peti executio iſtri post. x. annos an post. x. an. poſt creditor agere uia ordinaria & inducere instrumentū ad probationē debiti ad finem ſnīe condemnatorie cōsequende ad finez execu tionis. q. lvi.

Si ex forma statuti obligatus uigore publici instrumenti debet aſtrīgi ſaluis certis ex ceptionibus. An clericus ſuccedens laico debitori per instrumentum obligati po teat aſtrīgi coram iudice laico. q. lvii.

An ſtante statuto de quo ſupra & qd habeant executionē paratam. Quid erit de cōtractibus factis per ſurdū & mutum ſimul etiā a natura: & an tales confidere poſſint con tractus & quō concipiātur. q. lvi.

Laus Crifo ſaluatori noſtro eiusq; glorioſe uirgini matri Marie: et ſanc tiſ Iacobo & Sebaſtiano: totiq; celeſti curie paradiſi. Amen.

